

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลชัย รัตนสกาวงศ์. "ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบกฎหมายและระบบศาล
ของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน." ใน
60 ปี ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์. กรุงเทพมหานคร :
พี.เค. พรินติ้งเฮาส์, 2531.

กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ
(ประเทศไทย). กรุงเทพมหานคร: กรมแรงงาน, 2512.

กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย สำนักงานอัยการสูงสุด. คู่มือการดำเนินคดีวิธีการ
เพื่อความปลอดภัย ชั้นพนักงานอัยการ พร้อมระเบียบ หนังสือเวียน
ตัวอย่างคำฟ้อง คำฟ้องอุทธรณ์ คำร้อง. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ เอ็นที, 2534.

_____. "รายงานการสัมมนา การบังคับใช้วิธีการเพื่อความป้ลอกภัยและแนวทาง
แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน." เสนอที่มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช 4-5 มิถุนายน 2534.

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. อัยการประจำกรม. สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2535.

กุลพล พลวัน. "ทำอย่างไรกฎหมายจึงจะมีประสิทธิภาพ."
วารสารอัยการ 2 (ตุลาคม 2522): 103-112.

_____. "ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษทางอาญาในประเทศไทย."
เอกสารในการสัมมนา เสนอสถาบันนโยบายศึกษา
สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย 16 พฤษภาคม 2533.

เกียรติภูมิ แสงศศิธร. "กระบวนการกำหนดโทษจำเลยในคดีอาญาในประเทศสหรัฐอเมริกา." วารสารอัยการ 15 (มกราคม 2535): 43-45.

โกเมน ภัทรภิรมย์. "การใช้กฎหมายอาญาส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย," ใน การบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย, กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย สำนักงานอัยการสูงสุด กรุงเทพมหานคร: ศรีสมบัติการพิมพ์, 2533.

_____. "คำบรรยายกฎหมายอาญาเปรียบเทียบและอาชญาวิทยา 1." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. (อัดสำเนา).

_____. "คำบรรยายแนวนโยบายของสำนักงานอัยการสูงสุดในการดำเนินคดีใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย." เอกสารในการสัมมนาเรื่องการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยและแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เสนอที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 4 มิถุนายน 2534. (อัดสำเนา).

_____. คำบรรยายประมวลกฎหมายอาญาลักษณะวิธีการเพื่อความปลอดภัย. กรุงเทพมหานคร: พ.พิทยาการ, 2531.

_____. "คำอธิบายกฎหมายอาญาเปรียบเทียบและอาชญาวิทยา 2." เอกสารประกอบการบรรยายวิชากฎหมายอาญาชั้นสูง คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. (อัดสำเนา).

_____. อัยการสูงสุด. สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2534.

คณิต ฌ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร:
เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528.

_____. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

_____. "คำบรรยายพิเศษในหัวข้อการดำเนินคดีใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย." เอกสารการสัมมนาเรื่องการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยและแนวทางแก้ไขปัญหาคอรัปชั่นการปฏิบัติงานเสนอที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 4 มิถุนายน 2534.

จิตติ ติงศักดิ์. "คดีของวิชาชีพทางกฎหมาย," เอกสารในการสัมมนาเรื่องจริยธรรมของนักกฎหมาย เสนอที่คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 19-20 ธันวาคม 2528. (อัดสำเนา).

_____. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: แสงทองการพิมพ์, 2518.

_____. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 3.
กรุงเทพมหานคร: แสงทองการพิมพ์, 2518.

_____. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2523.

_____. หลักวิชาชีพนักกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 5 แก้ไขเพิ่มเติม.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

จิรนิติ หะวานนท์. "การตรวจสอบการกระทำทางปกครองโดยศาลยุติธรรม."
บทบัญญัติ 42 (ตุลาคม 2529): 26.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. "การยกร่างกฎหมาย." วารสารกฎหมายปกครอง 7 (เมษายน 2531): 11-16.

ชาญวิทย์ ยอดมณี. "วิธีการเพื่อความปลอดภัย: แนวคิดและข้อสังเกต บางประการ." วารสารกฎหมาย 2 (กรกฎาคม 2530): 14.

_____. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2535.

ไชยยศ วิภูษานพงษ์. "สำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนหนึ่งของการปฏิรูปกฎหมาย." วารสารอัยการ 14 (มิถุนายน 2534): 20.

ณรงค์ ใจหาญ. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคหนึ่ง ว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความ ความปลอดภัย. กรุงเทพมหานคร: มิตรนราการพิมพ์, 2534.

ถาวร พานิชพันธ์. "วิธีการเพื่อความปลอดภัย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

_____. "วิธีการเพื่อความปลอดภัย." วารสารอัยการ 7 (พฤษภาคม 2527): 51.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร. "ระบบกฎหมายอังกฤษ." คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. (อัดสำเนา).

บัญญัติ สุชีวะ. "จริยธรรมของนักกฎหมาย." เอกสารในการสัมมนาเรื่อง จริยธรรมของนักกฎหมาย เสนอที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 19-20 ธันวาคม 2528. (อัดสำเนา).

ประเทือง ธนียพล และสุวิทย์ นิ่มน้อย. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.

ปรีดี เกษมทรัพย์. "หลักวิชาชีพนักกฎหมายในภาคพื้นยุโรป." ใน รวมคำบรรยายหลักวิชาชีพนักกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

มนุชญ์ วัฒนโกเมร. "คำบรรยายเรื่องนโยบายของกระทรวงมหาดไทยในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม." ในรายงานการสัมมนาเรื่อง การบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยและแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคการปฏิบัติงาน เสนอที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 4 มิถุนายน 2534.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2519.

—————. พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2526.

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. "การควบคุมการใช้ดุลพินิจทางปกครองโดย องค์การตุลาการ." ใน เอกสารในโอกาสครบ 60 ปี ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์, 2530.

วันชัย สร้อยทอง. อัยการพิเศษประจำกรม (รองหัวหน้าพนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย). สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2535.

วิชฌุ เครื่องงาม. "กฎหมายสภาพบังคับ." ใน กฎหมายกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร: เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.

—————. "นิติปรัชญา." เอกสารประกอบการบรรยายวิชานิติปรัชญา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 22 ธันวาคม 2529. (อัดสำเนา).

วิษณุ เครืองาม. "ปรัชญากฎหมายบ้านเมือง." บทบัญญัติ เล่มที่ 34 ตอน 3 (2520): 433-434; 439; 441.

_____. "มาตรการทางด้านกฎหมายในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์: ศึกษาจากประสบการณ์ของสหรัฐอเมริกา." วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช 1 (กรกฎาคม 2532): 6.

_____. และ ศรีราชา เจริญพานิช, กฎหมายธุรกิจ หน่วยที่ 1-6. เอกสารประกอบการสอน สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

วีระ โลจายะ. กฎหมายมหาชน หน่วยที่ 8-15. เอกสารประกอบการสอน สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.

วีระพงษ์ บุญโญภาส. "รายงานสรุปการประชุมปฏิบัติการวิจัย: โครงการ 1.1 ขอบเขตและความหมายของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ." คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 15 ธันวาคม 2530.

ศินีนาถ เกียรติกิ่งวาฬไกล. ความรับผิดชอบละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ศิริพันธ์ พลลภ. การจัดรูปแบบคณะกรรมการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมคิด เลิศไพฑูย์. "หลักแห่งความได้สัดส่วน." วารสารนิติศาสตร์ 20 (ธันวาคม 2533): 101-102.

สหชน รัตนไพจิตร. วัตถุประสงค์ของการลงโทษ: ศึกษาเฉพาะประเทศไทย
สมัยใช้กฎหมายลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. "เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายมหาชน
หน่วยที่ 1-7." กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย, 2532.

สิรินทร์ เจริญวัฒน์ และนิภาพร รุจนรงค์. "การใช้กฎหมายแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด." วารสารอัยการ 14 (กรกฎาคม 2534): 25-26.

_____. อัยการพิเศษประจำกรม (หัวหน้าพนักงานอัยการ
กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย). สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2535.

สุดาศิริ เฮงพลธนา. "การประกอบอาชีพของคนต่างด้าวในประเทศไทย."
วารสารกฎหมาย 8 (ฉบับที่ 2 2526): 115-116.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, แปลและเรียบเรียง. "บันทึกของนายยอร์ช ปาดูซ์
(George Padoux) ที่ปรึกษาการร่างกฎหมายของรัฐบาลสยาม
เกี่ยวกับการร่างกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127."
วารสารนิติศาสตร์ 18 (มิถุนายน 2531): 18, 24.

หยุด แสงอุทัย. "บทบัญญัติใหม่ ๆ ในประมวลกฎหมายอาญา." ดุลพາห
4 (กรกฎาคม 2500): 450.

อมร จันทรสมบูรณ์. "LAW ENFORCEMENT: มิตินี้ 3 ของกฎหมาย."
วารสารกฎหมายปกครอง 1 (เมษายน 2525): 117-118,
123.

อภิรต์น์ เพ็ชรศิริ. "ร่างประมวลกฎหมายอาญาเปรียบเทียบว่าด้วยโทษและ
โทษผู้การลงโทษ." วารสารกฎหมาย 3 (มกราคม-เมษายน 2530):
42-43.

_____. "การพิจารณาคดีอาญาของศาลในประเทศสหรัฐอเมริกา:
ระบบการพิจารณาแบบไบเฟอร์แม็นน์." วารสารนิติศาสตร์ 10
(พฤษภาคม-สิงหาคม 2521): 436-437.

อรทิพย์ ตันทประศาสน์. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในการกระทำความผิด
อาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

อฉณพ ชูบำรุง. อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. ภาควิชารัฐศาสตร์และ
รัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2532.

อารี รุ่งพรทวิวัฒน์. การบังคับใช้กฎหมายอาญาโดยกระบวนการยุติธรรมใน
ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เอกสารอื่น ๆ

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย
พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 25 เมษายน 2534.
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 3398-4002/2533 ของศาลอาญา.

คณะกรรมการกฤษฎีกา. "รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไข
ประมวลกฎหมายอาญา ครั้งที่ 100/31/2483 ลงวันที่ 21 มิถุนายน
2483."

คณะกรรมการกฤษฎีกา. "มติของที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไข
ประมวลกฎหมายอาญา ครั้งที่ 112/68/2483," ลงวันที่
9 สิงหาคม 2483."

_____. "มติของที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
ครั้งที่ 145/219/2483," ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2483."

_____. "รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
ครั้งที่ 106/45/2483," ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2483.

_____. "รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมาย
อาญา ครั้งที่ 111/65/2483," ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2483."

_____. "รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมาย
อาญา ครั้งที่ 112/68/2483," ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2483."

_____. "รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมาย
อาญา ครั้งที่ 145/219/2483 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2483."

คำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด (กรมอัยการ) ที่ 19/2534 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์
2534 เรื่องการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกองคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร.

คำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด (กรมอัยการ) ที่ 245/2530 ลงวันที่ 28 ธันวาคม
2530.

คำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด ตามบันทึกกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย
ที่ มท 1204.16/1782 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2533.

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด (กรมอัยการ) ว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อ
ความปลอดภัย พ.ศ. 2533.

ประกาศว่าด้วยคนเสพสุราในวันสงกรานต์ จ.ศ.1219. ใน พระราชบัญญัติ
และประกาศต่าง ๆ ในรัชกาลที่ 4. พระนคร: อักษรพิมพ์การ,
รัตนโกสินทร์ศก 110.

ประกาศให้ผู้เป็นเจ้าของคนบ้า ให้ระวังคนบ้า จ.ศ.1221. ใน พระราชบัญญัติ
และประกาศต่าง ๆ ในรัชกาลที่ 4. พระนคร: อักษรพิมพ์การ,
รัตนโกสินทร์ศก 110.

พระอัยการลักษณะวิวาทดำตักัน. ใน ประมวลกฎหมายรัชกาลที่ 1
จุลศักราช 1166. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, "รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี
ครั้งที่ 14/2480," 2 กรกฎาคม 2480.

____. "รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 15/2480 ตอนที่ 2.

____. "รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 24/2483," 7 พฤษภาคม
2483.

____. "รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 25/2483," 9 พฤษภาคม
2483.

หนังสือที่ มท 1204.16/ว23 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2532.

หนังสืออนุสรณ์งานศพนายพิชาญ บุลยง (นายอาร์. กียอง: Rene' Guyon) 2506.

เอกสารภาชีอากร ปีที่ 4 เล่มที่ 47 (สิงหาคม 2528): 53.

English

"Alternative Draft of the German Penal Code."

In 21 American Series of Foreign Penal Codes.

London: Sweet & Maxwell, 1977.

Ancel, M. Social defense. London: Routledge &
Keagan Paul, 1965.

Cambell, H. Black's Law Dictionary. 4th ed.,
St. Paul Minn: West Publishing, 1968.

Corwins, E.S. The Constitution: What It Means Today.
New Jersey: Princeton University Press, 1973.

Macdonald, J.M. Psychiatry and the criminal.
Illinois: Chales C. Thomas, 1968.

McClellan, J.D. and Wood, J.D. Criminal Justice and the
Treatment of Offenders. London: Eastern Press,
1969.

Merritt, D.J. "Communicable disease and Constitutional
Law: Controlling AIDS." New York University
Law Review 61 (November 1986): 792.

Mozley and Whiteley's Law Dictionary, 1970.

"Occupations, Trades, and Professions."

American Jurisprudence Vol.58. . New York: Lawyers
Co-operative Publishing, 1989.

"Police Power." American Jurisprudence. vol. 16,
2nd ed, New York: The Lawyers Co-operative
Publishing, 1964.

Robert, M.J. and Powel, J.L. Professional Negligence.
London: Sweet & Maxwell, 1987.

Rutter, W.A. Criminal Justice Series: Criminal Procedure.
California: Harcourt Brace Jovanovich Legal and
Professional Publication, 1977.

Scott, P.D. "Assessing Dangerousness in Criminals."
British Journal Psychiatry 131 (1977): 127-142.

Silving. H., Essay on mental incapacity and criminal conduct.
Illinois: Charles C. Thomas, 1967.

Smith, J.C. and Hogan, B. Criminal Law, (London:
Butterworth, 1983), p.97.

Takeuchi, J. "Introduction to the Japanese Draft Penal
Code of 2962." In 8 The American Series of
Foreign Penal Code. London: Eastern Press, 1964.

"The French Penal Code." In 1 American Series of Foreign
Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1960.

"The German Draft Penal Code E 1962." In 11 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1966.

"The German Penal Code, 1961." In 4 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1966.

"The Greek Penal Code." In 18 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1973.

"The Greenland Criminal Code." In 16 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1970.

"The Penal Code of the Federal Republic of Germany."
In 28 American Series of Foreign Penal Codes.
London: Sweet & Maxwell, 1987.

"The Polish Penal Code." In 19 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1973.

"The Romanian Criminal Code." In 20 American Series of Foreign Penal Codes. London: Sweet & Maxwell, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คณะกรรมการกฤษฎีกา

รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา

ครั้งที่ ๑๐๐/๓๑/๒๕๕๓

วันศุกร์ ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้มาประชุม คือ

(๑) นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	ประธานกรรมการ ฯ
(๒) นาย อาร์. กีสอง	กรรมการ
(๓) หลวงจำรุงนิติศาสตร์	กรรมการ
(๔) นาย สอง บุรุษ	กรรมการ
(๕) หลวงประสาธน์นิติ	กรรมการ
(๖) พระสาลิตพลีธรรมประคัลภ์	กรรมการ
(๗) พระสาเลขาวิชัยธรรมวิทักษ์	กรรมการ
(๘) หม่อมเจ้าสกลวรรณภากร วรารณ	กรรมการ
(๙) พระสอรณกรมมนต์ดี	กรรมการ
(๑๐) พระสอรณการีรัตน์พันธ์	กรรมการ
(๑๑) นายเดือน บุนนาค	กรรมการและเลขานุการ
นายเสริม วินิจฉัยกุล	ผู้ช่วยกรรมการร่างกฎหมาย
นายสาหัสศุค แสงอุทัย	ผู้จัดรายงาน

เปิดประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. เป็นประธาน

ประธาน ฯ กล่าวเปิดประชุม แล้วขอให้ที่ประชุมพิจารณำบันทึกของนาย อาร์. กีสอง เรื่อง Suggestions concerning the Chapter 3 of Division I "Punishment and execution of punishments"

นาย อาร์. กีสอง - ในบันทึกนี้ข้าพเจ้าได้แสดงให้เห็นว่ามี measure of safety ซึ่งต่างกับ punishment เราอาจแบ่งหมวดที่ ๓ ออกเป็นส่วนหนึ่งให้ชื่อว่า punishment และอีกส่วนหนึ่งให้ชื่อว่า measure of safety ทั้งนี้ เพราะเรามีการริบทรัพย์ซึ่งไม่ใช่ของจำเลย และเราอาจพิจารณาว่ายังมี measure of safety ในเรื่องอื่น ๆ หรือไม่ เช่น ในเรื่องคนวิกลจริต ตามมาตรา ๕๖ และ ๕๗ ในหมวดที่ ๕ ว่าด้วยเหตุควรยกเว้นอาญาหรือลดหย่อนผ่อนผันอาญาให้แก่

บุคคลผู้กระทำความผิดเป็นต้น ในมาตรา ๕๕ มีสองวรรค วรรคแรกพูดถึงเหตุอันควร
ยกเว้นโทษ ส่วนวรรคที่สอง เป็นเรื่อง measure of safety คือให้จัดการขังได้
เราอาจยกเอาวรรค ๒ ออกมาใส่ไว้ในหมวด measure of safety ได้ นอกจาก
นั้นยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก เช่น การห้ามไม่ให้ประกอบอาชีพ เรื่องคนจรจัดและคนขอทาน
ซึ่งได้ยกร่างไปแล้ว แต่ยังไม่ได้อตราไว้เป็นกฎหมาย

ประธาน ฯ - ขอให้ที่ประชุมพิจารณาในหลักการที่นาย อาร์. กียอง เสนอ
คือควรแยกออกเป็นสองประเภท คือเรื่องโทษ และเรื่องวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือไม่

พระยาอรรถการีย์ ฯ - ข้าพเจ้าเห็นด้วย เว้นไว้แต่ที่จะเอาเรื่องโทษ
กักกันมาใส่ไว้ นั้น ถ้าจะเอามาใส่ไว้ก็ต้องเอามาใส่ไว้ทั้งหมด

ประธาน ฯ - เราพิจารณาหลักการใหญ่ ๆ ก่อน นั้นเป็นแต่เรื่องปลีกย่อย

ม.จ.สกล ฯ - ข้าพเจ้าเห็นด้วยในหลักการ แต่ควรจะมีบัญญัติถึงเรื่องเด็ก
และโรงเรียนดัดสันดานด้วย

นาย อาร์. กียอง - ในการประชุมวาระที่ ๑ เราได้พิจารณาเรื่องคนจรจัด
และคนขอทานเหมือนกัน แต่เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับความผิด

ที่ประชุมตกลงให้แยกเรื่องโทษให้ออกไปจากวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ประธาน ฯ - เมื่อที่ประชุมเห็นว่าควรแยกออกจากกัน ก็ควรมอบให้นาย
อาร์. กียอง ไปยกร่างโครงการรูปมาที่เดียว

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธาน ฯ - ข้าพเจ้าขอให้พิจารณามาตรา ๑๒ คือ โทษประหารชีวิต
โทษจำคุกและโทษปรับเป็น "โทษ" หรือไม่

ที่ประชุมเห็นว่าโทษทั้งสามนี้เป็น "โทษ"

ประธาน ฯ - ปัญหาควรมีในเรื่องริบทรัพย์สิน และจำกัดเขตต์ที่อยู่

พระยาอรรถการีย์ ฯ - การริบทรัพย์สินในส่วนที่ลงแก่จำเลยเองเป็นโทษ
เช่น ริบธนบัตรปลอม เป็นต้น

หลวงจ่ารัฐ ฯ - การริบทรัพย์สินไม่ใช่โทษ เป็นวิธีป้องกันไม่ให้บุคคลเอา
ธนบัตรนั้นมาใช้

ประธาน ฯ - ปัญหาที่ว่า จะยึดทรัพย์สินของคนอื่นหรือไม่ ถ้าเราไม่ถือว่าเป็นโทษ ปัญหาที่ว่า จะยึดทรัพย์สินของคนอื่นได้หรือไม่-ทั้งหมดไป นาย อาร์. กียอง เห็นว่า
การริบทรัพย์สินของบุคคลอื่นไม่ควรถือว่าเป็นโทษ จึงควรพิจารณาเป็นสองประเด็น
คือ การริบทรัพย์สินของผู้กระทำผิดและทรัพย์สินของผู้อื่น ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาประเด็นที่ ๑
ว่า การริบ-ทรัพย์สินของผู้กระทำผิด จะควรถือว่าเป็นโทษหรือไม่

หลวงประสาธ ฯ - จะนับว่าเป็นโทษก็ได้ ไม่เป็นโทษก็ได้ แต่เห็นว่าจะออกไป
อยู่ในทางที่ถือว่าเป็นโทษดีกว่า

ประธาน ฯ - ถ้าจะแยกออกไป จะทำให้งงหรือไม่

หลวงประสพ ฯ - จะทำให้งง

พระยาเลขาวิชัย ฯ - การริบทรัพย์เป็นการลงโทษ

พระยาลัดพลี ฯ - ที่ถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษนั้น มาจากกฎหมายเดิม
ทำให้ริบทรัพย์ แต่ต้องดูความคิดสมัยใหม่ ที่จริงเป็นวิธีการป้องกัน (preventive
measure) เท่านั้น

พระยาอรรถกรม ฯ - ควรจะแยกการริบทรัพย์เป็นสองอย่าง

นาย อาร์. ก็อง - มีระบบสองระบบ กฎหมายญี่ปุ่นถือว่าการริบทรัพย์
เป็นโทษ แต่ให้ริบเฉพาะเป็นของ ๆ จำเลย

ประธาน ฯ - กฎหมายฝรั่งเศสบัญญัติไว้อย่างไร

นาย อาร์. ก็อง - ระบบกฎหมายฝรั่งเศสไม่ชัด ในสมัยโบราณมี
การริบราชบาท้ว และถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษ แต่เวลานี้ได้ยกเลิกแล้ว กฎหมาย
ฝรั่งเศสไม่พูดถึงการริบทรัพย์ของผู้อื่น แต่อีกระบบหนึ่งซึ่งไม่ถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษ

ประธาน ฯ - ไม่ถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษอาจริบทรัพย์ของคนอื่นได้ไหม

นาย อาร์. ก็อง - ริบทรัพย์ได้

ม.จ.สกล ฯ - ริบทรัพย์ไม่ใช่โทษ เพราะวัตถุที่ริบไม่เท่ากัน คนอาจฆ่า
คนด้วยปืนราคา ๕๐ บาท หรือปืนราคา ๓๐๐ บาทก็ได้

ประธาน ฯ - จะถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษหรือไม่ในทางปฏิบัติก็อย่าง
เดียวกัน คือ เราห้ามไม่ให้เพิ่มและลดโทษ

หลวงจ่าบุญ ฯ - ควรจะรักษาประโยชน์ของบุคคลที่สามบ้าง เพราะจะ
ให้ริบทรัพย์ของบุคคลที่ไม่กระทำผิดได้อย่างไร

พระยาลัดพลี ฯ - กฎหมายเยอรมัน เดิมเป็นโทษ แต่ตามร่างใหม่ไม่
ใช้โทษ

นายเดือน ฯ - จะมีผิดกันก็คือ ถ้าถือว่าการริบทรัพย์เป็นโทษก็ชั่งแทน
ราคาค่าทรัพย์ได้ แต่ถ้าถือว่าการริบทรัพย์ไม่ใช่โทษก็จะชั่งแทนราคาค่าทรัพย์ไม่ได้

หลวงจ่าบุญ ฯ - เราอาจบัญญัติเป็นพิเศษให้ชั่งแทนราคาค่าทรัพย์ได้ และ
จะบัญญัติอย่างไรก็ต้องมีข้อยกเว้นทั้งนั้น คือถ้าถือว่าเป็นโทษแล้วก็ต้องยกเว้นไม่ให้
ลดและเพิ่ม ถ้าถือว่าไม่ใช่โทษก็ต้องบัญญัติยกเว้นไว้ให้ชั่งได้

หลวงประสพ ฯ - ไม่ควรชั่งที่เดียว

ที่ประชุมเห็นว่า การริบทรัพย์ควรถือว่าเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ประธาน ฯ - ปัญหาคงมีอีกข้อหนึ่ง คือ เรื่องกักกัน

นาย อาร์. ก็อง - ตามกฎหมายไทยถือว่า เป็นโทษ

ประธาน ฯ - นาย อาร์. ก็อง ต้องการจะบัญญัติการกักกัน

ไว้ในมาตรา ๑๖ หรือไม่

นาย อาร์. ก็อง - ถ้าถือว่าเป็นโทษก็ต้องใส่ไว้ และ-ตามกฎหมายฝรั่งเศสก็ถือว่าเป็นโทษ ส่วนกฎหมายอื่น ๆ ถือว่าเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ประธาน ฯ - ข้าพเจ้าขอให้กรรมการพิจารณา คือเรามีพระราชบัญญัติกักกันที่ถือว่าเป็นโทษอาญา เพราะการจำกัดเขตต์ก็เป็นโทษอาญา แต่บัดนี้การจำกัดเขตต์เราไม่ถือว่าเป็นอาญาแล้ว จะควรถือว่าการกักกันเป็นโทษหรือไม่

พระยาอรรถการีย์ ฯ - ข้อแรกควรพิจารณาว่าจะควรเอาพระราชบัญญัติกักกันมาใส่ไว้ในกฎหมายนี้หรือไม่ ถ้าไม่ใส่ไว้ก็ไม่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ แต่ถ้าจะเอามาใส่ไว้ในกฎหมายนี้แล้วก็ควรจะใส่ไว้ในฐานะเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

นายเดื่อน ฯ - การจำกัดเขตต์นั้นเมื่อส่งไปอยู่ในเขตต์นั้น ๆ แล้วผู้ถูกส่งไปจะกระทำอะไร ๆ ก็ได้ แต่การกักกันนั้นอยู่ในความควบคุมที่เด็ดขาด ส่วนการกักกันตามกฎหมายฝรั่งเศสแรงกว่าโทษจำคุก เพราะสถานที่ ๆ ส่งไปอยู่ผู้รับโทษได้รับความทรมาณมากกว่า

ประธาน ฯ - เราต้องพิจารณาว่า จะควรบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้หรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติกักกัน และเราอาจเสนอความเห็นไปให้เขาแก้กฎหมายไม่ให้ถือว่า การกักกันเป็นโทษก็ได้

พระยาลัดพลี ฯ - กฎหมายอาญาเราถือว่าเป็นแม่บทและเป็นกฎหมายสำคัญ ถ้าไม่เอากฎหมายกักกันมารวมบัญญัติไว้และมีการจำกัดเขตต์อยู่ในกฎหมายนี้ซึ่งเป็นเรื่องคล้าย ๆ กัน น่าจะทำให้เห็นว่ากฎหมายนี้บกพร่อง เราไม่ควรถือว่าพระราชบัญญัติกักกันสำคัญมากจนไม่ควรใส่ไว้ในกฎหมายนี้

ประธาน ฯ - นอกจากเรื่องกักกัน เรามีพระราชบัญญัติคนจรจัดและคนขอทานคือฟ้องขอให้ศาลส่งไปยังโรงงานหรือสถานพยาบาลได้ ซึ่งเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยเหมือนกัน

พระยาอรรถการีย์ ฯ - แต่นั่นไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับความผิด การกักกันเกี่ยวกับความผิด จึงควรอยู่ในกฎหมายอาญาได้ ข้าพเจ้าเคยมีความเห็นไว้ว่าไม่ควรยกเอาพระราชบัญญัติกักกันมารวมไว้ในกฎหมายอาญา แต่ในขณะนั้นไม่ได้แยก preventive measure ออกไปจากโทษ

ม.จ.สกล ฯ - ถ้าวรมาก็ยกเอามาให้หมด คือ อะไรเกี่ยวกับความปลอดภัยเราก็ควรยกเอามารวมไว้ในกฎหมายนี้ เพราะการกระทำเช่นนี้กระทบกระทั่งต่อสถานะ (status) ของบุคคล แต่ถ้าไม่เอามารวมให้หมด ก็อย่าเอามาเลย

ที่ประชุมตกลงให้เอาเรื่องกักกันมารวมบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาในฐานะเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

พระยาอรรถการีย์ ฯ - ในโอกาสที่เราจะยกพระราชบัญญัติกักกันมารวมไว้ นี้ เราควรถือโอกาสแก้ไขกฎหมายนี้ด้วย

ประธาน ฯ - ในเวลาพิจารณาเรื่องกักกัน ให้เลขานุการเชิญผู้แทน
กระทรวงมหาดไทยมาร่วมพิจารณาด้วย

ม.จ.สกล ฯ - ในต่างประเทศยังมีวิธีตัดเสรีภาพของบุคคลอีกหลายอย่างเช่น
วิธีจัดเด็กหนุ่ม ๆ ให้ไปทำงานในเวลากลางวัน แต่เวลากลางคืนก็เอาตัวมากักไว้

ประธาน ฯ - กฎหมายนี้เป็นประมวลกฎหมายอาญา ควรบัญญัติเรื่อง
ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดเท่านั้น

ม.จ.สกล ฯ - เมื่อถือว่า เป็นประมวลกฎหมายอาญาแล้ว อะไรที่ไม่
เกี่ยวกับการกระทำผิดก็ไม่ใช้เรื่องของกฎหมายอาญา

พระยาลัดพลี ฯ - แต่เรื่องกักกันเกี่ยวข้องกับอย่างมา

ที่ประชุมตกลงให้บัญญัติเฉพาะเรื่องกักกัน

ประธาน ฯ - มาตรา ๒๕ เราได้มอบให้นาย อาร์. ก็องง ไปร่างแล้ว

นาย อาร์. ก็องง - ถ้าถือว่าเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยแล้วก็ต้องตัด

ข้อยุ่งยากต่าง ๆ ออกหมด

ฯลฯ

หมดเวลาประชุม นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๘๓

เวลา ๑๐.๐๐ น.

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๔๕ น.

สายหยุด แสงอุทัย

ผู้จดรายงาน

เสริญ นิมพ์

สายหยุด ทาน

มติที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
การประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๑๐๐/๓๑/๒๕๕๓
วันศุกร์ ที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

ประเด็นที่พิจารณา

มติ

บันทึกของนาย อาร์. ก็อง เรือง

Suggestions concerning the Chapter 3
of Division I "Punishment and
execution of punishment.

(๑) นาย อาร์. ก็อง เสนอ (ในที่ประชุม
ว่า ควรแยกเรื่องโทษและวิธีการเพื่อ
ความปลอดภัยให้ออกจากกัน

(๒) หลวงชำระ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรพิจารณามาตรา ๑๒ ว่าอะไรเป็นโทษบ้าง
โทษประหารชีวิต โทษจำคุกและโทษปรับเป็นโทษ
หรือไม่

(๓) หลวงชำระ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรพิจารณาว่าการริบทรัพย์เป็นโทษหรือไม่

(๔) หลวงชำระ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรพิจารณาว่าการริบทรัพย์เป็นโทษหรือไม่
เห็นว่าจะถือว่าเป็นโทษหรือไม่ผลก็เท่ากัน
เพราะมีบัญญัติห้ามไม่ให้เพิ่มและลดโทษ

(๕) นาย อาร์. ก็อง เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ตามกฎหมายต่างประเทศมีระบบอยู่
สองระบบ ระบบหนึ่งถือการริบทรัพย์เป็นโทษ
แต่ไม่มีบทบัญญัติให้ริบทรัพย์ซึ่งไม่เป็นของ
จำเลย และอีกระบบหนึ่งถือว่าการริบทรัพย์
ไม่เป็นโทษ แต่มีบทบัญญัติให้ริบทรัพย์ซึ่งไม่เป็น
ของจำเลยได้

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยและลงมติให้นาย
อาร์. ก็อง ไปร่างโครงการมาตราต่าง ๆ
เกี่ยวกับเรื่องนี้เสนอที่ประชุม
ที่ประชุมเห็นว่าเป็นโทษ

ที่ประชุมเห็นว่าควรถือว่าเป็นวิธีการ
เพื่อความปลอดภัย

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๔) (๕) (๖) และ
(๗) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่าการริบทรัพย์ไม่ควรถือว่าเป็นโทษ ควรถือว่าเป็นวิธีการเพื่อ
ความปลอดภัย จึงลงมติให้นาย อาร์. ก็อง
ไปร่างเสนอในที่ประชุม ส่วนข้อที่เกรงว่าถ้า
ไม่ถือว่าเป็นโทษจะตั้งแทนราคาทรัพย์สินที่ยึดไม่ได้
นั้น ที่ประชุมเห็นว่าอาจบัญญัติยกเว้นไว้ได้

หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า การริบทรัพย์จะถือเป็นโทษก็ได้ ไม่ถือว่าเป็นโทษก็ได้ แต่ถ้าจะแยกบัญญัติเป็นโทษ และวิธีการเพื่อความปลอดภัยจะฉงน ควรถือว่าเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

(๗) นายเคื่อน ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ที่ถือว่าริบทรัพย์เป็นโทษหรือไม่ สำคัญในการชั่งแทนราคาทรัพย์ที่ชดไม่ได้ ถ้าถือว่าไม่ใช่โทษแล้วก็ชั่งแทนไม่ได้

(๘) หลวงฮ่าง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรพิจารณาว่า จะเอาพระราชบัญญัติกักกันมารวมไว้หรือไม่

(๙) พระยาลัดพลี ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า กฎหมายอาญาเป็นกฎหมายแม่บทและสำคัญ ถ้าไม่เอาเรื่องกักกันมารวมไว้ก็แสดงให้เห็นว่าประมวลกฎหมายอาญาบกพร่อง

(๑๐) พระยาอรรถการีย์ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เดิมเห็นว่าไม่ควรเอาเรื่องกักกันมารวมไว้เพราะเวลานั้นยังไม่แยก "โทษ" และ "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" ออกจากกัน บัดนี้ที่ประชุมเห็นว่าควรแยก จึงควรยกเรื่องกักกันมารวมไว้ด้วย และในโอกาสสมควรถือโอกาสแก้ไขเรื่องกักกันให้ดีขึ้น

(๑๑) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ถ้าเอาเรื่องวิธีการเพื่อความปลอดภัยมา บัญญัติไว้ ก็ควรจะบัญญัติให้หมด มิฉะนั้นก็ไม่ควรยกเอามารวมไว้

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่าควรยกเอาเรื่องกักกันมารวมบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ไม่จำเป็นต้องยกเอามารวมบัญญัติไว้ด้วย ในการพิจารณาเรื่องกักกัน ให้เชิญผู้แทนกระทรวงมหาดไทยมาร่วมประชุมด้วย

๙๗๙

นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๘๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

จวง พิมพ์
สาสหยุด ทาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา
 รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
 ครั้งที่ ๑๐๖/๕๕/๒๕๕๓
 วันอังคาร ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้มาประชุม คือ

(๑)	นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	ประธานกรรมการ ฯ
(๒)	นาย อาร์. กึฮอง	กรรมการ
(๓)	หลวงจำรูญเนติศาสตร์	กรรมการ
(๔)	หลวงประสาธน์นิติ	กรรมการ
(๕)	พระสาลิตพลีธรรมประคัลภ์	กรรมการ
(๖)	พระสาลิตพลีธรรมวิทักษ์	กรรมการ
(๗)	หม่อมเจ้าสกลวรรณกร วรารณ	กรรมการ
(๘)	พระสอรรถกรมมณฑิต	กรรมการ
(๙)	พระสอรรถการีสินพนธ์	กรรมการ
(๑๐)	นายเคื่อน บุนนาค	กรรมการและเลขานุการ
	นายเสริม วินิจฉัยกุล	ผู้ช่วยกรรมการร่างกฎหมาย
	นายสาหัสศ แสงอุทัย	ผู้ตรวจรายงาน
	นาย ฮอง บรูเนย์	เลขาธิการ

เปิดประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นั่งเป็นประธาน

ประธาน ฯ กล่าวเปิดประชุมและขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมและมติของที่ประชุมครั้งที่ ๑๐๓/๓๘/๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๐๕/๕๐/๒๕๕๓ ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมและมติของที่ประชุมทั้งสองคราวนั้น

ประธาน ฯ - ขอให้พิจารณาร่างที่นาย อาร์. กึฮอง ยกขึ้นใหม่ตั้งแต่มาตรา 12 ถึง 42

ประธาน ฯ - เห็นจะไม่ต้องให้นาย อาร์. กึฮอง อธิบายร่าง เราพิจารณาไปที่ละมาตรา ถ้ากรรมการจะมีอะไรสอบถามนาย อาร์. กึฮอง ก็สอบถามได้เป็นมาตรา ๆ ไป หมวดที่ 3 เลขานุการไม่ได้แปลคำว่า measure of safety.

พระสาลิตพลี ฯ - ควรแปลว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย"

พระสอรรถการี - ถ้าใช้คำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" ถ้าคิด

ถึงมาตรา ๓๓ จะลำบาก อาจจะใช้คำว่า "วิธีการเพื่อป้องกันการกระทำผิด"

นาย อาร์. กียอง - การริบทรัพย์ไม่ใช่ Preventive measure เป็น measure of safety

ประธาน ฯ - เป็นเรื่องที่บุคคลกระทำผิดแล้ว เราจึงลงโทษ

พระยาอรรถการีย์ - มีหลายมาตราที่ไม่ใช่เป็นการกระทำผิด

ประธาน ฯ - อย่างเรื่องกักกันก็เป็นเรื่องทำผิดมาแล้ว

พระยาอรรถการีย์ - แต่ที่ลงกักกันนั้น สำหรับการภาษหน้า

ประธาน ฯ - จะว่าเป็นการป้องกันไม่เชิงเพราะเป็นการปฏิบัติภายหลัง

ม.จ.สกล ฯ - ควรใช้คำว่า "อาญาและความคุ้มภัย"

พระยาอรรถการีย์ ฯ - น่าจะเป็นถ้อยคำที่เกี่ยวกับกฎหมายอาญา คำว่า "คุ้มภัย" เป็นคำกว้าง

ม.จ.สกล ฯ - คำว่า "ภัย" แปลว่า "กลัว"

พระยาเลขาวิจิตร ฯ - ควรใช้คำอย่างพระยาลัดพลี ฯ เสนอ คือ

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

นาย เสริม ฯ - ได้สอนที่มหาวิทยาลัยใช้คำว่า "วิธีการเพื่อรักษาความปลอดภัย"

ม.จ.สกล ฯ - ควรใช้คำว่า "การรักษาความปลอดภัย"

นาย อาร์. กียอง - ไม่ชอบความคิดที่ให้ใช้คำว่า prevention อาจให้

ใช้ช่่างกฎหมายจีน คือ Peace preservation measures

ประธาน ฯ - คำว่า measures of safety เป็นคำที่ไม่เลว

นาย อาร์. กียอง - ข้าพเจ้ากล่าวถึงคำที่ใช้ในกฎหมายจีน เพื่อให้ท่านแปล

เป็นภาษาไทย

พระยาอรรถการีย์ - คิดว่าเป็นเรื่อง prevention

นาย อาร์. กียอง - ถ้าใช้คำว่า prevention อาจเป็นการชวนให้ใช้

อำนาจเกินไป ประมวลกฎหมายอาญาไม่ใช่เรื่องการป้องกัน (prevention) เป็นเรื่องการลงโทษ (Punishment)

หลวงจ่าบุญ ฯ - ในกฎหมายอาญาใช้คำว่า peace ถูกต้องกว่า

ประธาน ฯ - ควรเลือกเอาว่า จะเอาคำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" หรือ "วิธีการเพื่อรักษาความสงบ"

หลวงประสัท ฯ - ที่ใช้คำว่าวิธีการเพื่อรักษาความสงบนั้นกว้างไป

ขอเสนอให้ใช้คำว่า "วิธีการเพื่อป้องกันเหตุร้าย"

พระยาวิจิตร ฯ - ข้าพเจ้าเห็นว่าควรใช้คำอย่างพระยาลัดพลี ฯ เสนอ

คือ วิธีการเพื่อความปลอดภัย

พระยาลัดพลี ฯ - คำว่า "ความสงบ" มีที่ใช้ในกฎหมายลักษณะอาญาเสีย

แล้ว เช่น "ความสงบภายใน"

ม.จ.สกล ฯ - คำว่า "ความปลอดภัย" เป็นคำเทคนิคของจรรยา
 พระชาอรรถการีย์ ฯ - ข้าพเจ้ารักคำว่า "ความสงบ" เพราะคำนี้แม้จะ
 มีที่ใช้ ก็มีคำอธิบายไว้แล้วในหมวดนี้ว่า หมายถึงอะไร
 หลวงจำรูญ ฯ - ชอบคำว่า "ความสงบ"
 หลวงประสาธ ฯ - ควรใช้คำว่า "ความปลอดภัย"
 ที่ประชุมฝ่ายข้างมากให้ใช้คำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย"
 นายเดือน ฯ - อ่านร่างมาตรา ๑๒ เสนอที่ประชุม
 ที่ประชุมให้ผ่านไป

๑๒๑

นายเดือน ฯ - อ่านร่างมาตรา ๑๓ ก. เสนอที่ประชุม
 ประธาน ฯ - มาตรา ๑๓ ก. นี้ นาย อาร์. กียอง ร่างขึ้นใหม่
 นาย อาร์. กียอง - เราได้แบ่งหมวดนี้ออกเป็นสองส่วนแล้ว ฉะนั้นมาตรา
 แรกจึงควรแจแจงออกไปว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยมีอะไรบ้าง จะได้เป็นไปทันเองเดียวกับ
 กับมาตรา ๑๓ ซึ่งแจแจงโทษไว้

ประธาน ฯ - ข้อ (๖) จะลงโทษอย่างไร
 นาย อาร์. กียอง - เพื่อให้ศาลลงโทษห้ามการประกอบอาชีพได้
 ประธาน ฯ - แต่เราไม่มีโทษอย่างนี้
 นาย อาร์. กียอง - มีอยู่ในร่างมาตรา ๓๓ ข. ซึ่งยกขึ้นใหม่
 ประธาน ฯ - ข้อ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) พอจะไปได้ขอให้
 พิจารณาข้อ (๖) ซึ่งเป็นความคิดใหม่ของนาย อาร์. กียอง

พระชาอรรถการีย์ ฯ - คิดว่าวิธีการตามข้อ (๖) นี้ ร่างมาตรา ๓๓ ข.
 บัญญัติว่าจะใช้เมื่อใด แต่กฎหมายของเราไม่มีที่ใช้ การตัดอาชีพไม่ค่อยจะมี เช่นเมื่อบุคคล
 ทำผิดเกี่ยวกับเครื่องชั่ง ตวง วัด ถูกลงโทษไปแล้ว จะห้ามไม่ให้ขายเครื่องชั่ง ตวง
 วัด อีกไม่เป็นการสมควร

นาย อาร์. กียอง - ข้าพเจ้าไม่ได้ยืนยันมากนัก ที่ร่างมาก็เพื่อให้ครบถ้วน
 เพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณา ถ้าบุคคลหนึ่งประกอบอาชีพแล้วทำผิดเกี่ยวกับอาชีพ
 นั้น ๆ ถ้าพ้นโทษแล้วเรายอมให้ประกอบอาชีพอีก ก็เป็นไปได้ที่เขาคงกลับไปทำผิดขึ้นอีก
 ซึ่งเป็นผลร้ายแก่สาธารณชน ในประเทศฝรั่งเศส นายธนาคารที่ทำการฉ้อโกงไม่สามารถ
 ประกอบอาชีพนั้นได้อีก หรือคนที่ขับรถและทรมาณส์ตัวที่ขับขึ้นนั้น จะต้องถูกห้ามไม่ให้ขับรถอีก

นายเสริม ฯ - ตัวอย่างก็คือ แพทย์ที่ทำผิดฐานรีดลูก

พระชาอรรถการีย์ ฯ - จะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประธาน ฯ - เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย

หลวงจ่าบุญ ฯ - ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นก็เอาคนมาคุมขังไม่ได้

หลวงประสาธน์ ฯ - ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ถ้าจะขัดก็ขัดกับความคิดในทาง
พุทธศาสนา คือเมื่อลงโทษแล้วก็ควรถือว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว ควรรับเข้ามาอยู่ในหมู่
ดังเก่าอย่างพระปลงอาบัติ

ประชาชน ฯ - อาบัติบางอย่างก็ปลงไม่ตก

พระยาอรรณการีย์ - การลงโทษเป็นการตัดสินคดีให้ดี เมื่อตัดสินคดี
ให้ดีแล้วก็ควรยอมให้ทำมาหากินตามเดิม

ม.จ.สกล ฯ - แต่เนเป็นฝ่ายอาณาจักร ไม่ใช่พุทธจักร

ประชาชน ฯ - อย่างล้มละลาย โดยฉ้อโกง ควรจะห้ามทำมาหากิน
เสียสัก ๕ ปี

หลวงจ่าบุญ ฯ - คิดว่าถ้าเอาไว้มีผลบ้าง เพราะบางคนอาจไม่กลัว
คุกตาราง แต่อาจกลัวถูกตัดอาชีพ

พระยาอรรณกรม ฯ - อย่างคนทำขนมขาย เอาของบดมาขายก็ควรเอาโทษ
นาย อาร์. ก๊วยอง - อ่านกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้เสนอที่ประชุม

ม.จ.สกล ฯ - พระราชบัญญัติการแพทย์มีบัญญัติถึงการถอนใบอนุญาตอยู่แล้ว

พระยาลัดพลี ฯ - การบัญญัติเช่นนั้นอาจเป็นการขัดขวางเศรษฐกิจได้

ประชาชน ฯ - บุคคลจำพวกนี้ไม่ได้ส่งเสริมเศรษฐกิจ

พระยาอรรณการีย์ ฯ - ถ้าเขียนเช่นนั้นจะต้องมีมาตราบัญญัติว่าการฝ่าฝืน
ไม่ทำตามที่ห้ามจะลงโทษอย่างไร

นาย อาร์. ก๊วยอง - ในร่างกฎหมายอาญาฝรั่งเศส การฝ่าฝืนมีโทษจำคุก
๑ เดือน ถึง ๑ ปี

พระยาอรรณการีย์ ฯ - อาจใส่ไว้ในภาค ๒ ว่า ในหมวด ๑ ขัดขึ้นคำสั่ง
เจ้าพนักงาน

ประชาชน ฯ - เราพิจารณาเห็นว่า จะเอาหรือไม่

พระยาอรรณกรม ฯ - เมื่อห้ามแล้ว กิจการค้า (business) ของเขา
จะเป็นอย่างไร

นาย อาร์. ก๊วยอง - เป็นเรื่องส่วนตัวของเขา เช่นเดียวกับบุคคลถูกจำคุก
หรือถูกเนรเทศ

พระยาอรรณกรม ฯ - เขาจะมอบอำนาจให้คนอื่นทำได้หรือไม่

นาย อาร์. ก๊วยอง - เขาจะมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำไม่ได้ เพราะการกระทำ
เช่นนั้นเป็นการเลียงกฎหมาย

หลวงจ่าบุญ ฯ - ถ้าไปมีระวังกิจการค้า (business) ของเขาอยู่
ก็ไม่มีที่ผิด

พระสารธรรคภิกขุ ๙ - พระสารธรรคกรม ๙ เสนอให้พิจารณาให้เห็นทาง
ได้และทางเสีย

ประชาชน ๙ - เราจะรับหลักการหรือไม่

พระสาเลขวณิช ๙ - ควรมี

พระสาลัดพลี ๙ - ตามหลักการน่าจะรับ แต่ต่างประเทศมีธนาคารมาก
ของเรายังเพิ่งจะเริ่ม

หลวงประสัท ๙ - ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เพราะให้อำนาจเจ้าพนักงาน
เรายังให้ได้ ทำไมจะให้อำนาจศาลไม่ได้

พระสารธรรคภิกขุ ๙ - ประเทศเราไม่ใช่ประเทศค้าขาย เป็นประเทศ
กสิกรรม และเรามีกฎหมายอื่นอีกซึ่งบัญญัติถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะ เช่น เรื่องรถยนต์
และทนายความ อธิบายให้เป็นฐานะของรัฐที่จะบัญญัติกฎหมายเป็นเรื่อง ๆ ไป

พระสารธรรคกรม ๙ และ ม.จ.สกล ๙ - เห็นพ้องด้วยกับพระสารธรรคภิกขุ ๙

หลวงจรรย์ ๙ - แม้เราจะบัญญัติไว้ในกฎหมายต่าง ๆ แล้ว ก็อาจยังมีกรณี
บกพร่องที่ไม่มีบัญญัติไว้ได้

ที่ประชุมฝ่ายข้างมากเห็นว่า ควรมีการห้ามประกอบอาชีพในฐานะเป็นวิธีการ
เพื่อความปลอดภัย

ประชาชน ๙ - สำหรับถ้อยคำที่ใช้คำว่า "สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิด" จะใช้
คำว่า "ลง" หรือ "ใช้"

หลวงประสัท ๙ - ควรตัดคำว่า "สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิด" ออกเลย
เพราะอาจจะไม่ใช่ผู้กระทำผิดก็ได้ ควรใช้คำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้"
ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ม.จ.สกล ๙ - คำว่า "กักกัน" ควรแปลเป็น preventive detention
เพราะต่างกับ regulation ในภาษาอังกฤษ

นายอาร์. กีสอง - ถ้าใช้คำว่า preventive detention" จะเข้าใจ
ว่าเป็นการขังบุคคลที่จะกระทำผิดในเวลาภายหลัง ซึ่งเราไม่ได้ยอมรับความเห็นนี้ ถ้า
จะใช้คำว่า preventive detention จะต้องเติมคำว่า of habitual criminal

หลวงประสัท ๙ - เรามีคำนี้ในมาตรา ๓๓ ก. แต่เราก็มีคำอธิบายใน
มาตรา ๓๓ ข. บ่งอยู่แล้วว่ามี ความหมายอย่างไร

นาย อาร์. กีสอง - เราได้พิจารณาระบบบางระบบ เช่น ระบบกฎหมาย
อิตาลีซึ่งให้ศาลลงโทษคนที่ไม่ได้กระทำผิดมาแล้วในการพิจารณาวาระที่ ๑ ซึ่งเราไม่เห็นด้วย

ประชาชน ๙ - นาย อาร์. กีสอง เกรงว่า คำว่า preventive detention
จะเป็นคำเทคนิคของกฎหมายอิตาลี

ที่ประชุมเห็นว่า ภาษาไทยที่ใช้คำว่า "กักกัน" ถูกต้องแล้ว และเห็นว่า

วิธีการเพื่อความปลอดภัย ข้อ (๒) (๓) และ (๔) ถูกต้องแล้ว

ประธาน ฯ - สำหรับข้อ (๔) ข้าพเจ้าไม่ขอใช้คำว่า "โรง" คำว่า "โรงพยาบาล" ควรแก้เป็น "สถานพยาบาล"

ม.จ.สกล ฯ - มีคำว่า "Asylum" ซึ่งแปลถึงที่พำนักอาศัย คำว่า hospital ตรงกับโรงพยาบาล ส่วนคำว่า "สถานพยาบาล" นั้นเขาใช้หมายถึง โรงพยาบาลและสุขศาลา

หลวงประสพ ฯ - ควรใช้คำว่า "ควบคุมไว้ในสถานโรคนจิตต์" ไม่มีคำว่า "พยาบาล" เพราะอาจเอาไปเก็บไว้เฉย ๆ ก็ได้

ที่ประชุมตกลงให้ใช้คำว่า "สถานพยาบาลโรคนจิตต์"

พระยาอรรถกร ฯ - คำว่า "ควบคุม" ควรแก้เป็น "คุม"

หลวงจ่ารุง ฯ - ควรใช้คำว่า "ควบคุม"

ม.จ.สกล ฯ - เป็นเรื่องศาลสั่งใช้คำว่า "ขัง" ได้ เพราะเราได้ถือ

หลักควบคุมโดยตำรวจขังโดยศาล

ประธาน ฯ - ถ้าใช้คำว่า "ขัง" จะไม่ดี เพราะอาจเข้าใจว่าใส่กรงเหล็ก

หลวงประสพ ฯ - ถ้าหลบหนีไปจะเป็นการหลบหนีที่คุมขัง

พระยาอรรถกร ฯ - จะไปขัดกับวิธีพิจารณาความอาญา

ม.จ.สกล ฯ - ควรใช้คำว่า "คุมตัวไว้"

นายเดือน ฯ - ร่างมาตรา ๓๓ ก. ใช้คำว่า "หรือควบคุมไว้ที่อื่นที่เหมาะสมก็ได้"

ประธาน ฯ - ควรแก้เป็น "สถานพยาบาลโรคนจิตต์" เหมือนกับมาตรานี้ เพราะจะปล่อยให้คุณไว้ในที่อื่นจะมากไป

ที่ประชุมให้ใช้คำว่า "คุมตัวไว้" และให้ผ่านข้อ (๕) ไป

ประธาน ฯ - ขอให้พิจารณาวิธีการเพื่อความปลอดภัย ข้อ (๖)

พระยาอรรถการีย์ ฯ - คำว่า "ฯลฯ" ไม่ควรมี

ม.จ.สกล ฯ - คำว่า "อาชีพ" ควรแก้เป็น "วิชาชีพ"

พระยาอรรถกร ฯ - อาจะมี Trade ด้วย

ประธาน ฯ - จะแก้เป็น "ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง" จะได้หรือไม่

ม.จ.สกล ฯ - ทางไวยากรณ์ ถ้าห้ามอาชีพก็เท่ากับประหารชีวิต เพราะเท่ากับห้ามหากิน

ประธาน ฯ - เราห้ามเฉพาะอย่าง

นาย อาร์. ก๊อง - อิตาลีใช้คำว่า "profession craft business trade industry."

หลวงประสพ ฯ - ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบการทำงานเช่นเคย"

นายเดือน ฯ - ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบกรงานบางอย่าง"
 หลวงจำรูญ ฯ - ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการบางอย่าง"
 พระยาอรรณการีร์ ฯ - แต่ไปดูคำอธิบายจะเห็นว่าไม่ได้ห้ามทั้งหมด
 ประธาน ฯ - ถ้าใช้คำว่า ห้ามประกอบกิจการบางอย่าง จะมากไปกว่า

ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง

พระยาลัดพลี ฯ - ใช้คำว่า "กิจการ" รู้สึกว่าตัดเสรีภาพมากเกินไป
 ที่ประชุมตกลงให้ใช้คำว่า "ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง"

นาย อาร์. กัยอง - ร่างนี้ได้คิดพระราชบัญญัติกักกันมาลงโทษยังไม่ได้แก้ไข
 เพราะที่ประชุมนี้ยังไม่ได้พิจารณาพระราชบัญญัตินี้เลย

ประธาน ฯ - คราวหน้าควรเชิญผู้แทนกระทรวงมหาดไทยมาร่วมพิจารณาด้วย
 ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับประธาน ฯ

หมดเวลาประชุม ที่ประชุมนัดพิจารณาคราวหน้าวันอังคารที่ ๒๓ กรกฎาคม

๒๕๘๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

ปิดการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ น.

สาธิต แสงอุทัย
 ผู้จดรายงาน

เสริญ นิรม์

สาธิต ทาน

มติที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
การประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๑๐๖/๕๕/๒๕๕๓
วันอังคาร ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ประเด็นที่พิจารณา

มติ

ร่างที่นาย อาร์, ก๊อง สกชั้นใหม่ตั้งแต่มาตรา

๑๒ ถึง ๕๒

หมวด ๓ อาญา และ measure of safety

(๑) ประธาน ฯ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า เลขานุการยังไม่ได้แปลคำว่า "measure of
safety"

(๒) พระศาลัดพลี ฯ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรใช้คำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย"

(๓) พระชาอรรถการีย์ ฯ เสนอ (ในที่
ประชุม) ว่า ถ้าใช้คำนั้นเมื่อคิดถึงมาตรา ๒๓ จะ
รู้สึกขัดข้อง ควรใช้คำว่า "วิธีการเพื่อป้องกันการ
กระทำผิด"

(๔) นาย อาร์. ก๊อง เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัยไม่เกี่ยวข้องกับ การป้องกัน
(prevention) อย่างไร

(๕) ม.จ.สกล ฯ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรใช้คำว่า "อาญาและความคุ้มภัย" หรือ
"อาญาและการรักษาความปลอดภัย"

(๖) นาย เสริม ฯ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า เมื่อได้สอนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯ ได้
ใช้คำว่า "วิธีการเพื่อรักษาความปลอดภัย"

(๗) หลวงจรรุญ ฯ - เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ในกฎหมายอาญาใช้คำว่า peace มากกว่า

(๘) หลวงประสัท ฯ เสนอ (ในที่ประชุม)
ว่า ควรใช้คำว่า "วิธีการเพื่อป้องกันเหตุร้าย"

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) (๒) (๓) (๔)

(๕) (๖) (๗) และ (๘) รวมกันไป)

ที่ประชุมฝ่ายข้างมากเห็นควรใช้

คำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย"

ร่างมาตรา ๓๓ ก.

(๑) หลวงธำรง ฯ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัยข้อ (๖) ศาลจะลงโทษในกรณีใด

(๒) นาย อาร์. กียอง เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า มีร่างมาตรา ๓๓ ข. ว่าควรจะใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยเมื่อใด

(๓) หลวงประสาธ ๓ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ความคิดนี้ขัดกับความคิดทางศาสนา ซึ่งถือว่าเมื่อได้ลงโทษแล้วก็ถือว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

(๔) พระสารรถการีย์ ๓ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้า จะบัญญัติไว้ก็ต้องมีบทลงโทษ แต่เห็นว่าควรให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมายเป็นฉบับ ๆ ไป ให้ศาลมีอำนาจห้ามการประกอบอาชีพ ดังเช่นกฎหมายเกี่ยวกับรถยนต์ และทนายความ ฯลฯ

(๕) หลวงจรัญ ๓ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้าจะบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติ ๆ ไป อาจมีการบกพร่องได้

(๖) พระสารรถกรม ๓ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า การห้ามประกอบอาชีพจะเป็นผลร้ายแก่กิจการค้า (business)

(๗) นาย อาร์. กียอง เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ในส่วนที่เกี่ยวแก่กิจการค้าก็เหมือนกับ-เมื่อเจ้าของต้องถูกคุมขัง

(๘) หลวงประสาธ ๓ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เมื่อให้อำนาจเจ้าพนักงาน ก็ควรให้อำนาจศาลได้

วรรคแรก

(๑) หลวงธำรง ฯ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้อยคำที่ว่า "สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิด" จะใช้

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า ควรมีมาตรการเพื่อความปลอดภัยโดยการห้ามประกอบอาชีพไว้ เพราะบุคคลอาจไม่กลัวโทษคุมขัง แต่อาจกลัวห้ามประกอบอาชีพก็ได้

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) และ (๒) รวมกันไป)

คำว่า "ลง" หรือ "ใช้"

(๒) หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรตัดคำว่า "สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิด" ออกเลย เพราะอาจจะไม่ใช่ผู้กระทำผิดก็ได้

ที่ประชุมให้ตัดคำว่า "สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิด" ออก วรรคแรกจึงมีคำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย มีดังนี้"

ข้อ (๑)

(๑) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า "กักกัน" ควรแปลเป็น preventive detention เพราะไม่ตรงกับคำอังกฤษที่ใช้คำว่า regulation

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) และ (๒) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า คำว่า "กักกัน" ภาษาไทยถูกต้องแล้ว ส่วนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องแปลถ้อยคำ

(๒) นายอาร์. กัยอง เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้าใช้คำว่า preventive detention จะเข้าใจว่าเป็นการขังบุคคลที่เชื่อว่าจะกระทำความผิดในเวลาภายหลังได้ ซึ่งเป็นระบบแห่งกฎหมายอิตาลี อันยอมให้ลงโทษบุคคลที่ไม่ได้กระทำความผิดได้

ข้อ ๒

ผ่านไป

ข้อ ๓

ผ่านไป

ข้อ ๔

ผ่านไป

ข้อ ๕

(๑) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า "โรงพยาบาล" ควรแก้เป็น "สถานพยาบาล"

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) และ (๒) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่าควรใช้คำว่า "สถานพยาบาลโรคนจิตต์" เพราะไม่ควรยอมให้เอาตัวไปคุมขังไว้ที่อื่น

(๒) หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "สถานโรคนจิตต์" เพราะอาจเอาไปเก็บไว้เฉย ๆ ก็ได้

(๓) พระยาอรรถกรม ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า "ควบคุม" ควรแก้เป็น "คุม"

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๓) และ (๔) รวมกันไป)

(๔) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เป็นเรื่องศาลสั่ง ควรใช้คำว่า "ขัง" เพื่อให้ตรงกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ถ้าเห็น คำว่า "ขัง" ไม่ดี ก็ควรใช้คำว่า "คุมตัวไว้"

ที่ประชุมให้ใช้คำว่า "คุมตัวไว้"

ข้อ (๖)

(๑) พระยาอรรณการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ไม่ควรมีคำว่า "ฯลฯ"

(๒) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า "อาชีพ" ควรแก้เป็น "วิชาชีพ" เพราะห้ามประกอบอาชีพก็เท่ากับห้ามทำมาหากิน

(๓) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า "ห้ามประกอบอาชีพเฉพาะบางอย่าง"

(๔) หลวงประสัท ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการเช่นเคย"

(๕) นายเดือน ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการบางอย่าง"

(๖) หลวงจำรูญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการบางอย่าง"

(๗) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้าใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการบางอย่าง" จะกว้างกว่า "ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง"

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) รวมกันไป)

ที่ประชุมให้ใช้คำว่า "ห้ามประกอบกิจการอาชีพบางอย่าง"

นัดประชุมคราวหน้าวันอังคารที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๔๘๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

เสริญ พิมพ์

สายหยุด ทาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา

รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา

ครั้งที่ ๑๑๑/๖๕/๒๕๕๓

วันอังคาร ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ที่มาประชุม คือ

(๑) นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	ประธานกรรมการ ฯ
(๒) นาย อาร์. กียอง	กรรมการ
(๓) หลวงจำรุงฤๅเนติศาสตร์	กรรมการ
(๔) พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์	กรรมการ
(๕) พระยาเลขาภิธรรมวิทักษ์	กรรมการ
(๖) หม่อมเจ้าสกลวรรณกร วรบรรณ	กรรมการ
(๗) พระยารรถกรมมندی	กรรมการ
(๘) พระยารรถการสินพนธ์	กรรมการ
นายเสริม วินิจฉัยกุล	ผู้ช่วยกรรมการร่างกฎหมาย
นาย ยอง บรเนย	ลาราชการ
หลวงประสาทศกนิติ	ลาราชการ
นายเดือน บุนนาค	ติดราชการที่อื่น

เปิดประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

โดยที่นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. ยั้งติดราชการที่อื่น ที่ประชุมจึงลงมติให้พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์ นึ่งเป็นประธานชั่วคราว

พระยาลัดพลี ฯ กล่าวเปิดประชุม และขอให้ที่ประชุมพิจารณาบันทึกของนายอาร์. กียอง เกี่ยวกับมาตรา ๖๖ และ ๖๗ ต่อไป

ฯลฯ

ที่ประชุมฝ่ายมากกว่าเห็นว่า ควรบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ ให้ตัดความในมาตรา ๖๖ และ ๖๗ ออกจากกฎหมายอาญา

ผู้จตุรงานอ่านร่างมาตรา ๓๓ ข. เสนอที่ประชุมซึ่งมีใจความว่า "ถ้าความปรากฏว่าเป็นการไม่พึงประสงค์หรืออันตรายที่จะให้นักโทษนั้นคงประกอบอาชีพ การศิลปกรรม การอุตสาหกรรม การงานหรือการค้าเช่นเคย ศาลจะสั่งห้ามการกระทำเหล่านี้

อีกโสดหนึ่งต่างหากจากโทษสำหรับความผิดที่กระทำไปนั้น ภายในระยะเวลาที่จะได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาแต่ไม่เกินห้าปี นับจากวันที่โทษจะได้สิ้นสุดลงก็ได้ ถ้ากระทำความผิดฐานไม่เชื่อฟังคำสั่งอีก อาจห้ามตลอดชีวิตก็ได้

การห้ามนี้ศาลจะสั่งได้ต่อเมื่อความผิดที่กระทำไปนั้นเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพ การศิลปกรรม การอุตสาหกรรม การงานหรือการค้า และรวมทั้งการถอนใบอนุญาต (ถ้ามี) ที่ออกให้ไปนั้นด้วย"

ประชาชน ๙ - เป็นร่างที่นาย อาร์. ก็อง เสนอมาใหม่ที่ตกลงครั้งแรก ไม่มี ขอให้พิจารณาว่าควรมีมาตราทำนองนี้หรือไม่

พระยาอรรถการีย์ ๙ - ข้าพเจ้าเคยคัดค้านว่าไม่ควรจะมี เพราะถึงแม้จะบัญญัติไว้ได้ แต่คิดว่าการตัดอาชีพไม่ดี

ประชาชน ๙ - จะพิจารณาอีกหนหนึ่งก็ได้ว่าควรบัญญัติไว้หรือไม่

พระยาลัดพลี ๙ - ยังไม่แน่ว่าจะใช้ที่ใด

นาย อาร์. ก็อง - ในต่างประเทศมีตัวอย่างเรื่องบุคคลตั้งธนาคารแล้วโกงเงิน ทำให้ประชาชนเสียหาย เมื่อศาลลงโทษและปล่อยตัวไปแล้วก็กลับกระทำอีก

ม.จ.สกล ๙ - มีตัวอย่างในเรื่องอื่น ๆ อีกหรือไม่

นาย อาร์. ก็อง - มีในเรื่องรัศุก

พระยาลัดพลี ๙ - คิดว่าจะไปหน้ากว่าฐานะของประเทศเรา

หลวงจ่าบุญ ๙ - คิดว่าน่าจะมีแต่แก้ไขให้รัดกุม

พระยาอรรถการีย์ ๙ - ถ้าเปิดโอกาสให้อภิปรายอีกหนหนึ่ง ขอเสนอว่า ถ้าดูเจตนารมณ์แล้ว จะเห็นว่าการตัดอาชีพของราษฎรไม่เหมาะสม และเมื่อได้ลงโทษไปแล้วก็ควรคิดว่าเขาจะกลับตัวได้ และทางราชทัณฑ์เราก็ปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว นอกจากนั้นการลงโทษเช่นนี้จะไปตัดอาชีพเพราะเมื่อเขาออกจากเรือนจำแล้วก็ต้องทำมาหากิน

ประชาชน ๙ - ทางปฏิบัติเขาก็คงไม่ทำนอกหน้า แต่คงจะไปทำอยู่หลังฉาก

หลวงจ่าบุญ ๙ - มีหลายแง่ไม่ใช้การค้าขายอย่างเด็ดขาด เช่นตัวอย่างที่นาย อาร์. ก็อง ยกขึ้น แพทย์ผู้ตรวจรักษาในทางรัศุกก็มี นอกจากนี้เราก็มียาตรา ๓๐ ซึ่งเป็นเรื่องป้องกันเหมือนกัน มาตรานี้ก็เช่นเดียวกัน

ม.จ.สกล ๙ - แต่เรามีกฎหมายให้ถอนอาชีพได้ และทางนั้นเขาควบคุมในทางวิชาชีพด้วย

ประชาชน ๙ - ตัวอย่างเช่นร้านขายยา นักสะสมยา-ขายยาตายเรื้อร ๙ ไป

หลวงจ่าบุญ ๙ - เป็นอำนาจศาล สภากาการแพทย์อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ เพราะอาจไม่ได้ข้อเท็จจริงอย่างศาล

ม.จ.สกล ๙ - คณะกรรมการแพทย์ต้องดูคำตัดสินของศาล

พระยาเลขาวิมล ๙ - ไม่ใช่ลงโทษซ้ำอย่างพระยาอรรถการีย์ ๙ ว่า เพราะ

เราต้องการให้เขาประกอบอาชีพให้ดีขึ้น ถ้ามีบทบัญญัติเช่นนั้นเขาก็ประกอบอาชีพดี และศาลอาจไม่ห้ามก็ได้

พระธาลัดพลี ๙ - เห็นควรจะมี ใครที่ทำงานเกี่ยวกับประชาชนในเวลาเดียวกันอาจทำให้ไม่ปลอดภัยได้ ควรต้องได้รับโทษที่สมควร การอาชีพจะต้องมีมรรยาทคือแม้ไม่ผิดกฎหมายก็มีมรรยาท ฉะนั้นได้ก็ดีถ้าถึงเวลาถึงคราวก็ควรมีมาตรการนี้

ม.จ.สกล ๙ - รู้สึกว่ามีปัญหาล่อแหลม ควรจะมีในกฎหมายพิเศษ

พระธออรรถกรม ๙ - จะแรงเกินไป

นาย อาร์. ก็อง - เหตุผลของข้าพเจ้าก็คือควรจะอภิปรายในเรื่องนี้ แต่จะเหมาะสมกับสภาพบ้านเมืองหรือไม่แน่ แต่การที่บัญญัติเช่นนั้นเป็นการให้อำนาจศาลและไม่มีอันตรายเพราะศาลอาจใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ ในคดีโดยมากศาลก็คงจะไม่คำนึงถึงปัญหานี้

ประธาน ๙ - เวลาขึ้นคะแนนฝ่ายละ ๓ เท่ากัน ข้าพเจ้าอยากทราบความเห็นของนาย อาร์. ก็อง

นาย อาร์. ก็อง - ข้าพเจ้าเห็นว่าควรมีที่ประชุมตกลงให้มีมาตรา ๓๓ ข.

พระธออรรถการีย์ ๙ - มีข้อที่ควรพิจารณา คือ รัฐบาลได้ออกกฎหมายอาชีพไปบางอย่างแล้ว การบัญญัติห้ามเช่นนั้นสงสัยว่าจะขัดกัน

ประธาน ๙ - ถ้าศาลใช้มาตรานี้ ก็คงไม่ใช่กฎหมายอื่น

พระธออรรถการีย์ ๙ - อย่างขั้บรณนตร์ ถ้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารเขาก็ทำอยู่แล้ว

ประธาน ๙ - จะขัดได้อย่างไร ถ้าคณะกรรมการแพทย์ห้ามและศาลห้ามก็ไม่ขัดกัน

พระธออรรถการีย์ ๙ - เวลาห้ามไม่ให้ประกอบอาชีพอาจไม่เหมือนกัน และถ้าคณะกรรมการแพทย์ห้ามอยู่แล้วศาลก็คงไม่ห้าม คงไม่ใช่มาตรานี้ในกรณีนี้ เกรงว่าจะมีอำนาจทั้งทางตุลาการและทางฝ่ายตุลาการ

ประธาน ๙ - ข้อที่พระธออรรถการีย์ ๙ พูด ก็เป็นเหตุผลที่ว่าควรมีมาตรา-นี้หรือไม่

พระธออรรถการีย์ ๙ - เป็นปัญหาว่า ถ้ามีแล้วจะควรมีเพียงใด

หลวงจ่าบุญ ๙ - พระราชบัญญัติการแพทย์ให้อำนาจ เจ้าพนักงานถนนใบอนุญาตได้ ทำไมจึงจะมอบอำนาจให้แก่ศาลไม่ได้

พระธออรรถการีย์ ๙ - ถ้าเช่นนั้นอำนาจที่มอบให้แก่ฝ่ายตุลาการเอามาให้ศาลให้หมด

หลวงจ่าบุญ ๙ - ไม่ใช่เช่นนั้น

พระธออรรถการีย์ ๙ - อาจซ้อนกันคือ เจ้าพนักงานก็ห้าม ศาลก็ห้าม แต่ไม่

ขัดกัน เพราะไปในทางเดียวกัน

พระธรรมาจารย์ ๙ - กรณีที่ศาลสั่งก็ต้องชัดเจน ซึ่งไม่ต้องสงสัยว่า ทางฝ่ายตุลาการจะไม่ห้าม

หลวงจ่ารัฐ ๙ - อาจมีอาชญาอื่น ๆ ที่กฎหมายพิเศษไม่มี

ม.จ.สกล ๙ - คนอาจตั้งบริษัทของเขา แต่คนนั้นเองภายหลังอาจตั้งบริษัทช่วยชาติได้

ประชาชน ๙ - ศาลก็คงจะใช้มาตรานี้ไม่มาก ถ้าใช้แล้วอันตรายก็คงไม่มีมาตรานี้คงจะใช้ในการชู้ คือถ้าโกงเขาสองหนแล้วก็หาเกินไม่ได้ ฉะนั้นถ้าเราเขียนมาตรา ๓๓ ๒. ให้แคบลงพอสมควรคิดว่าพอจะไปได้ นี้พูดตามที่กรรมการส่วนมากเห็นว่าควรจะมีส่วนข้าพเจ้าเองเป็นกลาง

พระธรรมาจารย์ ๙ - วรคสองบัญญัติว่าต้องเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการค้า ฯลฯ ซึ่งมีอยู่ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ แล้ว

หลวงจ่ารัฐ ๙ - เรารับรองไม่ได้ว่ามีกฎหมายหมดแล้ว

พระธรรมาจารย์ ๙ - ถ้าไม่มีก็เป็นความบกพร่องของกฎหมายนั้น ๆ

พระสาลัดพลี ๙ - อย่างเดียวกับเดิมไม่มีพระราชบัญญัติการพิมพ์ จึงต้องบัญญัติมาตรา ๖๖ และ ๖๗ ไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา

พระธรรมาจารย์ ๙ - อหากฟังตัวอย่างจริง ๆ

พระสาลัดพลี ๙ - อย่างชี้แจงกลางเมือง

หลวงจ่ารัฐ ๙ - อย่างตั้งบริษัทโกงศาลอาจห้ามไม่ให้ตั้งบริษัทอีก

ม.จ.สกล ๙ - อย่างนั้นอาจเลี่ยงกฎหมายได้ง่าย คือถ้าห้ามอย่างหนึ่งก็ทำเสียอีกอย่างหนึ่ง เกรงว่าคำพิพากษาของศาลจะเป็นหมิ่น เพราะบุคคลพวกนี้เป็นคนที่มีปัญญาเฉียบแหลม

ประชาชน ๙ - อย่างห้ามการทำประมง

พระธรรมาจารย์ ๙ - เขาอาจทำมาหากินอย่างอื่นได้

ประชาชน ๙ - คนนั้นอาจชำนาญในการประมง คนเรารักอย่างไรก็ทำอย่างนั้น เห็นว่าพอจะไปได้ ส่วนข้อคำจะบัญญัติอย่างไร

พระธรรมาจารย์ ๙ - อหากให้ยกวรรค ๒ มารวมกับวรรค ๑ โดยใช้คำว่า "เมื่อปรากฏว่ามีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การศิลปกรรม การอุตสาหกรรม การงานหรือการค้า ถ้าศาลเห็นว่าการให้ผู้กระทำความผิดประกอบอาชีพ การศิลปกรรม การอุตสาหกรรม การงานหรือการค้า เช่นนั้น จะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชนศาลจะสั่งห้าม ฯลฯ"

ประชาชน ๙ - หมายความว่าร่างเป็นวรรคเดียวกัน

พระธรรมาจารย์ ๙ - ไม่ต้องร่างเป็นวรรค ๑ วรรค ๒

ประชาชน ๙ - การแสวงวรรคตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่ามิใช่ไป คือ การห้ามข้างบนยังไม่เด็ดขาด

หลวงจ่าบุญ ๙ - ควรใช้คำว่า "ในความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการอาชีพ ฯลฯ ถ้าปรากฏแก่ศาลเห็นว่า ฯลฯ"

ม.จ.สกล ๙ - ควรให้เลขานุการไปร่างมาเสนอที่ประชุมได้

ประชาชน ๙ - ถ้าเช่นนั้นควรจะตกลงในหลักการก่อน ที่ใช้คำว่า "ความปลอดภัยของประชาชน" พอหรือไม่

หลวงจ่าบุญ ๙ - คำว่า "ความปลอดภัย" ไม่ดี ควรใช้คำว่า "ถ้าปรากฏแก่ศาลว่าไม่เป็นการสมควรจะให้ผู้กระทำผิดประกอบอาชีพ ฯลฯ"

พระยาลัดพลี ๙ - ถ้าร่างอย่างนั้นจะกว้างมากเกินไป

ประชาชน ๙ - ให้ดุลยพินิจแก่ศาลมากไปหน่อย

พระยาอรรถกรม ๙ - ต้องในแง่อันตรายเท่านั้น

พระยาเลขาวิจิตร ๙ - ควรใช้คำว่า "เกิดความเสียหาย"

หลวงจ่าบุญ ๙ - ควรใช้คำว่า "เกิดเป็นอันตรายหรือเสียหาย"

พระยาเลขาวิจิตร ๙ - "เสียหาย" อย่างเดียวก็พอ

ประชาชน ๙ - วิตกกังวลว่าเสียหาย แต่เป็นอันตรายเหมือนกัน

พระยาอรรถกรม ๙ - ความผิดเกี่ยวกับอาชีพมีหลายอย่าง เช่น ขับรถไม่ต่อใบอนุญาต จะให้ศาลสั่งห้ามไม่เป็นการสมควร

หลวงจ่าบุญ ๙ - ควรใช้คำว่า "ในความผิดที่เกี่ยวกับการประกอบการอาชีพ ฯลฯ ถ้าปรากฏแก่ศาลว่าการให้บุคคลผู้กระทำผิดคงประกอบอาชีพ ฯลฯ เช่นเคย จะเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่ประชาชน ศาลอาจสั่ง ฯลฯ"

พระยาอรรถการีย์ ๙ - ต้องใช้คำว่า "ถ้าศาลเห็นสมควร" ไม่ควรมีคำว่า "ความปลอดภัย" เพราะถ้าใช้คำว่า "ความปลอดภัย" ศาลจะไม่มีโอกาสได้ใช้มาตราที่เลข

หลวงจ่าบุญ ๙ - ใช้คำว่า "ถ้าศาลเห็นว่าจะเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่ประชาชน ศาลจะสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นประกอบการอาชีพ ฯลฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ฯลฯ"

พระยาอรรถการีย์ ๙ - ไม่ต้องมีคำว่า "อีกโสดหนึ่ง" เพราะจะกลายเป็นโทษไป ควรพูดว่า "เมื่อผู้นั้นพ้นโทษแล้ว"

ประชาชน ๙ - ความตอนท้ายที่ว่า "ถ้ากระทำผิดฐานไม่เช็คหลายซ้ำอีก อาจห้ามตลอดชีวิตก็ได้" ควรตัดออก

นาย อาร์. ก็อง - ต้องมีบทลงโทษ ประมวลกฎหมายอาญาสวีเดนไม่มีบทลงโทษ แต่ร่างประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสมีบทลงโทษ

ประชาชน ๙ - เราเคยตกลงมาแล้วในเรื่องห้ามเข้าเขตที่กำหนดว่าจะมีบทลงโทษในภาค ๖

พระยาอรรณกรม ๙ - จะห้ามซื้อกับศาลได้หรือไม่ เช่นศาลสั่งห้ามซืบริด
๑ ปี เจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการห้ามซืบริด ๓ ปี

พระยาอรรณการีย์ ๙ - ถ้าศาลไม่ยอมสั่ง แต่ทางเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ
สิ่งจะทำให้ได้แปลก

ที่ประชุมตกลงมอบให้เลขานุการไปร่างมาเสนอที่ประชุม

๙๑๙

หมดเวลาประชุม นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๓ เวลา
๑๐.๐๐ น.

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

สายหยุด แสงอุทัย
ผู้จดรายงาน

เสวีญ พิมพ์

สายหยุด ทาน

มติที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
การประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๑๑๑/๖๕/๒๕๕๓
วันอังคาร ที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓

ประเด็นที่พิจารณา

มติ

๔๗

(๑) พระยาอรุณการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า การตัดอาชัฟไม่ใช้วิธีการที่ดี และเมื่อเราลงโทษไปแล้วก็ควรคิดว่านักโทษคงจะกลับตัวได้แล้ว และทางราชทัณฑ์ก็ปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว

(๒) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เรามีกฎหมายบางฉบับให้ถอนอาชัฟได้ และองค์การนั้น ๆ เขาควบคุมในทางวิชาชีพด้วย ควรจะบัญญัติไว้ในกฎหมายพิเศษเป็นฉบับ ๆ ไป

(๓) พระยาเลขาวิธาน ๙ - เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้ามีบทบัญญัติให้ตัดอาชัฟได้ ผู้ที่กระทำผิดอาจคิดกลัวไม่กล้ากระทำ นอกจากนั้นศาลอาจไม่ต้องใช้มาตรานี้ได้

(๔) พระยาลัดพลี ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับประชาชนอาจทำการไม่ปลอดภัยได้ ควรต้องได้รับโทษที่สมควร

(๕) พระยาอรุณการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เมื่อตกลงให้มีมาตรา ๓๓ ข. นี้แล้ว จะควรมีเพียงใด เพราะถ้าฝ่ายตุลาการห้ามอยู่แล้ว ศาลก็คงไม่ห้าม และกรณีศาลจะห้ามก็คงเป็นกรณีชัดเจน ซึ่งฝ่ายตุลาการคงห้ามเหมือนกัน

(๖) พระยาเลขาวิธาน ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า การที่มีมาตรานี้ อาจทำให้ทางฝ่ายตุลาการ และฝ่ายตุลาการใช้อำนาจซ้อนกัน คือฝ่ายตุลาการก็ห้ามตุลาการก็ห้าม เป็นการห้ามไปในทางเดียวกัน ไม่ใช่ขัดกัน

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) (๒) (๓) และ (๔) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า แม้จะมีกฎหมายบางฉบับให้อำนาจเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการห้ามการประกอบอาชัฟบางอย่างแล้วก็ดี แต่ก็ยังมีอาชัฟอื่น ๆ ที่ยังไม่มีการกำหนดบัญญัติไว้ การให้อำนาจศาลในกรณีนี้ไม่มีอันตรายอย่างไรเพราะศาลไม่ใช้ก็ได้ จึงควรมีมาตรา 33 ข.

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า อาจบัญญัติมาตรา 33 ข. ได้โดยไม่ต้องคำนึงว่ามีกฎหมายให้อำนาจทางฝ่ายตุลาการห้ามการประกอบอาชัฟ ๔๗ หรือไม่ เพราะการที่ศาลจะใช้อำนาจตามมาตรา 33 ข. นี้ ไม่มีทางขัดกับอำนาจทางฝ่ายตุลาการได้

(๗) หลวงจำรูญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เรายังรับรองไม่ได้ว่า มีกฎหมายพิเศษแล้ว

(๘) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า บุคคลอาจเล็งถึงกฎหมายได้ง่าย คือศาลห้ามอย่างหนึ่ง ก็กระทำอีกอย่างหนึ่ง คำพิพากษาของศาลจะเป็นหมิ่น

(๙) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า บุคคลย่อมจะทำการตามความชำนาญของตน

(๑๐) พระยาอรรถกรม ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรยกวรรค ๒ มารวมกับวรรค ๑

(๑๑) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ที่ใช้คำว่า "ความปลอดภัยของประชาชน" พอหรือไม่

(๑๒) หลวงจำรูญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ถ้าปรากฏแก่ศาลว่า ไม่เป็นการสมควรจะให้ผู้กระทำผิดประกอบอาชีพ"

(๑๓) พระยาลัดพลี ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้อยคำที่หลวงจำรูญ ๙ เสนอกว้างมากเกินไป

(๑๔) พระยาอรรถกรม ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรให้ศาลสั่งต่อเมื่อเป็น "อันตราย" เท่านั้น

(๑๕) พระยาเลขาวิชัย ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "เกิดความเสียหาย"

(๑๖) พระยาอรรถการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ไม่ควรมีคำว่า "อีกโสดหนึ่ง" เพราะจะกลายเป็นโทษไป

(๑๗) หลวงธำรง ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ความตอนท้ายที่ว่า "ถ้ากระทำผิดฐานไม่ชัดหลายซ้ำอีก อาจห้ามตลอดชีวิตก็ได้" ควรตัดออก มีบทลงโทษในภาค ๒

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย จึงลงมติให้เลขานุการร่างมาเสนอที่ประชุม

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ (๑๕) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า ควรให้ศาลสั่งต่อเมื่อ "เป็นอันตรายหรือเสียหายแก่ประชาชน"

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ฯลฯ

นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๓ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา.

เสวีญ พิมพ์
สายหยุด ทาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา
รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
ครั้งที่ ๑๑๓/๒๘/๒๕๕๓
วันศุกร์ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้มาประชุม คือ

(๑) นาย อาร์. กษอง	กรรมการ
(๒) หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์	กรรมการ
(๓) หลวงประสาทศุภินิ	กรรมการ
(๔) พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์	กรรมการ
(๕) พระยาเลขวิชัยธรรมวิทักษ์	กรรมการ
(๖) หม่อมเจ้าสกลวรรณากร วรวรรณ	กรรมการ
(๗) พระยาอรรถกรมมนต์	กรรมการ
(๘) พระยาอรรถการีย์นิพนธ์	กรรมการ
นาย เสริม วินิจฉัยกุล	ผู้ช่วยกรรมการร่างกฎหมาย
นาย สายหยุด แสงอุทัย	ผู้จัดรายงาน
นาย นาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	তিরাকการที่อื่น
นาย ยอง บรูเนย์	ลาราชการ
นาย เคือน บนนาค	তিরাকการที่อื่น

เปิดประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

โดยที่นาย นาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. ประธานอนุกรรมการ
তিরাকการที่อื่น ที่ประชุมจึงลงมติให้พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์ นั่งเป็นประธานแทน
ประธาน ฯ - กล่าวเปิดประชุม และขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่าง มาตรา ๓๓ ข.
ซึ่งเลขานุการยกขึ้นใหม่

ผู้จัดรายงาน อ่านร่าง มาตรา ๓๓ ข. ซึ่งมีใจความว่า "ในความผิดที่เกี่ยวเนื่อง
กับการประกอบการอาชีพ การศิลปกรรม การอุตสาหกรรม การงานหรือการค้า ถ้าศาล
เห็นว่าการให้ผู้กระทำความผิดประกอบกิจการเช่นนั้นต่อไปจะเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่
ประชาชน ศาลจะสั่งห้ามการประกอบกิจการนั้น ๆ เมื่อผู้นั้นได้พ้นโทษไปแล้ว ภายใน
ระยะเวลาที่จะได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาไม่เกินห้าปี นับจากวันพ้นโทษไปแล้วก็ได้ และ
ถ้าการประกอบกิจการนั้นต้องมีใบอนุญาต ศาลจะถอนใบอนุญาตเสียภายในระยะเวลาดังกล่าว
แล้วก็ได้"

พระยาอรรถกรกรม ๙ - คำว่า business จะควรแปลว่าอย่างไร

ม.จ.สกล ๙ - ต้องดูศัพท์ในสนธิสัญญา

หลวงจ่าราษฎร ๙ - ควรใช้คำว่า "เกี่ยวกับวิชาชีพ"

หลวงประสาธ ๙ - ต้องมีคำว่า "การ" อยู่ด้วย มิฉะนั้นไปลักรูปปั้นจะเป็น "เกี่ยวกับศิลปกรรม"

พระยาอรรถการีย์ ๙ - คนขายของเข้า "วิชาชีพ" หรือไม่

พระยาอรรถกรกรม ๙ - เข้าคำว่า "การงานหรือการค้า"

พระยาอรรถการีย์ ๙ - เป็นปัญหาว่า มาตรฐานนี้ประสงค์ถึงเช่นนั้นหรือไม่

พระยาอรรถกรกรม ๙ - ประสงค์ถึงเหมือนกัน แต่การที่บุคคลเขียนรูปสกปรก จะห้ามไม่ให้เขียนเช่นนั้นหรือ

หลวงประสาธ ๙ - ไม่ได้ผิดที่เขียน ผิดที่โฆษณา

ที่ประชุมตกลงให้แก้คำว่า "อาชีพ" เป็น "วิชาชีพ" เพื่อจะได้ตรงกับต้น

ร่างภาษาอังกฤษของนาย อาร์. ก็อง เดิมที่ใช้คำว่า profession

ม.จ.สกล ๙ - คำว่า business ควรแปลว่า "กิจธุระ"

หลวงประสาธ ๙ - จะหมายถึงกิจธุระอะไร ๆ ก็ได้

หลวงจ่าราษฎร ๙ - จะกว้างไป

หลวงประสาธ ๙ - ควรเอาออกเสียเลย ใช้คำว่า industry or trade

พระยาอรรถการีย์ ๙ - จะไม่กินถึงสมุหบัญชีทำผิด

หลวงประสาธ ๙ - เข้าอยู่ในคำว่า profession

ประธาน ๙ - เราเพิ่มใหม่ ๆ อธิบายบัญญัติให้กว้าง

ม.จ.สกล ๙ - คำว่า craft ตรงกับการช่างฝีมือ คำว่า "การงาน"

ควรเอาออก และคำว่า "ศิลปกรรม" ก็ควรเอาออกเหมือนกัน

หลวงจ่าราษฎร ๙ - คำว่า "ศิลปกรรม" แปลมาจากคำว่า "craft"

หลวงประสาธ ๙ - "art" ไม่เกี่ยวกับประชาชนอย่างไร

ม.จ.สกล ๙ - ไม่เกี่ยวเช่น อย่าง "ศิลปแห่งการบำบัดโรค"

หลวงจ่าราษฎร ๙ - ใช้คำว่า "การฝีมือ" แทน

พระยาเลขาวิชัย ๙ - ถ้าใช้คำว่า "การฝีมือ" จะกว้างไป

ม.จ.สกล ๙ - ทอดเต่าดีก็เป็นการฝีมือเหมือนกัน

ที่ประชุมตกลงให้ใช้คำว่า "การช่างฝีมือ"

พระยาอรรถกรกรม ๙ - คำว่า "craft" ไม่กินความถึงเขียนรูป

ม.จ.สกล ๙ - เขียนรูปเล็ก ๆ เป็น craft แต่เขียนรูปดี ๆ เป็น art

หลวงประสาธ ๙ - ควรตัดคำว่า business ออกเลย

ม.จ.สกล ๙ - ถ้าเป็น agency จะว่าอย่างไร บุคคลหากินอย่างนี้

เป็น business man

- หลวงประสาธ ๙ - ตัวการเขาอยากจ้างก็จ้างเขาเป็นไร
- ประชาชน ๙ - จะกว้างมาก ศาลจะลำบาก
- หลวงประสาธ ๙ - จะห้ามอย่างไร จะห้ามไม่ให้เป็น agency อย่างนั้นหรือ
- หลวงจำรูญ ๙ - ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แปลคำว่า business ว่า "การงาน"
- ม.จ.สกล ๙ - ถ้าใช้คำว่า "การงาน" ข้าราชการทุกคนก็มีการงาน
- หลวงประสาธ ๙ - จะมีนโยบายกว้างหรือแคบ ถ้ากว้างก็ใช้คำว่า "การงาน" และในเวลาห้ามศาลก็ระบุว่าควรห้ามการงานอะไร
- ม.จ.สกล ๙ - คำว่า business ต้องตั้งศัพท์ขึ้นใหม่
- หลวงประสาธ ๙ - ถ้าลอกการหาгинต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสนธิสัญญาจะเป็นอย่างไร (หลวงประสาธ ๙ อ่านสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศอังกฤษตอนที่เกี่ยวกับการหาгин เสนอที่ประชุม)
- ม.จ.สกล ๙ - ทำไมจึงต้องมีคำว่า "ค้าสินค้า"
- หลวงประสาธ ๙ - จะใช้คำว่า "ค้า" ก็ได้
- พระยาอรรถกรม ๙ - สมมติว่า ข้าราชการทำผิดในหน้าที่ ศาลจะห้ามไม่ให้ไปเป็นข้าราชการ ๓ เดือน เช่นนั้นหรือ
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - ก.พ. อาจลงมติเป็นเอกฉันท์ลงล่างได้
- หลวงจำรูญ ๙ - ทางราชการจะให้เงินเดือนก็ให้ไป แต่จะให้ทำงานไม่ได้
- ประชาชน ๙ - คำว่า "business" เคยแปลในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่า "การงาน" จะแปลเป็น "ธุรกิจ" ได้อย่างไร
- พระยาเลขาวิชัย ๙ - กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๑๔ ใช้คำว่า "กิจธุระ"
- พระยาอรรถกรม ๙ - เรากำลังแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญา
- ประชาชน ๙ - เราจะแก้คำว่า "การงาน" เป็น "กิจการ" หรือไม่
- หลวงจำรูญ ๙ - คำว่า "ธุรกิจ" ดี เพราะคำว่า "ธุระ" ใกล้กับคำว่า business
- ม.จ.สกล ๙ - "ธุรกิจ" แปลว่า "กิจหนัก"
- พระยาอรรถกรม ๙ - ควรแก้ตามสนธิสัญญาโดยใช้คำว่า "ในความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบการพาณิชย์ผิดกรรม อุตสาหกรรม วิชชาชีพ และอาชีพจะเพาะอย่าง
- พระยาอรรถการีย์ - คำว่า "จะเพาะอย่าง" นั้นประกอบคำทั้งหมดไม่ใช่หรือ
- หลวงประสาธ ๙ - ประกอบคำทั้งหมด
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - เกรงว่าจะไม่เข้าใจอย่างนั้น
- หลวงจำรูญ ๙ - เอาคำว่า "จะเพาะอย่าง" ไปวางข้างหลังในตอนท้ายจะได้หรือไม่

- หลวงประสาธ ๙ - ไม่ได้ เพราะเราต้องการอาชีพจะเพาะอย่าง
 หัตถกรรมเฉพาะอย่าง คือหมายถึง particular
- หลวงจำรูญ ๙ - ควรกำหนดไว้ตอนที่ศาลห้าม
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - เห็นจะต้องห้ามตอนท้าย
- พระยาเลขาวิชัย ๙ - คำว่า "จะเพาะอย่าง" ไม่ต้องมี เพราะตอนนั้นมี
 บอกแล้วว่าต้องเกี่ยวเนื่องกับความผิด
- ประธาน ๙ - คำว่า "ประกอบการเช่นนั้น" พอเข้าใจได้
- หลวงประสาธ ๙ - ศาลจะห้ามการประกอบการทั้งหมด เราต้องการให้ห้าม
 จะเพาะสิ่ง
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - ใช้คำว่า "ประกอบการที่ก่อให้เกิดความผิดนั้น"
- หลวงจำรูญ ๙ - ควรใช้คำว่า "ประกอบการที่ได้กระทำผิด" แม้จะเป็น
 คำกว้างก็เข้าใจดี
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - ควรใช้คำว่า "ประกอบการนั้น"
- หลวงประสาธ ๙ - จะแสดงว่าหมายถึงการห้ามการประกอบการทั้งหมด
- พระยาอรรถการีย์ ๙ - คำว่า "การนั้น" หมายความว่า ห้ามการประกอบ
 การนั่นเอง คือมีการประกอบการห้าอย่าง ห้ามจะเพาะอย่างนี้
- หลวงจำรูญ ๙ - จะห้ามอุตสาหกรรมทุกอย่างไม่ได้ ต้องห้ามอุตสาหกรรม
 อย่างที่ทำผิด
- ม.จ.สกล ๙ - จะเอาคำว่า "จะเพาะ" เติมลงไปอีกคำหนึ่งก็ได้ โดยใช้
 คำว่า "ศาลอาจสั่งห้ามการประกอบจะเพาะนั้น ๆ "
- ที่ประชุมตกลงให้ใช้คำว่า "การประกอบการที่ได้กระทำผิดนั้น" แทนคำว่า
 "การประกอบงานเช่นนั้น"
- หลวงประสาธ ๙ - คำว่า "จะเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่ประชาชน"
 นั้น ตอนต้นเรามีคำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" อยู่แล้ว จะใช้คำว่า "จะไม่ปลอดภัย"
 จะได้หรือไม่
- หลวงจำรูญ ๙ - คราวที่แล้วมาได้พูดกันแล้วว่า ถ้าใช้คำเช่นนั้นจะ
 แคบไป
- หลวงประสาธ ๙ - จะใช้คำว่า "อันตราย" หรือ "ภัยอันตราย"
- ม.จ.สกล ๙ - คำว่า "ภัย" แปลว่า "กลัว" ที่นี้ควรใช้คำว่า "อันตราย"
- หลวงประสาธ ๙ - ในมาตรา ๓๓ ก. เราใช้คำว่า "ภัยอันตราย"
- ประธาน ๙ มาตรา ๓๓ ก. เป็นเรื่องวิกลจริต ใช้คำว่า "ภัยอันตราย" ใน
 มาตรานั้นดีแล้ว
- พระยาเลขาวิชัย ๙ - จะใช้คำว่า "น่าจะ" จะได้หรือไม่

พระยาอรรณการี ๙ - ใช้คำว่า "น่าจะ" จะต้องสู้มากกว่าคำว่า "เห็นจะเป็นอันตราย"

ที่ประชุมให้ใช้ถ้อยคำตามเดิม

พระยาอรรณการี ๙ - ถ้าศาลสั่ง ๕ ปี ทางตุระการห้ามตลอดชีวิตจะได้หรือไม่

หลวงจำรูญ ๙ - ก็แล้วแต่ทางตุระการ

หลวงประสัท ๙ - เป็นเรื่องถอนใบอนุญาต เมื่อเจ้าพนักงานเขาจะให้เมื่อใดก็แล้วแต่เขา

พระยาอรรณการี ๙ - เจ้าพนักงานจะออกให้ก็ได้ แต่ก็ปัญหาว่าจะควรรหรือไม่

หลวงประสัท ๙ - กฎหมายอังกฤษห้ามไม่ให้ออกใบอนุญาตใหม่ภายในปีนั้น แต่กฎหมายของเราไม่พูดถึง ซึ่งแปลว่าเจ้าพนักงานจะออกให้เมื่อใดก็ได้ คิดว่าการถอนใบอนุญาตในมาตรฐานไม่ต้องมีกำหนดเวลา

พระยาอรรณการี ๙ - แต่ปัญหาของข้าพเจ้าอยู่ที่ระยะเวลา

หลวงจำรูญ ๙ - อำนาจศาลต้องเด็ดขาด คือห้ามเท่าใดเท่านั้น

พระยาอรรณการี ๙ - ตุระการอาจกำหนดมากกว่าศาลได้

หลวงจำรูญ ๙ ข้อนั้นแล้วแต่เขา แต่ถ้าศาลห้ามแล้ว ทางตุระการจะออกให้ก่อนเวลานั้นไม่ได้

หลวงประสัท ๙ - ถ้าเขาออกจะว่าอย่างไร

หลวงจำรูญ ๙ - ถ้าเขาออกใบอนุญาตก็ไม่มีผล เพราะทำการไม่ได้อยู่แล้ว

พระยาอรรณการี ๙ - เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่าจะไม่ควรมีมาตรฐาน เพราะบางกรณีเจ้าพนักงานเขามีอำนาจอยู่แล้ว คืออยากไม่ให้เกี่ยวข้องกัน กรณีที่เจ้าพนักงานเขามีอำนาจอยู่แล้วศาลก็ไม่ควรสั่ง

หลวงประสัท ๙ - บัญญัติให้ถอนใบอนุญาตเฉย ๆ ส่วนเจ้าพนักงานจะออกให้ใหม่หรือไม่แล้วแต่เจ้าพนักงาน

หลวงจำรูญ ๙ - ตัดคำตอนท้ายที่กล่าวถึงใบอนุญาตออกเสีย เพราะจะมีใบอนุญาตอย่างไรก็ทำการที่ศาลสั่งห้ามไม่ได้ ถ้าทำก็เป็นผิดที่เด็ด และที่อ้างว่ามีกฎหมายอยู่แล้วนั้นอาจไม่พอก็ได้ ศาลจำเป็นต้องเข้าเกี่ยวข้องในฐานะที่มีข้อเท็จจริงเช่นนั้น

ม.จ.สกล ๙ - การให้อำนาจศาลไม่ขัดกับทางฝ่ายตุระการ คือ ในทางวิชาการเขาอาจกวัดให้เข้มงวดเข้าอีกก็ได้

พระยาอรรณการี ๙ - เขาอาจห้ามเกินห้าปีก็ได้

หลวงจำรูญ ๙ - ช่างเขาเป็นไร เท่ากับเขาห้ามต่อไปจากเวลาที่ศาลห้าม

พระยาวรรณการีย์ ๙ - เมื่อศาลห้าม ๑ ปี ทางตุระการจะห้าม ๕ ปี
 คู่ม่วงาม เพราะศาลยังเอาเพียง ๑ ปี

หลวงประสาธ ๙ - การลงโทษก็ผิดกัน คือถ้าทำผิดในเวลาศาลกำหนดห้าม
 เป็นผิดตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ถ้าทำผิดในเวลาเจ้าพนักงานห้ามก็มีโทษอย่างอื่น

นาย อาร์. กีสอง - เรื่องศาลถอนใบอนุญาตควรเอาออก เช่นใบอนุญาต
 มีกำหนดอายุ ๔ เดือน ศาลสั่งห้ามเพียง ๖ เดือน ถักถอนใบอนุญาตเสียก็ใช้ไม่ได้

ม.จ.สกล ๙ - เรื่องใบอนุญาตเราตกลงจะตัดออก
 ที่ประชุมให้ตัดออก

ม.จ.สกล ๙ - ถ้าศาลห้ามและทางตุระการปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาตให้
 รู้สึกว่าไม่ขัดกัน

ประธาน ๙ - อย่างแพทย์และทนายความศาลคงไม่ยุ่ง และนอกจากนี้ศาลอาจ
 รอกการวินิจฉัยของกรรมการสอดส่องความประพฤติทนายความก่อนก็ได้

หลวงประสาธ ๙ - คำว่า "เมื่อผู้นั้นได้พ้นโทษไปแล้ว" ฟังดูไม่ดี คือจะเขียน
 อย่างไรที่จะให้เห็นว่าห้ามเมื่อพ้นโทษไปแล้ว ควรจะใช้คำว่า "ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษา
 ห้ามการประกอบกาณ์นั้น ๆ ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปี นับจากวันพ้นโทษไปแล้วก็ได้"

หลวงจำรูญ ๙ - คำว่า "ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปี" ควรแก้เป็น
 "มีกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี"

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของหลวงประสาธ ๙ แต่ให้แก้ถ้อยคำอย่าง
 หลวงจำรูญ ๙ เสนอ ฉะนั้นร่างมาตรา ๓๓ ข. เมื่อแก้แล้วคงมีถ้อยคำดังนี้ "ในความผิด
 ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบการพาณิชย์ ทัศนกรรม อุตสาหกรรม วิชาชีพ และอาชีพ ถ้าศาล
 เห็นว่าการให้ผู้กระทำความผิดประกอบกาณ์ที่ได้กระทำผิดนั้นต่อไปจะเป็นอันตรายหรือเสียหาย
 แก่ประชาชน ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบกาณ์นั้น ๆ มีกำหนดเวลาไม่เกิน
 ห้าปี นับจากวันพ้นโทษไปแล้วก็ได้"

ฯลฯ

หมดเวลาประชุม นัดประชุมคราวหน้าวันอังคารที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๔๘๓ เวลา
 ๑๐.๐๐ น.

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๓๐ น.

สายหยุด แสงอุทัย

เสริญ พิมพ์

สายหยุด ทาน

มติที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา

การประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๑๑๓/๖๕/๒๕๕๓

วันศุกร์ ที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓

ประเด็นที่พิจารณา

มติ

ร่างมาตรา ๓๓ ข.

(๑) พระยาวรณกร ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า business จะแปลว่าอย่างไร

(๒) หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้ถ้อยคำอย่างสนธิสัญญาระหว่างประเทศไทยกับอังกฤษ ซึ่งเมื่อแก้ตามแล้วจะมีความว่า "ในความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบการพาณิชย์ หัตถกรรม อุตสาหกรรม วิชาชีพและอาชีพจะเพาะอย่างไร"

(๓) พระยาวรรณการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า เกรงว่า คำว่า "จะเพาะอย่างไร" จะไม่เข้าใจว่าประกอบคำว่า "การพาณิชย์ หัตถกรรม ฯลฯ" ทุกคำ ควรกำหนดตอนที่ศาลห้ามโดยใช้คำว่า "ประกอบการที่เกี่ยวเนื่องกับความผิดนั้น"

(๔) หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ประกอบการที่ก่อให้เกิดความผิดนั้น" เพราะมุ่งถึงการพาณิชย์ ฯลฯ ชะนิตที่เกี่ยวเนื่องกับความผิด ไม่ใช่ห้ามการพาณิชย์อย่างอื่น

(๕) หลวงจรรุญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "การประกอบที่ได้กระทำผิดนั้น"

(๖) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรใช้คำว่า "ศาลอาจสั่งห้ามการประกอบการจะเพาะการนั้น ๆ"

(๗) หลวงประสาธ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ควรแก้คำว่า "อันตราหรือเสียหายแก่ประชาชน" เป็น "จะไม่ปลอดภัย" เพราะตอนต้นใช้คำว่า

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) รวมกันไป)

ที่ประชุมเห็นว่า ควรจะใช้ถ้อยคำตามสนธิสัญญา จึงลงมติให้แก้ถ้อยคำตอนต้นเป็นว่า "ในความผิดที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบการพาณิชย์ หัตถกรรม อุตสาหกรรม วิชาชีพและอาชีพ ถ้าศาลเห็นว่าการให้ผู้กระทำผิดลงประกอบการที่ได้กระทำผิดนั้นต่อไป ฯลฯ"

ที่ประชุมเห็นว่า ถ้าใช้คำว่า "ไม่ปลอดภัย" จะกว้างเกินไป ควรให้ศาลสั่งจะเพาะเพื่อการให้จำเลยคงประกอบการเช่นนั้นต่อไปจะเป็น

"วิธีการเพื่อความปลอดภัย"

(๘) พระยาอรรณการีย์ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ในกรณีที่เจ้าพนักงานธุรการเข้ามาอำนาจอยู่แล้ว ก็ไม่ควรให้ศาลสั่ง เพราะถ้าศาลห้าม ๑ ปี ทางธุรการห้าม ๕ ปีไม่งาม

(๙) หลวงประสาท ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ในกรณีที่มีใบอนุญาต ศาลเป็นแต่สิ่งถอนใบอนุญาต ส่วนเจ้าพนักงานเขาจะอนุญาตเมื่อไรก็แล้วแต่เขา

(๑๐) หลวงจรัญญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า อำนาจศาลต้องเด็ดขาด ถ้าศาลสั่งห้ามแล้ว เจ้าพนักงานจะอนุญาตในระหว่างนั้นก็ไม่มีผล และตัดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการถอนใบอนุญาตออกเสียทีเดียว เพราะเจ้าพนักงานจะออกใบอนุญาตให้ในระหว่างที่ศาลสั่งห้ามจำเลยจะประกอบ การพาณิชย์ ฯลฯ ไม่ได้

(๑๑) นาย อาร์. กีสอง เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ข้อความที่เกี่ยวกับใบอนุญาตควรเอาออก เพราะศาลอาจห้ามประกอบการนั้นมีกำหนดเวลาน้อยกว่าอายุใบอนุญาตก็ได้

(๑๒) หลวงประสาท ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ถ้าทำผิดคำสั่งห้ามของศาลต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ต่างกับทำผิดข้อห้ามของเจ้าพนักงาน

(๑๓) ม.จ.สกล ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า อำนาจศาล กับอำนาจของเจ้าพนักงานไม่ขัดกัน

(๑๔) หลวงประสาท ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า ไม่ควรใช้คำว่า "เมื่อผู้นั้นได้พ้นโทษไปแล้ว" ควรแก้ถ้อยคำดังนี้ "ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบการนั้น ๆ ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับจากวันพ้นโทษไปแล้วก็ได้"

(๑๕) หลวงจรัญญ ๙ เสนอ (ในที่ประชุม) ว่า คำว่า "ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าปี" ควรแก้เป็น "มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี"

กษัตราหรือเสียหายแก่ประชาชน จึงลงมติให้ใช้คำเดิม

ที่ประชุมเห็นว่า การที่ศาลใช้อำนาจห้ามตามมาตรา ๑๑ ไม่ขัดกับอำนาจของเจ้าพนักงาน ทั้งโทษที่ได้รับก็แตกต่างกัน จึงลงมติให้มีข้อความตามเดิม

(ที่ประชุมให้พิจารณา (๑๔) และ (๑๕) รวมกันไป)

ที่ประชุมให้ใช้ถ้อยคำตามที่หลวงประสาท ๙ เสนอ แต่ให้แก้ไขถ้อยคำตามข้อเสนอลของหลวงจรัญญ ๙ เสนอ

ฯลฯ

นัดประชุมคราวหน้าวันอังคารที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๘๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

เสริญ พิมพ์

สายหยุด ทาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา
รายงานการประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
ครั้งที่ ๑๔๕/๒๑๙/๒๕๔๓
วันอังคาร ที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๓

ผู้มาประชุม คือ

(๑) นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.	ประธานกรรมการ ฯ
(๒) นาย อาร์. กีสอง	กรรมการ
(๓) พระสาเลชวณิชธรรมวิทักษ์	กรรมการ
(๔) พระสาลัดพลีธรรมประคัลภ์	กรรมการ
(๕) พระสารรถกรมมนต์ดี	กรรมการ
(๖) พระสารรถการอินพนธ์	กรรมการ
(๗) หม่อมเจ้าสกลวรรณกร วรวรรม	กรรมการ
นายวิเชียร นุ่มนงค์	ผู้จตุรายน
นาย ฮอง บรูเนย์	ลาราชการ
หลวงจำรญเนติศาสตร์	ลา
หลวงประสาทศกนิติ	ลา
นายเคื่อน บนนาค	ติดราชการที่อื่น
นายเสริม วินิจฉัยกุล	ลา

เปิดประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

นายนาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นั่งเป็นประธาน

ประธาน ฯ - กล่าวเปิดประชุม แล้วขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๔๒/๒๐๔/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๑๔๓/๒๐๙/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๑๔๔/๒๑๕/๒๕๔๓ พร้อมทั้งมติของที่ประชุมทั้งสามคราวนั้น เมื่อได้แก้ไขข้อความเล็กน้อย ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมและมติของที่ประชุมดังกล่าวแล้ว

ประธาน ฯ - เรื่องที่จะพิจารณาวันนี้ คือ บันทึกของนาย อาร์. กีสอง ว่า ด้วยอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัย กับร่างบทบัญญัติว่าด้วยกำหนดโทษผู้กระทำผิดต่อมาตรา ๓๓ ตี สำหรับร่างบทบัญญัติที่กล่าวมาในตอนหลังนี้เกี่ยวกับโทษ ที่ประชุมจะพิจารณาในวันนี้ หรือจะรอไว้พิจารณาพร้อมกับเรื่องลหุโทษ

ที่ประชุมตกลงให้รอการพิจารณาร่างบทบัญญัติว่าด้วยกำหนดโทษผู้กระทำผิดต่อมาตรา ๓๓ ตีไว้ก่อน สำหรับวันนี้คงพิจารณาเฉพาะบันทึกว่าด้วยอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

ประธาน ฯ - บันทึกของนาย อาร์. ก็อง ว่าด้วยอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้น ได้ยกตัวอย่างกฎหมายของต่างประเทศหลายแห่งด้วยกันเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ในที่สุดได้เสนอว่า มีข้อที่เราควรพิจารณาอยู่สองทาง คือ จะกำหนดอายุความไว้สำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยในประมวลกฎหมายอาญาของเราในทุกข้อ หรือว่าจะกำหนดไว้เฉพาะวิธีการเพื่อความปลอดภัยแต่เพียงข้อใดข้อหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากคำแปลบันทึกหน้าสี่นั้นแล้ว แต่ตามความเข้าใจของข้าพเจ้านั้น ที่ประชุมคงได้ตกลงในนโยบายข้อใหญ่แล้วว่า จะให้มีอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

พระยาลัดพลี ฯ - ถกแล้ว เราได้ตกลงกันว่าจะให้มีอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัย แต่จะให้ทั้งหมดหรือแต่ข้อใดข้อหนึ่งนั้นจะได้พิจารณากันต่อไป

พระยาอรรถการีย์ ฯ - ข้าพเจ้าได้เคยเสนอไว้ว่าอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้น ควรจะมีเฉพาะกักกันและเรียกประกันทานบนสองอย่างเท่านั้น ส่วนอีกสองอย่าง คือ ห้ามเข้าเขตกำหนด รับทรัพย์ คุมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิต และห้ามประกอบการอาชีพบางอย่างนั้นไม่ต้องมีอายุความ ทั้งนี้เพราะการต้องเป็นไปในตัวอยู่แล้ว คือว่า อายุความย่อมเป็นไปตามคดีอันเป็นประธาน เช่นในเรื่องห้ามเข้าเขตกำหนด ศาลย่อมระบุไว้ในคำพิพากษาว่า ห้ามมิให้เข้าในเขตกำหนดเท่านั้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นอายุความล่วงเลยการลงวิธีการเช่นนี้ก็ไม่ได้ในตัวเอง ส่วนอายุความฟ้องร้องนั้นก็ต้องเป็นไปตามอายุความของคดีใหญ่อันเป็นประธาน จะแยกฟ้องต่างหากขอให้ห้ามเข้าเขตกำหนดนั้นมิได้

พระยาลัดพลี ฯ - สำหรับความเห็นของข้าพเจ้าก็คล้ายกับของพระยาอรรถการีย์ ฯ คือวิธีการเพื่อความปลอดภัยข้อใดจะแยกฟ้องขอให้ลงได้ต่างหากจากคดีใหญ่แล้ว ก็ควรให้มีอายุความ ข้อใดที่จะแยกฟ้องต่างหากมิได้ ก็ไม่ควรให้มีอายุความ

ประธาน ฯ - วิธีการเพื่อความปลอดภัยข้ออื่น นอกจากกักกัน กับเรียกประกันทานบนนั้นจะแยกฟ้องขอให้ลงต่างหากไม่ได้หรือ ประเทศอื่น ๆ ทำไมเขาจึงกำหนดอายุความไว้ได้แล้ว เช่นในเรื่องรับทรัพย์ก็มีหลายประเทศที่กำหนดอายุความไว้ของเราแยกฟ้องขอให้รับทรัพย์ไม่ได้เช่นนั้นหรืออย่างไร

พระยาเลขาวิจิตร ฯ - ตามที่เป็นอยู่เวลานี้ การขอให้รับทรัพย์ไม่ได้แยกฟ้องต่างหาก

พระยาลัดพลี ฯ - ยังไม่เห็นมีทางที่จะแยกฟ้องต่างหากอย่างไรได้

ประธาน ฯ - นาย อาร์. ก็อง จะมีความเห็นอย่างไรบ้างในข้อที่พระยาอรรถการีย์ ฯ เสนอให้มีอายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยจะเฉพาะกักกันและเรียกประกันทานบน

นาย อาร์. ก็อง - ข้อที่ว่าควรให้มีอายุความสำหรับกักกันและเรียกประกัน
 ทานบนนั้นข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ใครจะเสนอให้ที่ประชุมระลึกว่า หลักใหญ่ในเบื้องต้น
 ของประมวลกฎหมายอาญาประเทศต่าง ๆ นั้น คงมีอยู่ที่วิธีการเพื่อความปลอดภัย
 ย่อมมีอายุความ แต่จะมีสำหรับวิธีการเช่นนี้ทุกอย่างหรือแต่อย่างใดอย่างหนึ่งนั้นก็แล้ว
 แต่นโยบายของแต่ละประเทศ สำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามร่างประมวลกฎหมาย
 อาญาของเรานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาปัญหาเรื่องอายุความไปทีละอย่างว่า
 อย่างใดควรให้มีอายุความ และอย่างใดไม่ควรให้มี แต่สำหรับข้าพเจ้ายังมีความสงสัย
 อยู่ว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่นนอกจากกักกันและเรียกประกันทานบน น่าจะควร
 ต้องมีอายุความบ้างสำหรับบางอย่าง เช่นริบทรัพย์และคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิต
 สำหรับริบทรัพย์นั้นมีข้อน่าคิด คือ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษบุคคลใดแล้วสั่งให้ริบทรัพย์
 แต่ปรากฏว่าทรัพย์นั้นไม่อยู่ หรือริบไม่ได้ด้วยประการใด ๆ ล่วงเลยเวลามาตั้งสิบห้าสิบหกปี
 ซึ่งในกรณีเช่นนี้ศาลอาจใช้วิธีให้ชดใช้ราคาหรือชังผู้นั้นแทนราคาตามมาตรา ๒๘ ไปแล้ว
 ถ้าภายหลังปรากฏว่ามีทรัพย์นั้นอยู่จะยังคงให้ริบได้อยู่อีกก็รู้สึกว่าจะเป็นการเกินเหตุไป

พระฮอรธการีย์ ๙ - ในเรื่องริบทรัพย์ตามที่นาย อาร์. ก็อง ว่า ก็มี
 ปัญหาอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปได้เพียงในทางทฤษฎี theory ในทาง practice นั้นไม่อาจเกิด
 ขึ้นได้ เพราะว่าการที่จะฟ้องขอให้ริบทรัพย์ด้วยนั้น ต้องปรากฏว่ามีทรัพย์นั้นต่อหน้าศาล
 ถ้าไม่มีทรัพย์อยู่แล้ว จะฟ้องขอให้ริบไม่ได้

ประธาน ๙ - ถ้ารู้ว่ามีทรัพย์อยู่ แต่ทรัพย์นั้นไม่ได้มาปรากฏต่อหน้าศาล
 จะฟ้องขอให้ริบไม่ได้เช่นนั้นหรือ

พระฮอรธการีย์ ๙ - ไม่ได้

พระฮาลัดพลี ๙ - ในเรื่องริบทรัพย์นี้ ประมวลกฎหมายอาญาเงินเขา
 บัญญัติไว้ต่างหาก จึงอาจฟ้องต่างหากได้ ไม่เหมือนอย่างของเรา เช่นจะเห็นได้ใน
 มาตรา ๒๐๕ ของประมวลกฎหมายอาญาเงิน

ประธาน ๙ - ถ้าจะเขียนบทบัญญัติขึ้นไว้เสียเป็นอีกมาตราหนึ่งต่างหากว่า
 อายุความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีก ๕ อย่างนอกจากกักกันและเรียก
 ประกันทานบนนั้นให้ไปเป็นไปตามอายุความในคดีใหญ่เช่นนี้ จะเป็นทางแก้ปัญหาดังที่
 นาย อาร์. ก็อง ยกขึ้นกล่าวนั้นได้หรือไม่

พระฮาลัดพลี ๙ - เห็นจะไม่ต้องบัญญัติไว้ เพราะอายุความสำหรับคดี
 ใหญ่ย่อมใช้แก่วิธีการทั้ง ๕ อย่างนั้นได้ในตัวแล้ว

พระฮอรธการีย์ ๙ - จะเขียนเช่นนั้นเห็นจะไม่ได้ เพราะว่าใน
 ชั้นแรกนั้นเห็นว่าจะต้องมีอายุความสำหรับกักกันและเรียกประกันทานบน
 เท่านั้น แต่มาบัดนี้มีปัญหาในเรื่องริบทรัพย์ ซึ่งนาย อาร์. ก็อง เสนอมานั้นอีก แต่สำหรับ
 ริบทรัพย์นั้นอายุความน่าจะควรมีก็เฉพาะสำหรับล่วงเลยเวลาการลงวิธีการเพื่อ

ความปลอดภัยเท่านั้น ส่วนอายุความฟ้องร้องขอให้รับยอมเป็นไปตามคดีใหญ่อยู่แล้ว เพราะจะต้องฟ้องรวมไปกับคดีใหญ่ ไม่ได้แยกต่างหาก

นาย อาร์. ก๊อง - นอกจากกรณีอายุความสำหรับในเรื่องรับทรัพย์สินแล้ว สำหรับการคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตก็ควรมีอายุความด้วย เพราะเหตุว่า ถ้ายังจับตัวบุคคลที่เป็นบ้ามาควบคุมไม่ได้จนล่วงเลยเวลามานานนับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่ง และระหว่างนั้นคนบ้าอาจทะเลาะความวิกลจริตลงมากแล้วเช่นนี้ ถ้ายอมให้จับตัวมาคุมขังได้อีกทั้ง ๆ ที่ผู้นั้นหายบ้าแล้ว ย่อมเป็นการเกินสมควร ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้

พระยาเลขาวิชัย ฯ - เมื่อผู้นั้นหายบ้าแล้วก็อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งได้ เพราะการคุมตัวคนบ้าไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตนั้นก็เพราะเหตุว่า อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน เมื่อเหตุอันนั้นหมดไปแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นอะไรจะให้คงคำสั่งคุมตัวไว้อีก

พระยาลัดพลี ฯ - ในคำพิพากษาศาลไม่ต้องกำหนดไว้ว่า จะให้คุมตัวไว้เป็นเวลากี่ปี ถ้าหายวิกลจริตเวลาใดก็ยอมทำคำร้องยื่นหรือให้ญาติพี่น้องทำคำร้องยื่นต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งได้

นาย อาร์. ก๊อง - ศาลต้องพิจารณารายงานของแพทย์ผู้ตรวจบุคคลนั้นด้วยว่าหายจริงหรือไม่

พระยาอรรถกรม ฯ - ปัญหาที่มีอยู่ในเรื่องหนึ่งไปเสียก่อนถูกส่งตัวไปอยู่ในสถานพยาบาลโรคจิต ถ้าภายหลังหายมาขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่ง ศาลจะแก้คำพิพากษาได้หรือ

ประธาน ฯ - ถ้าวิกลจริตยังไม่หายจนเกินกำหนดในคำพิพากษา ภายหลังจับตัวได้จะเอามาคุมไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตต่อไปได้หรือไม่

พระยาอรรถการีย์ ฯ - เมื่อหมดเหตุอันจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชนยังไม่หมดไป ก็คุมตัวไว้ได้อีก

พระยาลัดพลี ฯ - ถ้าข้าพเจ้าเป็นศาล เมื่อพ้นอายุความแล้ว เห็นจะไม่กล้าสั่งให้คุมตัวไว้อีก รู้สึกว่าเป็นการ cruel เกินไป

พระยาอรรถการีย์ ฯ - ตามปกติศาลไม่ได้กำหนดเวลาไว้ในคำพิพากษาว่าจะให้คุมไว้นานเท่าใด คำสั่งของศาลคงมีเพียงว่า ให้คุมไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตจนกว่าจะหาย ขอให้ดูมาตรา ๓๓ ทวิ ซึ่งไม่ได้บัญญัติว่าให้ส่งไปคุมตัวไว้เป็นกำหนดเวลาเท่าใด

นาย อาร์. ก๊อง - เมื่อไม่มีกำหนดเวลา ผู้วิกลจริตซึ่งหายแล้วก็ต้องยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ปล่อยตัว มิฉะนั้นก็ต้องให้ผู้นั้นมีส่วนได้เสียยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งแพทย์ตรวจผู้นั้นว่าหายแล้วหรือยัง แล้วรายงานให้ศาลทราบเพื่อวินิจฉัยสั่งต่อไปว่าจะให้คุมตัวผู้นั้นไว้ต่อไปหรือปล่อยตัวออก หากไม่แล้วผู้นั้นก็ต้องถูกขังอยู่ในโรงพยาบาลโรคจิตเรื่อยไป ไม่ว่าจะหายวิกลจริตแล้วหรือยัง

พระชาอรณการี ๔ - ในกรณีที่จะต้องคุมตัวผู้วิกลจริตไว้ต่อไป ควรให้ศาล reconfirm คำสั่งเสียอีกที่ แต่ควรบัญญัติไว้ในทำนองนี้ว่า เมื่อผู้วิกลจริตที่ต้องคุมตัว อยู่ในสถานพยาบาลโรคจิตต์ หรือผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้เชี่ยวชาญในทางการแพทย์ร้องต่อ ศาล-ขอให้ปล่อยตัว ก็ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาใหม่ว่าจะคงให้คุมตัวผู้นั้นต่อไปหรือปล่อย ตัวออกจากสถานนั้นไป

พระชาอรณการี ๔ - เชื่อกันตั้งนั้นก็จะเป็นวิธีปฏิบัติไป ความจริงการยอม เป็นไปในตัวตั้งนั้นอยู่แล้ว

ประธาน ๔ - ถ้าจะเขียนไว้เช่นนั้นก็ไม่แน่ว่ามีทางเสียหายนแต่อย่างใด เป็นการอธิบายความซึ่งทำให้ชัดเจนอีก

ม.จ.สกล ๔ - ข้อหากทั้งนี้เป็นเพราะเราไม่มีกฎหมายคุ้มครองคนวิกลจริต ข้าพเจ้าได้เคยเสนอไว้ในที่ประชุมครั้งหนึ่งแล้วว่า ควรบัญญัติให้ความคุ้มครองไว้บ้าง คือ ให้ศาลมีอำนาจ reconfirm คำสั่งหรือให้สั่งปล่อยตัวผู้ที่ถูกคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล โรคจิตต์ได้ แต่ที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้

พระชาอรณการี ๔ - ที่ไม่ต้องบัญญัติไว้เช่นนั้น ก็เพราะว่าการยอม เป็นไปในตัวตามสภาพของวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นอยู่แล้ว คือเมื่อหมดเหตุอันอาจเป็น ภัยอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน ก็เป็นอันปล่อยตัวผู้นั้นไปได้

พระชาเลขาณิษ ๔ - ถูกแล้ว ต้องเป็นเช่นนั้นเอง จะไปขังคนที่หายวิกล จริตไว้ได้อย่างไร

ประธาน ๔ - แต่ก็มีข้อที่น่าคิดอยู่บ้าง สำหรับในทางปฏิบัติคือถ้าเราไม่ เขียนไว้ในกฎหมายให้ชัด อาจไม่มีทางที่จะให้ผู้นั้นยื่นคำร้องต่อศาลได้ เช่นอาจมีการ แกล้งกันได้ คือ เจ้าตัวบอกว่าหายวิกลจริตแล้ว แต่เจ้าหน้าที่บอกว่ายังไม่หาย ไม่ยอม ปล่อยตัวตั้งนี้

ที่ประชุมตกลงแก้ความตอนท้ายมาตรา ๓๓ ทวิ ที่ว่า "ศาลจะสั่งให้ส่งไป คุมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตต์ก็ได้" นั้นเป็น "ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ส่งไปคุม ตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตต์ก็ได้" และตกลงให้นาย อารี. กียอง ไปยกร่างวรรค สองของมาตรา ๓๓ ทวิ ขึ้นให้ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ให้คุมตัวไว้นั้นได้หรือให้ คงคุมตัวต่อไปเมื่อผู้นั้น หรือผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้องต่อศาล

พระชาลัดพลี ๔ - ตามที่ได้ตกลงให้เติมคำว่า "สั่งไว้ในคำพิพากษา" ใน ตอนท้ายของมาตรา ๓๓ ทวิ นั้น บัดนี้เพิ่งมาระลึกถึงปัญหาได้อย่างหนึ่งคือ ถ้าเป็นคดี ที่ศาลล่างตัดสินปล่อย ศาลอุทธรณ์ก็ตัดสินปล่อย มาถึงศาลฎีกาตัดสินลงโทษเช่นนี้ ถ้า ได้ตัวผู้กระทำผิดมา แต่ปรากฏว่าวิกลจริตเสียแล้ว ศาลล่างจะสั่งอย่างไรได้ จะสั่ง ในคำพิพากษาอีกกว่าให้ส่งไปคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตต์ก็ไม่ได้

พระชาเลขาณิษ ๔ - อ่าลืมว่า มาตรา ๓๓ ทวิ ใช้บังคับแต่ในกรณี ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับอาญาหรือได้รับการลดอาญาเท่านั้น

พระราชกรณียกิจ ๔ - ตามตัวอย่างที่ว่านั้น ก็ต้องเข้าอยู่ภายใต้บังคับ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชกรณียกิจ ๕ - ถูกแล้ว ต้องเป็นไปตามวิธีพิจารณาความอาญา

ประชาชน ๔ - เป็นอันว่าในคดีนี้ ที่ประชุมตกลงจะให้มีอายุความทั้งในเรื่อง
ฟ้องร้องและล่วงเลขการลงวิธีการเพื่อความปลอดภัยจะเพาะกักกันและเรียกประกันทานบน
และสำหรับริบทรัพย์ให้มีอายุความจะเพาะล่วงเลขการลงวิธีการเท่านั้น นอกนั้นไม่มีอายุ
ความ ดังนั้นจะถูกต้องหรือไม่ หรือท่านกรรมการผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไรอีก

พระราชกรณียกิจ ๕ - ขอเสนอว่าสำหรับกักกันนั้น ควรมีอายุความทั้งใน
เรื่องฟ้องร้องและล่วงเลขเวลา แต่ในข้อล่วงเลขเวลานี้จะออกจะมีปัญหาขงยากอยู่ จึงใคร่
จะขอให้ นาย อารี. ก๊อง ไปพิจารณาทำบันทึกมาก่อน สำหรับริบทรัพย์นั้นควรมีอายุความ
จะเพาะในเรื่องล่วงเลขเวลา และสำหรับเรียกประกันทานบนควรมีอายุความจะเพาะ
ในเรื่องฟ้องร้อง นอกนั้นไม่ต้องมีอายุความ

ในที่ที่สุดที่ประชุมตกลงกันว่า สำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้น

- (1) กักกัน ให้มีอายุความทั้งในเรื่องฟ้องร้องและล่วงเลขเวลา จะเพาะอายุ
ความในการล่วงเลขเวลากักกันนั้น ให้ นาย อารี. ก๊อง ไปพิจารณาทำบันทึกเสนอมา
- (2) ห้ามเข้าเขตต์กำหนด ไม่ต้องมีอายุความ
- (3) ริบทรัพย์ ให้มีอายุความจะเพาะการล่วงเลขเวลา
- (4) เรียกประกันทานบน ให้มีอายุความจะเพาะในเรื่องฟ้องร้อง
- (5) คมตัวไว้ในสถานพยาบาลโรคจิตต์ ไม่ต้องมีอายุความ แต่ให้ใช้ทางแก้
โดยแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ ทวิ ดังที่ได้ตกลงมาแล้วข้างต้น
- (6) ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง ไม่ต้องมีอายุความ

พระราชกรณียกิจ ๕ - ยังมีปัญหาในเรื่องริบทรัพย์อีกอย่างหนึ่ง คือ ริบทรัพย์
นั้นเวลานี้ถือว่าเป็นโทษ แต่เมื่อในร่างใหม่นี้ถือว่าไม่ใช่โทษ โดยบัญญัติไว้ให้เป็นวิธีการ
เพื่อความปลอดภัยเช่นนี้ จะมีผลย้อนหลังเพียงใดหรือไม่

ประชาชน ๕ - ในข้อนี้เห็นจะต้องไปพิจารณาแก้ไขกันในพระราชบัญญัติให้ใช้
ประมวลกฎหมายอาญา และขอให้เอาไว้พิจารณากันในคราวต่อไป

หมดเวลาประชุม นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๘๓ เวลา
๑๐.๐๐ น.

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

วิเชียร นุ่มนงค์
ผู้จตุราชงาน

เสวีญ พิมพ์
วิเชียร ทาน

มติที่ประชุมอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา
การประชุมครั้งที่ ครั้งที่ ๑๔๔/๒๑๙/๒๕๕๓
วันอังคาร ที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

ประเด็นที่พิจารณา

บันทึกของนาย อาร์. กิฮอง เรื่องอายุ
ความสำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

(๑) นาย อาร์. กิฮอง เสนอ (ในบันทึก)
ว่า ที่ประชุมควรพิจารณาว่า จะให้มีอายุความสำหรับ
วิธีการเพื่อความปลอดภัยทุกอย่างหรือจะให้มีแต่เพียง
อย่างใดอย่างหนึ่ง และเสนอตัวอย่างกฎหมาย
ประเทศต่าง ๆ เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ทั้งนี้
ปรากฏในบันทึกของนาย อาร์. กิฮอง ลงวันที่ ๕
ธันวาคม ๒๕๕๓ นั้นแล้ว

(๒) พระยาอรรถการีย์ ฯ เสนอ (ในที่
ประชุม) ว่า สำหรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้น
ควรมีอายุความจะเพาะ

ก. กักกัน ซึ่งควรมีทั้งในเรื่องฟ้องร้อง
และล่วงเลยเวลา

ข. ริบทรัพย์สิน ซึ่งควรมีจะเพาะในการล่วง
เลยเวลา

ค. เรือกประกันทานบน ซึ่งควรมีจะเพาะ
ในเรื่องฟ้องร้อง

มติ

ที่ประชุมตกลงกันว่า สำหรับวิธีการเพื่อ
ความปลอดภัยนั้น

(1) กักกัน ให้มีอายุความทั้งในเรื่อง
ฟ้องร้องและล่วงเลยเวลา จะเพาะอายุ
ความในการล่วงเลยเวลาก็กักกันนั้นให้นาย
อาร์. กิฮอง ไปพิจารณาทำบันทึกเสนอมา

(2) ห้ามเข้าเขตที่กำหนด ไม่ต้องมี
อายุความ

(3) ริบทรัพย์สิน ให้มีอายุความจะเพาะ
ในการล่วงเลยเวลา

(4) เรือกประกันทานบน ให้มีอายุ
ความจะเพาะในเรื่องฟ้องร้อง

(5) คุดตัวไว้ในสถานพยาบาลโรครจิตต์
ไม่ต้องมีอายุความ แต่ให้แก้ความในมาตรา
๓๓ ทวิ โดยแก้คำว่า "ศาลจะสั่งให้ส่งไปคุด
ตัวไว้ในสถานพยาบาลโรครจิตต์ก็ได้" เป็น
"ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ส่งไปคุดตัวไว้
ในสถานพยาบาลโรครจิตต์ก็ได้" และตกลง
ให้นาย อาร์. กิฮอง ยกร่างวรรคสองของ
มาตรา 33 ทวิ โดยบัญญัติให้ศาลมีอำนาจ
พิจารณาใหม่ว่าจะคุดตัวไว้หรือปล่อยตัวไป
เมื่อผู้นั้นหรือผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้องต่อศาล

(6) ห้ามประกอบการอาชีพบางอย่าง
ไม่ต้องมีอายุความ

นัดประชุมคราวหน้าวันศุกร์ ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.

เสริญ พิมพ์
วิเชียร ทาน

ภาคผนวก ข

รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๐
วันศุกร์ที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เรื่องการส่งเสริมให้ราษฎรนิยมการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์

ปรึกษาเรื่องกระทรวงเกษตรราธิการรายงาน ว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้พิจารณาเรื่อง การส่งเสริมให้ราษฎรนิยมการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์นั้น บัดนี้กระทรวงเกษตรราธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะดำเนินเรื่องการส่งเสริมให้ราษฎรนิยมทำสวนครัวและเลี้ยงเป็ด ไก่ และหมู ให้ได้ผลดีจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองด้วย จึงขอให้กระทรวงมหาดไทยส่งผู้แทนกระทรวงไปร่วมปรึกษาเรื่องนี้กับกระทรวงเกษตรราธิการและที่ประชุมเห็นว่า การส่งเสริมเรื่องนี้เป็น การจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการยกฐานะของราษฎรทั่ว ๆ ไป นอกจากจะเป็นการตัดทอนรายจ่ายในครัวเรือนแล้วยังอาจจะ เป็นรายได้ค่าใช้จ่ายอีกทางหนึ่งด้วย การที่ส่งเสริมให้ราษฎรทุกคนรอบครัวนิยมทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ให้ได้ผลจริงจึงนั้น ควรจะหาวิธีการหลาย ๆ ทาง และ ดำเนินการพร้อม ๆ กันไป ในที่สุดที่ประชุมเห็นพ้องกันว่า ควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมโดยอาศัยทางโรงเรียนของกระทรวงธรรมการ คือ ขอให้กระทรวงธรรมการกำหนดให้คะแนนพิเศษในการสอบไล่แก่นักเรียนที่ ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ที่บ้านของตน

(๒) ส่งเสริมด้านการให้รางวัล

(๓) ส่งเสริมโดยการบังคับทางตรงหรือทางอ้อม การส่งเสริม โดยการบังคับทางตรงนั้น สำหรับกระทรวงเกษตรราธิการมีทางทำได้ คือ ทางการจะให้สมาชิกสหกรณ์ต่าง ๆ ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์

(๔) ส่งเสริมโดยการลดหย่อนผ่อนผันภาษีอากรบางประเภทให้แก่ราษฎรผู้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ได้ผลตามที่ทางการกำหนด เช่น รัชชูปการ

(๕) ส่งเสริมโดยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายเกษตรและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทำการโฆษณาแนะนำชักชวนให้ราษฎรนิยมทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์

(๖) ส่งเสริมโดยขอความร่วมมือทางฝ่ายพระศาสนาและมหาเถรสมาคม คือขออาราธนาให้พระภิกษุสงฆ์ช่วยเทศนาสั่งสอนให้ราษฎรมีความอุตสาหะพยายามประกอบอาชีพโดยสุจริต เพื่อผดุงฐานะของราษฎรเอง และแนะนำในเรื่องสวนครัวแทรกกลงไปในคำสั่งสอนด้วย

กระทรวงเกษตรราธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่กระทรวงอื่นอยู่ด้วย จึงขอเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

หลวงนาถนิตินาถา : ในหลักการคงไม่มีใครคัดค้าน ส่วนวิธีการจะ ทำอย่างไร จะจัดตั้งคณะกรรมการหรือพิจารณาในคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เรื่องนี้สำหรับกระทรวงการคลัง ไม่เกี่ยวข้องด้วย สำหรับภาษีอากรนั้นเห็นว่าคนที่ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์แล้วทำให้ฐานะดีขึ้น ควรจะเก็บภาษีอากรให้มากขึ้น เหตุไรกลับจะให้ลดภาษี อนึ่ง การที่จะลดภาษีอากรนั้นจะยุ่งยากมาก

พระคุณยธารณปริชาวัตน์ : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าจะตกลงกันได้ระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นว่าไม่น่าจะตั้งกรรมการ

พระยาศรีเสนา : สำหรับที่เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยไม่มีข้อขัดข้องประการใด อนึ่ง เรื่องนี้เมื่อกระทรวงมหาดไทยรับนโยบายก็ได้สั่งคณะกรรมการจังหวัดให้ช่วยเหลือแล้ว

หลวงนาถนิตินาถา : คณะรัฐบาลชุดนี้จะอยู่อีก ๔-๕ เดือน หลักการที่เสนอนี้ น่าจะทำให้เสร็จก่อนสิ้นอายุ

พันเอก พระยาอภัยสงคราม : มีข้อที่วิตก คือ

(๑) ใคร ๆ ก็รู้ว่าเลี้ยงเบ็ด ปลูกผักก็ได้ผล แต่เหตุไรจึงไม่ทำ เมื่อคนอื่นเขาทำได้ผล กลับไปขอเขา

(๒) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจลงโทษเขา ฉะนั้น เมื่อเขาไม่ทำก็ไม่รู้จะทำอย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : เมื่อได้ฟังข้ออภิปรายแล้ว
ใคร่จะขอรับเรื่องไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่งโดยจะเชิญผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงธรรมการ และกระทรวงเศรษฐการไปปรึกษาด้วย

ที่ประชุม ตกลงว่าให้กระทรวงเกษตรราธิการรับเรื่องคืนไปพิจารณา
อีกครั้งหนึ่ง โดยเชิญผู้แทนกระทรวงธรรมการ กระทรวงมหาดไทย และ
กระทรวงเศรษฐการไปปรึกษาด้วย

รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๘๐

(ตอนที่ ๓)

เรื่อง การส่งเสริมให้ราษฎรนิยมการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์

ปรึกษาเรื่องกระทรวงเกษตรราธิการรายงาน ว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงเกษตรราธิการรับเรื่อง การส่งเสริมให้ราษฎรนิยมการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์คืบไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยเชิญผู้แทนกระทรวงธรรมการ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงเศรษฐการไปปรึกษาด้วยนั้น กระทรวงเกษตรราธิการได้ร่วมปรึกษาเรื่องนี้กับผู้แทนกระทรวงต่าง ๆ แล้วเห็นพ้องกันว่า การส่งเสริมให้ราษฎรนิยมทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์โดยแพร่หลายนั้น ควรดำเนินการ คือ

(๑) ส่งเสริมโดยอาศัยโรงเรียนกระทรวงธรรมการ คือ กำหนดหลักสูตรให้นักเรียนทำที่บ้านของตน คณะผู้แทนกระทรวงต่าง ๆ เห็นพ้องกันว่าให้กรมการเกษตรและการประมงจัดการตั้งหนังสือคู่มือการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ โดยร่วมมือกับกระทรวงธรรมการ และให้กรมการเกษตรและการประมงพิจารณาตั้งงบประมาณค่าพิมพ์หนังสือในปีหน้า ในปีนี้ถ้ามีเงินเหลือจ่ายในประเภทใดให้อธิบดีกรมการเกษตรและการประมงรวมไว้เพื่อโอนมาเป็นค่าพิมพ์หนังสือต่อไป

(๒) ส่งเสริมด้านการให้รางวัล คณะผู้แทน เห็นว่าเป็นวิธีที่ได้ผลดีทางหนึ่ง และให้ตั้งงบประมาณเป็นรางวัลทางการเกษตรและการประมง โดยให้ตั้งต่ำบลละ ๑๐ บาท ในชั้นแรกควรตั้งงบประมาณทั้งประเทศปีละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) ส่งเสริมโดยตรง ในขณะที่ยังไม่สะดวกที่จะวางวิธีการส่วนการบังคับทางอ้อมมีทางพอจะทำได้ คือขอให้กระทรวงมหาดไทยบอกนโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดทราบ เพื่อสั่งให้ทางอำเภอ กำหนดผู้ใหญ่บ้าน พยายามปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

(๔) ส่งเสริมโดยการลดหย่อนผ่อนผันภาษีอากรนั้น ขณะนี้ยังไม่มีทางที่จะทำได้โดยเร็ว เพราะเป็นปัญหาซับซ้อน จึงไม่ยกมาพิจารณา

(๕) ส่งเสริมโดยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายเกษตรและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ทำการโฆษณาแนะนำชักชวน คณะผู้แทน ฯ เห็นว่าการส่งเสริมข้อนี้ทำนองเดียวกับ ข้อ ๓ โดยขอให้กระทรวงมหาดไทยสั่งกำชับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองร่วมมือช่วยเหลือ และขอให้ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายอำเภอชี้แจงแนะนำกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ ครูประจำบาลให้เอาใจใส่ส่งเสริมในการประชุมด้วย

(๖) ส่งเสริมโดยขอความร่วมมือกับมหาเถรสมาคม ขอให้แนะนำ พระภิกษุสงฆ์เทศนาสั่งสอนให้ราษฎรทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์เท่าที่ไม่ขัดกับ พระธรรมวินัยนั้น เรื่องนี้อาจจะได้ผลดีเพราะราษฎรส่วนมากมีความเลื่อมใสใน พระศาสนา เชื่อฟังพระภิกษุสงฆ์มาก จึงกระทรวงเกษตรราธิการได้ขอร้องให้ กระทรวงธรรมการนำความเสนอขอความร่วมมือกับมหาเถรสมาคมแล้ว ทาง มหาเถรสมาคมได้รับรองว่าพระสงฆ์จะช่วยเหลือ สั่งสอนได้แต่ในทางที่ไม่ฝ่าฝืน และขัดต่อพระธรรมวินัย

ส่วนทางที่จำหน่ายพืชและสัตว์ที่เหลือจากการใช้สอยในครัวเรือน ที่ประชุมเห็นว่า ตามท้องที่ต่าง ๆ ส่วนมากมีตลาดจ่ายอยู่แล้ว ถ้าจำเป็นก็ควรจัด ให้มีตลาดนัดขึ้นเป็นครั้งคราว ถ้าต่อไปมีสินค้ามากขึ้นก็ควรพิจารณาตั้งเป็นสหกรณ์ การค้าต่อไป กระทรวงเกษตรราธิการได้พิจารณาความเห็นของคณะผู้แทนกระทรวง ต่าง ๆ แล้วเห็นพ้องด้วย ฉะนั้น จึงขอเสนอมาเมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ที่ประชุม ตกลงเห็นชอบ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ตาม ความเห็นผู้แทนกระทรวงต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๘๔
วันพุธที่ ๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๘๔

เรื่องอาชีพของคนไทยในประเทศไทย

ปรึกษาเรื่องขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรีรายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยความเห็นเรื่องการสงวนอาชีพบางอย่างในประเทศไทยไว้ให้คนไทยทำเอง ที่นายนาวาเอก หลวงกาจสงครามเสนอมา และให้มอบให้ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรีเป็นเจ้าของเรื่องไปติดต่อกับคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ทันเสนอสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมที่จะถึงนี้ โดยให้มีหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้สงวนอาชีพทุกอย่างตลอดจนงานกรรมกรไว้ให้คนไทยทำเอง หากอาชีพใดจะอนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำได้เพียงใด ให้ประกาศเป็นกฎกระทรวง
- (๒) อาชีพใดบ้างที่จะอนุญาตให้ชาวต่างประเทศเป็นนายทุนได้แต่ต้องมีคนไทยเป็นลูกมือ และอาชีพใดบ้างที่อนุญาตให้ทำได้แต่เฉพาะคนไทยเท่านั้น
- (๓) พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในท้องที่ใดบ้าง ให้ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา
- (๔) ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัตินี้ไป ให้ไปติดต่อกับคณะกรรมการกฤษฎีกาและยกร่างพระราชบัญญัตินี้ เสร็จแล้วจึงเสนอมามาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ : ก่อนที่เราจะออกพระราชบัญญัตินี้ไป เราควรจะสำรวจก่อนว่าคนของเราพร้อมแล้วหรือยัง ถ้าหากว่าสิ่งใดของคนของเรายังไม่พร้อมและเป็นอาชีพที่ชาวต่างประเทศทำอยู่เป็นจำนวนมาก เราประกาศสงวนไปแล้วไม่มีคนทำเราก็เดือดร้อน

หลวงพิบูลสงคราม : อาชีพขายก๋วยเตี๋ยวเข้าบาทไหน

ขุนสมาหารหิตะคดี : หลักการในพระราชบัญญัตินี้ห้ามหมด แต่เราไม่

ใช้คำว่า ห้ามหมด เราเอาแต่หลักใหญ่ ส่วนอาชีพเล็กน้อย เราจะห้ามอะไร
เราก็ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระเวชยันตรังสฤษฏ์ : พวกนายเหมืองคนไทยยังไม่มีพอ กรรมการ
เหมืองแร่ คนไทยเรายังมีไม่พอ จะห้ามเป็นตำบล ๆ ได้ไหม

ขุนสมุหหัตถ์ : ได้ ถ้าเราไม่บังคับอย่างนี้ เราก็ไม่มีโอกาส
จะไล่เจ๊กให้ไปรวมกันอยู่ได้

หลวงพิบูลสงคราม : เข้าลัทธิหรือไม่

ขุนสมุหหัตถ์ : ไม่เข้าลัทธิ และไม่ขัดกับสนธิสัญญา

นายดิเรก ชัยนาม : ในหลักการเราสงวนอาชีพทุกอย่างไว้สำหรับ
คนไทย

ขุนสมุหหัตถ์ : ชาวต่างชาติจะทำการค้าอะไรได้หมด
เสมอเหมือนกับชาติที่ได้รับอนุเคราะห์แต่ไม่เหมือนกับเรา

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ : ถ้าเราจะสงวนอาชีพใดละก็เราจะต้องบังคับ
ให้คนของเราทำงานเสียก่อน มิฉะนั้นก๊วยเตี๋ยจะไม่มีกิน

หลวงพิบูลสงคราม : ก๊วยเตี๋ยไม่มีกินก็ดีเหมือนกัน เพราะกิน
ก๊วยเตี๋ยแล้วท้องเสียเก่ง อยากจะทราบว่าจะออกเป็นพระราชกำหนดได้ไหม
คือ เมื่อทางต่างประเทศแก้ค่าน เราก็ส่งสภาผู้แทนพิจารณา แล้วสภา ฯ ก็ไม่รับ
หลักการเสีย เรื่องก็เป็นอันตกไป

ที่ประชุม ตกลงรับหลักการ แต่ให้ส่งให้กระทรวงการต่างประเทศ
พิจารณาก่อนว่าจะขัดต่อสนธิสัญญาที่ทำไว้กับนานาประเทศหรือไม่

รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรี
ครั้งที่ ๒๕/๒๕๘๔
วันศุกร์ที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๘๔

เรื่องพระราชบัญญัติอาชีพอีสงวน พุทธศักราช ๒๕๘๔

ปรึกษาเรื่องชนสหภาพหิตะคดีรายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอาชีพอีสงวน พุทธศักราช ๒๕๘๔ และให้ส่งให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาว่า จะเป็นการขัดต่อสนธิสัญญาที่ทำไว้กับนานาประเทศหรือไม่ โดยให้พิจารณาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๕๘๔ ซึ่งลงมติมอบให้หลวงชำนาญนิติเกษตรไป และให้เชิญชนสหภาพหิตะคดี ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้แทนกรมตำรวจไปร่วมประชุมด้วยนั้น บัดนี้ ได้ประชุมปรึกษาเรื่องร่างพระราชบัญญัติอาชีพอีสงวนตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเสร็จแล้ว ฉะนั้น จึงขอเสนอเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

หลวงอดุลเดชจรัส : โดยที่รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าคนไทยไม่สามารถจะช่วยตัวเองได้ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องช่วยโดยออกกฎหมายบังคับ เมื่อประกาศกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว คนไทยจะดีใจ แต่อาชีพชนิดใดที่เราควรจะบังคับมิให้คนต่างประเทศทำได้นั้นต้องเป็นอาชีพที่คนไทยพร้อมที่จะทำได้ ผลสะท้อนในเรื่องนี้ก็คือ อาชีพใดที่คนต่างด้าวทำอยู่มาก คนไทยก็พร้อมที่จะเข้าไป เมื่อคนแสนคนต้องเลิกการอาชีพเช่นนั้น ความไม่สงบก็อาจมีขึ้นได้ จำเป็นต้องระมัดระวังไว้ อย่างอาชีพตัดผมเห็นว่าควรสงวนไว้ให้แก่คนไทย และให้เวลาคนต่างด้าวที่ประกอบอาชีพนี้คงทำต่อไปได้อีก ๓ เดือน เพื่อได้มีเวลาเตรียมตัวเปลี่ยนอาชีพ และทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้คอยควบคุมการเคลื่อนไหวด้วย

หลวงพิบูลสงคราม : อาชีพบางอย่างอยากให้คนไทยทำทั้งหมดเลย อย่างกัวยเตี้ยวเมื่อคนไทยทำไม่ได้ก็อย่ากิน

หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ : มียูนิคเดียว คือมาตรา ๓ ไม่คิดว่า
จะได้เต็มเสียให้ชัดสักหน่อย

ขุนสมุหราชพัสดุ : ตามข้อสั่งเกิดข้อ (๑) หมายความว่าใน
ภายหน้าจะต้องมีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่ง โดยมีหลักการว่าใครมีอาชีพอย่างไร
ให้มาจดทะเบียน

หลวงพิบูลสงคราม : เรื่องนี้ขอมอบให้เป็นหน้าที่ของกระทรวง
เศรษฐการรับไปพิจารณา

ขุนสมุหราชพัสดุ : ตามข้อสั่งเกิดข้อ (๒) ที่ว่าอาชีพประเภทใด
ควรเป็นอาชีพสงวน คงจะต้องมาจากกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งกระทรวงมหาดไทย
ด้วย จึงมีทางที่ควรจะทำความเข้าใจกันเสียในขณะนี้ว่า ถ้ากระทรวงใดขอร้อง
ให้กำหนดอาชีพประเภทใดเป็นอาชีพสงวนแล้ว ก็ควรที่กระทรวงนั้นจะต้องมี
ข้อเท็จจริงเป็นที่แน่นอน มิใช่เห็นว่าอย่างไรสมควรแล้วก็ออกไปยังกระทรวง
มหาดไทย อาจจะทำให้เกิดความชุกชุกขึ้นได้ ทั้งนี้เราจะได้ตัวเลขแน่นอนว่า ชาติ
ใดประกอบอาชีพอะไรอยู่เท่าใด เพื่อจะได้พิจารณาว่าอาชีพใดควรสงวน ทาง
กระทรวงมหาดไทยจะได้ให้เจ้าหน้าที่สำรวจอาชีพทั้งหมดว่าในเมืองไทยมีอาชีพ
อะไรบ้าง

หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ : เมื่อกระทรวงมหาดไทยสำรวจแล้วขอให้
ส่งให้กระทรวงต่าง ๆ ทราบเสียด้วย

นายตัว ลพานุกรม : ตามสัญญาระหว่างประเทศ สำหรับชาติที่มี
สนธิสัญญากับเรา ๆ จะให้เลิกประกอบอาชีพบางอย่างในประเทศไทยได้ไหม
เช่น พวกญี่ปุ่นตั้งร้านตัดผม เช่นนี้

ขุนสมุหราชพัสดุ : เรื่องนี้เราจะต้องตรวจกันโดยละเอียดอีก
ครั้งหนึ่ง ในสัญญาบางที่จะพูดไม่ชัด จะต้องพิจารณากันอีกทีหนึ่งว่าจะให้
เลิกหมด หรือจะให้คงทำได้ก็เปอร์เซ็นต์ได้ไหมว่าจะให้ชาติใดไม่ได้ก็เปอร์เซ็นต์
อย่างตัดผมแจ็กมีอยู่ตั้ง ๑๐๐ ร้าน แต่ญี่ปุ่นอย่างมากที่สุด ๑๐ ร้าน

นายดิเรก ชัยนาม : ที่เราพิจารณามี ๒ เรื่องด้วยกัน สำหรับ
เรื่องพระราชกำหนดจำกัดเขตคนต่างด้าว ที่ได้ตกลงเปลี่ยนชื่อใหม่ เป็น
พระราชบัญญัติควบคุมคนต่างด้าว ตามที่ท่านนายก ฯ จะทำเป็นไชน่าทาวน์

นั้นออกไปได้แล้ว แต่ส่วนพระราชกำหนดอาชีวะสงวนนั้น ควรรอไว้ออกเป็นพระราชบัญญัติจะดีกว่า เพราะออกไปก็ไม่ได้ใช้ทันทีเพราะจะต้องออกพระราชกฤษฎีกาอีก

หลวงพรหมโยธี : ประกาศเสียพร้อม ๆ กันเลยดีกว่า

ที่ประชุม ตกลงรับหลักการ แต่ให้แก้ไขข้อความบ้างเล็กน้อย และให้ทำเป็นรูปพระราชกำหนด แล้วส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีการับดำเนินการตรวจพิจารณา ส่วนถ้อยคำที่ใช้ในร่างนั้น ให้นุโลมใช้ถ้อยคำในสนธิสัญญาที่ได้ทำไว้กับนานาประเทศ

สำหรับปัญหาเรื่องข้อสังเกตนั้นให้ปฏิบัติดังนี้ คือ

(๑) ในเรื่องความดำริที่จะออกพระราชบัญญัติบังคับให้ผู้มีอาชีพมาจดทะเบียนแสดงอาชีพนั้น ให้กระทรวงเศรษฐการรับไปพิจารณา

(๒) การที่จะกำหนดว่าอาชีพใดเป็นอาชีพสงวนนั้น ให้แจ้งให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ทราบ เพื่อพิจารณาร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย

(๓) พระราชกฤษฎีกาทุก ๆ ฉบับที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ก่อนออกให้หรือกระทรวงการต่างประเทศกับคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อน

ภาคผนวก ค

อาชีพและวิชาชีพต่าง ๆ*

กรรมกรหรือคนงานทำงานเบา	คนงานในฟาร์ม (ทั่วไป)	คนงานฝีมือประจำฟาร์มสัตว์ปีก
กรรมกรหรือคนงานทำงานหนัก	คนงานในโรงฟักไข่สัตว์ปีก	(ทั่วไป)
กะลาสีปากเรือ	คนงานประจำบ้าน	คนงานฝีมือประจำฟาร์มสุกร
กัปตันเรือ(ลำน้ำ ท่าเรือและ	คนงานประจำเครื่องคิดและ	คนงานฝีมือประจำสวนไม้ต้น
บริเวณอ่าว)	พิมพ์กล่องกระดาษ	(ทั่วไป)
เกษตรกรโคนม	คนงานประจำเครื่องรีดโลหะ	คนงานฝีมือประจำสวนไม้ผล
เกษตรกรทั่วไป	คนงานประจำเครื่องอ้อมผ้าเบรก	(ทั่วไป)
เกษตรกรปลูกข้าว	คนงานประจำป่า	คนงานฝีมือประจำสวนไม้พุ่ม
เกษตรกรปลูกพืชเลี้ยงสัตว์	คนงานปลูกป่า	(ทั่วไป)
เกษตรกรพืชไร่และผัก	คนงานป้อนบาทวิถี	คนงานฝีมือประจำสวนองุ่น
เกษตรกรไร่กาแฟ	คนงานฝีมือ (ไร่กาแฟ)	(ทั่วไป)
เกษตรกรไร่ชา	คนงานฝีมือ (ไร่ชา)	คนงานฝีมือพืชไร่และผัก (ทั่วไป)
เกษตรกรไร่ฝ้าย	คนงานฝีมือ (ไร่ฝ้าย)	คนงานรีดเส้นสกรีน (สควีจีบอย)
เกษตรกรไร่ยาสูบ	คนงานฝีมือ (ไร่ยาสูบ)	คนงานวางท่อ
เกษตรกรไร่องุ่น	คนงานฝีมือ (ไร่อ้อย)	คนงานเหมืองหินประดับ
เกษตรกรเลี้ยงปลาสัตว์	คนงานฝีมือ (ส่วนช่าง)	คนงานอัดคอปลอก
เกษตรกรเลี้ยงสัตว์ปีก	คนงานฝีมือ (ส่วนองุ่น)	คนงานอู่ต่อเรือ
เกษตรกรสวนผลไม้	คนงานฝีมือในฟาร์ม (ทั่วไป)	คนเดินหนังสือ
เกษตรกรสวนยาง	คนงานฝีมือประจำคอกปลูสัตว์	คนตีเหล็ก
คนขับรถบรรทุก	(ทั่วไป)	คนตัดไม้
คนขับรถสามล้อเครื่อง	คนงานฝีมือประจำคอกม้า	คนทำความสะอาดอาคาร
คนครัว (บริการส่วนบุคคล)	คนงานฝีมือประจำฟาร์ม	คนทำไม้ (ทั่วไป)
คนงานทั่วไป	(เลี้ยงตัวไหม)	คนทำสวน
คนงานใช้เครื่องมือเกษตรกรรวม	คนงานฝีมือประจำฟาร์ม	คนประจำวิทยุ
จตุลากรด้วยแรงสัตว์	(เลี้ยงผึ้ง)	คนผูกแห
คนงานงานที่ไม่ได้แจ้งอาชีพ	คนงานฝีมือประจำฟาร์มโคนม	คนเฝ้าถ่าน

*คัดจากรายชื่ออาชีพและดัชนีอาชีพตามตัวอักษร ใน การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย).
กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย: กรุงเทพมหานคร, 2512.

คนเฝ้าไฟเตารมยางแผ่น	ช่างแกะนมพิมพ์	ช่างคุมเตาหลอมแก้ว
คนแห	ช่างแกะและฝังรอยไม้	ช่างคุมเตาเผาเครื่องดินเผา
คนล่าสัตว์	ช่างแกะสลักแก้วด้วยน้ำกรด	ช่างคุมเตาอบแก้ว
คนล้มไม้	ช่างแกะสลักเชิงประติมากรรม	เพื่อลดความเครียด
คนวัดไม้	ช่างแกะสลักไม้	ช่างเครื่องประจำเรือ
ครูการบิน	ช่างแกะสลักหินด้วยมือ	ช่างเครื่องยนต์
ครูประถมศึกษา	ช่างขยายภาพ	(เครื่องยนต์สันดาปภายใน)
ครูมัธยมศึกษา	ช่างชักเงาหินด้วยเครื่องจักร	ช่างเครื่องยนต์ทั่วไป
ครูมัธยมศึกษา (วิชาเทคนิค)	ช่างชักเงาหินด้วยมือ	ช่างเครื่องยนต์ประจำอากาศยาน
ครูมัธยมศึกษาทั่วไป	ช่างชักหิน	ช่างเครื่องรถจักร (ดีเซลไอน้ำ)
ครูมัธยมศึกษาอื่น ๆ	ช่างขึ้นรูปแก้ว-ช่างตัดแก้ว-	ช่างเคลือบสีโดยใช้การจุ่มด้วยมือ
ครูสอนคนตาบอด	ช่างผันแก้ว-ช่างชักเงาแก้ว	ช่างเงิน (สัร้อยและ
ครูสอนคนพิการอ่อน	ช่างขึ้นรูปโลหะด้วยมือ	เครื่องประดับประเภทสัร้อย)
ครูสอนคนพิการ	ช่างเข้าหน้า (การพิมพ์)	ช่างเงินทั่วไป
ครูสอนคนหูหนวก	ช่างเข้าหน้ารองเท้า	ช่างจักสานเครื่องเรือน
ครูสอนดนตรี	ช่างเขียนแบบ (สถาปัตยกรรม)	ช่างจักสาน
ครูสอนเต้นรำ	ช่างเขียนแบบเครื่องกล	ช่างจักรเย็บผ้า
ครูสอนนาฏศิลป์	ช่างเขียนแบบโครงสร้าง	ช่างจักรเย็บผ้า
ครูสอนในสถาบันการศึกษานิเทศ	ช่างเขียนแบบโฆษณา	ช่างจัดเรียงภาพถ่ายด้วยพิมพ์
ครูสอนผู้ใหญ่	ช่างเขียนแบบงานไฟฟ้า	ช่างจำลองภาพถ่ายเพื่อใช้
ครูสอนอุตสาหกรรมศิลป์	ช่างเขียนแบบ (ทั่วไป)	ในการพิมพ์
ครูอนบาล	ช่างเขียนแบบเรือ	ช่างจุ่มเคลือบดินเผาด้วยมือ
ครูอื่น ๆ	ช่างเขียนแผนที่	ช่างเจาะบัตรทอผ้ายกดอก
ความรู้อื่น	ช่างเขียนลวดลายดินเผาด้วยมือ	ช่างเจาะหิน
จ๊อกกี	ช่างเขียนและตกแต่งเครื่องแก้ว	ช่างเจียรระโนแก้ว-
จิตรกร	ช่างเขียนและตกแต่งเครื่องดินเผา	ช่างแกะสลักแก้วด้วยน้ำกรด
เจ้าของผู้ดำเนินการ (ค้าปลีก)	ช่างควบคุมเสียง/เครื่องส่งวิทยุ	ช่างเจียรระโนและขัดเพชรพลอย
เจ้าของผู้ดำเนินการ (ค้าส่ง)	ช่างคัดลอกแบบ	ช่างเจียรระโน-ชักเงา-
เจ้านักงานนำร่อง (เรือ)	ช่างคุมเครื่องตกแต่งหนัง	ลับเครื่องมือโลหะ
เจ้านักงานสำรวจจันตังไม้	ช่างคุมเครื่องหล่อ (แท่งดีบุก)	ช่างฉาบปูน
เจ้าหน้าที่กีฬา	ช่างคุมเครื่องหล่อนมพิมพ์	ช่างฉาบพ่นกระเจกเงา
เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและ	(อุปกรณ์ไฟฟ้า)	ช่างซัปรอบและเคลือบโลหะ
คนนำคน	ช่างคุมเตาเผา (เครื่องดินเผา)	ช่างซัปรอบโลหะโดยการจุ่มด้วยมือ
	ช่างคุมเตาเผากระเบื้อง	ช่างซัปรอบสิ่งทอ

ช่างเชื่อม (สายเคเบิลไฟฟ้า)	ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างตกแต่ง (เนกาตีฟ
ช่างเชื่อมด้วยก๊าซ	(เครื่องยนต์ไอน้ำชนิดลูกสูบ	ภาพถ่ายที่ใช้ทำแม่พิมพ์)
ช่างเชื่อมด้วยก๊าซและไฟฟ้า	ชักรถกลับไปกลับมา ยกเว้น	ช่างตกแต่งแก้ไขรองเท้า
ช่างเชื่อมด้วยไฟฟ้า	เครื่องยนต์เรือเดินทะเล)	ให้สำเร็จรูป
(เครื่องเชื่อม)	ช่างซ่อมเครื่องจักรกล (จักรยาน)	ช่างตกแต่งเครื่องเรือนที่
ช่างเชื่อมด้วยไฟฟ้า (มือ)	ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ทำด้วยไม้
ช่างเชื่อมด้วยเครื่องไฟฟ้า	(จักรยานยนต์และจักรยานที่	ช่างตกแต่งผิวซีเมนต์
(แบบต้านทาน)	ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์)	ช่างตกแต่งผิวโลหะ
ช่างเชื่อมด้วยเปลวไฟ-	ช่างซ่อมเครื่องจักรกลของกังหัน	ช่างตกแต่งภายใน
ช่างตัดด้วยเปลวไฟ	(ยกเว้น กังหันของเรือเดิน	ช่างตกแต่งแม่พิมพ์
ช่างใช้เครื่องตัดทำงานไม้	ทะเลและอากาศยาน)	ช่างตกแต่งหนัง
ช่างใช้เครื่องเลื่อยโลหะ	ช่างซ่อมเครื่องจักรกล (ยานยนต์)	ช่างตกแต่งหน้าร้าน
ช่างใช้จักรเย็บผ้าชนิดที่สิ่งทอ	ช่างซ่อมเครื่องจักรกลผลิตภัณฑ์	ช่างควบคุมและเทแบบ
สิ่งถักและเครื่องแต่งกายหรือ	โลหะทั่วไป	ช่างก่อตัวถึงยานพาหนะด้วยไม้
ถุงมือที่ทำด้วยหนัง	ช่างซ่อมเครื่องจักรกลอากาศยาน	ช่างก่อเรือ (โลหะ)
ช่างซ่อมเครื่องกลของเครื่องยนต์	ช่างซ่อมเครื่องเพชรพลอย	ช่างตั้งเครื่องจักรทำงานไม้ทั่วไป
ที่สันดาปภายใน (ยกเว้น	ช่างซ่อมเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์	ช่างตั้งเครื่องจักรทำไม้ไม้ไผ่
เครื่องยนต์เรือเดินทะเล	ช่างซ่อมโทรทัศน์และโทรเลข	ช่างตั้งเครื่องทอและเครื่องถัก
เครื่องยนต์อากาศยาน	ช่างซ่อมนาฬิกา	ช่างตั้งและใช้เครื่องกลึง
และเครื่องจักรสร้างถนน)	ช่างซ่อมนาฬิกาและเครื่องมือที่มี	(งานโลหะ)
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ความเที่ยงตรงแม่นยำ	ช่างตั้งและใช้เครื่องกลึงแบบ
(เครื่องจักรทางเกษตรกรรม)	ช่างซ่อมพินผ้า	มาตรฐานหมน
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างซ่อมยานยนต์	ช่างตั้งและใช้เครื่องกลึงอัตโนมัติ
(เครื่องจักรทำงานไม้)	ช่างซ่อมรองเท้า	(งานไม้)
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างซ่อมและช่างลับเลื่อย	ช่างตั้งและใช้เครื่องกว้าน
(เครื่องจักรทำสิ่งทอสิ่งถัก)	ช่างซีกสิ่งทอสิ่งถัก	(งานโลหะ)
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างซีเมนต์หลอม	ช่างตั้งและใช้เครื่องแกะสลัก
(เครื่องจักรสร้างถนน)	(บ่อน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซ)	(งานไม้)
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างตัดเนื้ออ่อน	ช่างตั้งและใช้เครื่องขึ้นรูป
(เครื่องจักรเหมืองแร่)	ช่างตัดแผ่นเหล็กกล้า	(งานไม้)
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างตัดไม้	ช่างตั้งและใช้เครื่องจักร
(เครื่องพิมพ์)	ช่างตัดหลอดคนแก้ว	ทำงานไม้ทั่วไป
ช่างซ่อมเครื่องจักรกล	ช่างตีบุก-ช่างดึงและ	ช่างตั้งและใช้เครื่องเจาะ
(เครื่องยนต์เรือเดินทะเล)	ช่างอัดบีบโลหะ	(งานโลหะ)

ช่างตั้งและใช้เครื่องเจียรระไน ที่มีความเที่ยงตรงแม่นยำ (งานโลหะ)	ช่างคิดเครื่องจักรทอผ้า (ยกเว้น เครื่องทอผ้ายกดอกแบบแจกการ์)	ช่างทอผ้าด้วยหม้อ
ช่างตั้งและใช้เครื่องกัดเฟือง (งานโลหะ)	ช่างคิดเครื่องจักรทอผ้ายกดอกแบบ แจกการ์	ช่างทอผ้าด้วยเครื่องจักร
ช่างตั้งและใช้เครื่องทำรอยกด หรือรูปแบบ (งานไม้)	ช่างคิดตั้งโทรทัศน์และโทรเลข	ช่างทอผ้าและฝักบัวปฏิบัติงาน เกี่ยวข้ออื่น ๆ
ช่างตั้งและใช้เครื่องมือกล (งานโลหะ) ทั่วไป	ช่างคิดตั้งหม้อน้ำ	ช่างทอเสื่อไม้ไผ่ด้วยหม้อ
ช่างตั้งและใช้เครื่องกลอื่น ๆ	ช่างคิดบานกระจก (ยานพาหนะ)	ช่างทอแหวนด้วยเครื่องจักร
ช่างตั้งและใช้เครื่องไส (งานไม้)	ช่างคิดบานกระจกอื่น ๆ	ช่างทอทั่วไป
ช่างตั้งและใช้เครื่องไส (โลหะ)	ช่างตีทองและเงิน	ช่างทองแดง
ชนิดแทนคงที่	ช่างตีหน้าไม้	ช่างทองและช่างเงิน (เครื่อง โลหะมีค่า)
ช่างตั้งและใช้เครื่องไส (โลหะ)	ช่างเตรียมทำและช่างยกตั้ง โครงสร้างโลหะ	ช่างทาสี (โครงเหล็กกล้า และลำเรือ)
ชนิดแทนเคลื่อนที่	ช่างแต่งผสมสี	ช่างทาสีก่อสร้าง
ช่างตัดเครื่องแต่งกาย (หนัง)	ช่างแต่งเล็บ	ช่างทาสีก่อสร้างอื่น ๆ
ช่างตัดเครื่องแต่งกายสำเร็จรูป (ยกเว้นหนัง)	ช่างแต่งและตัดผมชาย	ช่างทาสีเครื่องหมาย
ช่างตัดพื้นรองเท้า	ช่างแต่งหน้าผู้แสดง (เวทีและโรงถ่าย) ภาพยนตร์)	ช่างทาสีอาคาร
ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	ช่างฉีก (เครื่องจักรที่ ควบคุมด้วยมือ)	ช่างทำกระจกใสให้เป็นกระจกฝ้า
(เฉพาะตัวบุคคล)	ช่างฉีก (เครื่องจักรที่ กำลังขับเคลื่อน)	ช่างทำกระจก ช่างทำกระเบื้องจากแบบพิมพ์ ด้วยมือ
ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า (สำเร็จรูป)	ช่างฉีกโครงเซตด้วยมือ	ช่างทำกระเบื้องไม้
ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าและช่างประดิษฐ์ เครื่องแต่งกาย	ช่างฉีกด้วยมือ	ช่างทำกล่องกระดาษด้วยมือ
ช่างคิดรองเท้า	ช่างฉีกอื่น ๆ	ช่างทำกุญแจ
ช่างคิดรองเท้าคนพิการ	ช่างฉีกหนังหรือชูดขนด้วย เครื่องจักร	ช่างทำเกลียวเส้นด้ายด้วย เครื่องจักร
ช่างคิดรองเท้าด้วยเครื่องจักร	ช่างฉีกหนังหรือชูดขนด้วยมือ	ช่างทำเกลียวเส้นด้ายด้วยมือ
ช่างคิดรองเท้าด้วยมือ	ช่างถ่ายภาพบุคคล	ช่างทำขนมจากข้าวและถั่ว
ช่างคิดและช่างแกะสลักหิน	ช่างถ่ายภาพสำหรับทำแม่พิมพ์	ช่างทำขนมชนิดเคลือบและมี ไส้เป็นน้ำตาลและช็อกโกแลต
ช่างคิดและแต่งผมชาย	ช่างถ่ายภาพแม่พิมพ์เป็นกระจกและฟิล์ม	ช่างทำขนมประเภทเปลือกแข็ง
ช่างคิดหิน	ช่างทอ (นม) ด้วยหม้อ	ช่างทำขนมประเภทอบ
ช่างคิดกระจก (อาคาร)	ช่างทอผ้าด้วยเครื่องจักร (ยกเว้นเครื่องทอผ้ายกดอก)	ช่างทำขนมปัง
ช่างคิดกระจกแผ่น	ช่างทอผ้าด้วยเครื่องทอผ้ายกดอก	ช่างทำขนมปังกรอบด้วยเครื่องจักร
ช่างคิดช่องกระจก		

- ช่างทำขนมปังกรอบด้วยมือ
ช่างทำเครื่องกีฬา
ช่างทำเครื่องเขิน
ช่างทำเครื่องซีเมนต์ด้วยมือ
ช่างทำเครื่องดนตรี
(เครื่องเป่าทำด้วยไม้)
ช่างทำเครื่องดนตรี
(เครื่องสาย)
ช่างทำเครื่องดนตรีและ
ช่างปรับเสียงดนตรีอื่น ๆ
ช่างทำเครื่องถม
ช่างทำเครื่องทึบสีตัว
ช่างทำเครื่องประดับหอยทะเล
และเขาสัตว์
ช่างทำเครื่องมือทั่วไป
ช่างทำเครื่องมือ (เรือ)
ช่างทำเครื่องมือ (อากาศยาน)
ช่างทำเครื่องเรือน
ช่างทำเครื่องเรือนด้วยไม้
ช่างทำเครื่องหมาย
(โครงสร้างโลหะ)
ช่างทำเครื่องหมาย (งานไม้)
ช่างทำเครื่องหมายบนโลหะ
(โรงงานจักรกล)
ช่างทำโครงเหล็กในโรงงาน
ช่างทำฉนวน (เครื่องทำความเย็น
และเครื่องปรับอากาศ)
ช่างทำฉนวน (หม้อน้ำและท่อ)
ช่างทำฉนวน (อาคาร) ด้วยมือ
ช่างทำฉนวนอื่น ๆ
ช่างทำกระดาษ
ช่างทำตุ๊กตา
ช่างทำถังไม้
ช่างทำถุงยางใส่ด้วยเครื่องจักร
- ช่างทำที่นอน
ช่างทำเทียนไข
ช่างทำขี้ลือก
ช่างทำขั้วรถพ่วงท้ายคอก
แบบแจกการ์ด
ช่างทำเขาะ (เครื่องเรือน)
ช่างทำเขาะ (ยานพาหนะ)
ช่างทำแบบกระสวนหล่อโลหะ
ช่างทำแบบเทคอนกรีต
ช่างทำแบบพิมพ์เครื่องดินเผา
ช่างทำแบบพิมพ์เครื่องดินเผา
(แบบทิวทัศน์)
ช่างทำแบบไม้
ช่างทำแบบสำเร็จ (หมวก)
ช่างทำแบบหล่อโลหะ
ด้วยเครื่องจักรกล
ช่างทำแบบหล่อโลหะด้วยมือ
ช่างทำใยเรือ (เส้นทอและ
หลังคากันน้ำ)
ช่างทำแปรง
ช่างทำผลิตภัณฑ์จักสาน
(ยกเว้นเครื่องเรือน)
ช่างทำผลิตภัณฑ์หนัง
ช่างทำผลิตภัณฑ์หล่อโลหะ
ช่างทำแผ่นพลาสติก
ช่างทำแผ่นไม้ปื้นปาร์เก้
ช่างทำแผ่นเหล็กตัวเรือ
ช่างทำพื้นหินขัด (แบบเทอร์รัซโซ)
ช่างทำเพชรพลอย
ช่างทำพื้นปลอม
ช่างทำมูลไม้ไผ่
ช่างทำนมพิมพ์
ช่างทำนมพิมพ์ด้วยวิธีฉายรูป
ช่างทำไม้กวาด
- ช่างทำไม้อัดผลาฮวด
ช่างทำไม้อัดสลักชั้น
ช่างทำร่ม (กระดาษและผ้า)
ช่างทำรองเท้าและ
ช่างทำผลิตภัณฑ์หนัง
ช่างทำล้อรถด้วยไม้
ช่างทำลวดลายงานพิมพ์สีกรีนใหม่
(กระดาษ)
ช่างทำเล่มหนังสือด้วยมือ
ช่างทำและช่างซ่อมรองเท้า
ช่างทำสกรีน
(การพิมพ์สิ่งทอล้างถัก)
ช่างทำหมวก
ช่างทำหมวก (พื้นเมือง)
ช่างทำหมวกอื่น ๆ
ช่างทำหมอนน้ำ
ช่างทำหมวกฝรั่ง
ช่างทำเหล็กเสริม
(การก่อสร้าง)
ช่างทำอานม้า
ช่างทำอิฐจากแบบพิมพ์ด้วยมือ
ช่างทำอิฐทนไฟจากแบบพิมพ์ด้วยมือ
ช่างเทคนิคควบคุมประสิทธิภาพ
(ไฟฟ้าและเครื่องกล)
ช่างเทคนิคโทรคมนาคม
ช่างเทคนิคไฟฟ้า
ช่างเทคนิควิศวกรรมโลหะ
ช่างเทคนิควิศวกรรมการผลิต
ช่างเทคนิควิศวกรรมเคมี
ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล
ช่างเทคนิควิศวกรรม
ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
ช่างเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า
และอิเล็กทรอนิกส์

ช่างเทคนิควิศวกรรมโยธา	ช่างปรับไฟฟ้า (แผงหรือสวิตช์ไฟฟ้า	ช่างปั้นเครื่องดินเผาและ
ช่างเทคนิคเหมืองแร่	- สวิตช์เกียร์ และอุปกรณ์ควบคุม)	เครื่องเคลือบดินเผา
ช่างเทคนิคอิเล็กทรอนิกส์	ช่างปรับไฟฟ้า (มอเตอร์และ	ช่างปั้นด้วยจิกเกอร์
ช่างแท่นพิมพ์ (แท่นพิมพ์แบบนอน)	ไดนาโม)	(เครื่องดินเผา)
ช่างแท่นพิมพ์ (แท่นพิมพ์แบบหมุน)	ช่างปรับไฟฟ้า (ยานยนต์)	ช่างประกอบเบือง
ช่างแท่นพิมพ์ (แบบเลดเคอร์เพรส	ช่างปรับไฟฟ้า (ระบบสัญญาณไฟ)	ช่างปากทวัก
ชนิดอัปปาก)	ช่างปรับไฟฟ้า (ลิฟต์และอุปกรณ์	ช่างปั้นด้วยกระบะเบืองชนิดพิเศษ
ช่างแท่นพิมพ์ (โรโตกราฟัวร์)	ที่เกี่ยวข้องกัน)	ช่างเป่าแก้ว (ยกเว้นเครื่องมือ
ช่างแท่นพิมพ์ (ออฟเซตลิโธกราฟ)	ช่างปรับไฟฟ้า (หม้อแปลงไฟฟ้า)	ในห้องทดลอง)
ช่างแท่นพิมพ์อื่น ๆ	ช่างปรับไฟฟ้า (อุปกรณ์ทำความเย็น	ช่างผสมน้ำยาเคลือบ
ช่างน้ำมันและอัตราระเบิดประจำเรือ	และเครื่องปรับอากาศ)	ช่างผ่าหนัง
ช่างขักรีดด้วยมือ	ช่างปรับไฟฟ้าทั่วไป	ช่างเผาอิฐด้วยมือ
ช่างบำรุงรักษากังหัน (ไฟฟ้า)	ช่างปรับเสียงเปียนโน	ช่างฝังเพชรพลอย
ช่างประกอบเครื่องมือที่มี	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์	ช่างฝังรอยไม้
ความเที่ยงตรงแม่นยำ	(เครื่องกลสำนักงาน)	ช่างหล่อสี
ช่างประกอบเครื่องเรือนด้วยไม้บาง	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์	ช่างหล่อสีเครื่องดินเผา
ช่างประกอบผลิตภัณฑ์โลหะทั่วไป	(เครื่องมือ)	ช่างขึ้นคอสลัดด้วยเครื่องจักร
ช่างประกอบพื้นรองเท้า	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์	ช่างขึ้นคอสลัดด้วยมือ
ช่างประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้า	(เครื่องส่งวิทยุและโทรทัศน์)	ช่างพิมพ์ (พิมพ์หินด้วยมือ)
และอิเล็กทรอนิกส์	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์	ช่างพิมพ์แก้ว
ช่างประจำปั้นเงินเจาะ	(แผงหรือสวิตช์ไฟฟ้า	ช่างพิมพ์เครื่องพิมพ์สีกรีนทองแดง
(บ่อน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซ)	สวิตช์เกียร์และอุปกรณ์ควบคุม)	(สิ่งทอสิ่งถัก) ด้วยเครื่องจักร
ช่างประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์ (อุปกรณ์	ช่างพิมพ์คนหนึ่งลือด้วยเครื่องจักร
ช่างประสานด้วยมือ	ทางการแพทย์)	ช่างพิมพ์คนหนึ่งลือด้วยมือ
ช่างปรับเครื่องจักรและ	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์ (อุปกรณ์	ช่างพิมพ์ทั่วไป
ช่างประกอบเครื่องกล	ทางอุตสาหกรรม)	ช่างพิมพ์สีกรีนทองแดง
ช่างปรับท่อ	ช่างปรับอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป	(สิ่งทอสิ่งถัก) ด้วยมือ
ช่างปรับไฟฟ้า	ช่างปกหรือผ่านแผ่นไม้บาง	ช่างพิมพ์สีกรีนใหม่ (กระดาษ)
ช่างปรับไฟฟ้า (เครื่องจักรกล	ช่างปั้นและช่างรีดแผ่นดินเหนียว	ช่างพอกสิ่งทอสิ่งถัก
สำนักงาน)	ช่างปักด้วยจักร	ช่างพอกหนัง
ช่างปรับไฟฟ้า (เครื่องใช้	ช่างปักด้วยมือ	ช่างไฟประจำรถจักร (ไอน้ำ)
ในบ้านเรือน)	ช่างปั้น	ช่างไฟประจำเรือ (น้ำมัน)
ช่างปรับไฟฟ้า (เครื่องมือไฟฟ้า)	ช่างปั้นเครื่องดินเผา	ช่างไฟประจำเรือ (หิน)
	ช่างขึ้นรูปดินเหนียวและ	ช่างไฟประจำหม้อน้ำ
	ผงขัดที่เกี่ยวข้องกัน	

ช่างไฟฟ้าทั่วไป	ช่างซ่อมหนังสือ	ช่างสลักไม้
ช่างไฟฟ้าประจำเรือ	ช่างย៉ามหัดควมมือ	ช่างसानตะกะร่า กระจาด
ช่างไฟฟ้าประจำเวทีและห้องศิลป์	(งานโครงสร้างโลหะ)	ช่างเสริมสวย
ช่างไฟฟ้าประจำอากาศยาน	ช่างเย็บเครื่องแต่งกายด้วยมือ	ช่างหัดสิ่งทอสิ่งถัก
ช่างไฟฟ้าประจำอาคาร	(ยกเว้นเครื่องแต่งกาย	ช่างหมาย
ช่างไฟฟ้าฝ่ายบำรุงรักษา	ที่ทำด้วยหนังและขนสัตว์)	ช่างหมาย (โลหะ)
ช่างไฟฟ้าและช่างต่อสายไฟ	ช่างเย็บด้วยมือและจักรทั่วไป	ช่างหล่อ (เครื่องดินเผา)
ช่างภาพ (ภาพสมัคร)	ช่างเย็บรองเท้าด้วยเครื่องจักร	ด้วยมือ
ช่างภาพข่าว	ช่างเย็บหนังด้วยเครื่องจักร	ช่างหล่อซีเมนต์คอนกรีตด้วย
ช่างภาพโฆษณา	(ยกเว้นรองเท้า ผนังมือ	เครื่องจักรที่มีกำลังขับเคลื่อน
ช่างภาพทั่วไป	และเครื่องแต่งกาย)	ช่างหล่อซีเมนต์คอนกรีตด้วยมือ
ช่างภาพประจำกล้อง (โทรทัศน์)	ช่างเย็บหนังด้วยมือ	ช่างหล่อโลหะ
ช่างภาพประจำกล้อง (ภาพสมัคร)	(ยกเว้นรองเท้า ผนังมือ	ช่างเหล็ก
ช่างมุงหลังคา (กระเบื้องและ	และเครื่องแต่งกาย)	ช่างบริการเครื่องมือ
วัสดุที่คล้ายคลึงกัน)	ช่างรีดโลหะ	ที่มีความเที่ยงตรงแม่นยำ
ช่างมุงหลังคาด้วยใบจาก	ช่างเรียงคิ้วพิมพ์ด้วยมือ	ช่างอัด (กระเบื้อง) ด้วยมือ
ใบไม้หรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน	ช่างลับเครื่องมือกล	ช่างอัด (เครื่องดินเผา) ด้วยมือ
ช่างมุงหลังคาด้วยแผ่นโลหะ	ช่างลับเครื่องมือตัด	ช่างอัด (อิฐและกระเบื้อง)
ช่างมุงหลังคาด้วยวัสดุนิพิเศษ	(ยกเว้นเครื่องมือกล)	ด้วยเครื่องจักร
ช่างมุงหลังคาอื่น ๆ	ช่างล้างฟิล์มขาว-ดำ	ช่างอัดกรอบ (การพิมพ์)
ช่างไม้ (ก่อสร้าง)	ช่างล้างฟิล์มสี	ช่างอัดแก้วด้วยมือ
ช่างไม้ (ประจำมาทำงาน)	ช่างเลื่อยซอซ (โรงเลื่อย)	ช่างอัดจาระบีและ
ช่างไม้ต่อเรือเล็ก	ช่างเลื่อยไม้ (งานประชิด)	ช่างอัดน้ำมันประจำเรือ
ช่างไม้ต่อเรือใหญ่	ช่างเลื่อยหิน	ช่างอัดบีบโลหะ
ช่างไม้ทั่วไป	ช่างโลหะแผ่น (การทำมิด)	ช่างอัดแม่พิมพ์ (เครื่องดินเผา)
ช่างไม้ประจำเรือ	ช่างโลหะแผ่น (เครื่องประดับ)	ช่างอัดและล้างภาพสี
ช่างยกตั้งโครงเหล็ก	ช่างโลหะแผ่น (ยานพาหนะ)	และภาพขาว-ดำ
ช่างยกตั้งนั่งร้าน (โลหะหรือไม้)	ช่างวางท่อ	ช่างวนา
ช่างยกตั้งและติดตั้งเครื่องจักร	ช่างวางสายไฟ	ช่างประมง
ช่างซ่อมพื้นผ้าด้วยเครื่องจักร	ช่างเชื่อมสายเคเบิลไฟฟ้า	ช่างไร่
ช่างซ่อมพื้นผ้าด้วยมือ	ช่างสักหินเป็นรูปตัวอักษรด้วยมือ	ช่างไร่ชา
ช่างซ่อมเส้นด้ายด้วยเครื่องจักร	ช่างสักหินอ่อนด้วยมือ (น้ำกรด)	ช่างไร่ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์
ช่างซ่อมเส้นด้ายด้วยมือ	ช่างสร้างแบบจำลองด้วยไม้	ช่างไร่ฝ้าย
ช่างซ่อมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	ช่างสร้างแบบสำเนา	ช่างไร่ยาสูบ
	(เครื่องแต่งกาย)	

ชาวสวนดอกไม้	นักคักส์ตัว	นักรัฐศาสตร์
ชาวสวนผลไม้	นักดาราศาสตร์	นักเรียบเรียงบทเพลง
ชาวสวนยาง	นักเทคโนโลยีเกี่ยวกับเนื้อ	นักโลหะกรรม (การผลิต)
ชาวหอ	นักธรณีฟิสิกส์	นักโลหะกรรม (ฟิสิกส์)
ชิปปิ้ง	นักธรณีวิทยา	นักโลหะกรรมอื่น ๆ
เด็กแบกถุงกอล์ฟ	นักนิรุกติศาสตร์	นักโลหิตวิทยา
คั่นกลเรือ	นักเนอวิทยา	นักงานวัดวิทยา
คั่นเค้น	นักบริหารของหน่วยงานรัฐบาล	นักวางผังเพื่อการประมวลผล
คั่นเรือและคั่นหนเรือเดินทะเล	นักบาช (ผู้ที่ได้รับการพรพชา	นักวางผังเมือง
คั่นหนประจำอากาศยาน	คามพิธีกรรมในศาสนาและ	นักวิเคราะห์เมล็ดพืช
ตัวแทนขายผลิตภัณฑ์	ได้รับการแต่งตั้งให้	นักวิจารณ์ศิลปะและวรรณคดี
ของประกอบหัตถกรรม	มีอำนาจในทางศาสนา)	นักวิชาการด้านสถิติและคณิตศาสตร์
ตัวแทนนายหน้าขายบริการธุรกิจ	นักบั๊กเครี	นักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับชีวิต
ตัวแทนนายหน้าซื้อสิ่งหาริมทรัพย์	นักบัญชี	นักวิทยาศาสตร์กายภาพ
ตัวแทนนายหน้าหาประกันภัย	นักบิน	นักวิทยาศาสตร์ทางดิน
คำรวจ	นักปฐพีศาสตร์	นักเศรษฐศาสตร์
ทนายความ	นักประดิษฐ์ท่าแสดง	นักสถิติ (เฉพาะสาขา)
ทันตแพทย์	นักประพันธ์	นักสถิติทั่วไป
ที่ปรึกษาทางกฎหมาย	นักประวัติศาสตร์	นักสถิติประยุกต์
นักกฎหมาย	นักผสมเทียม	นักสังคมวิทยา
นักกายภาพบำบัด	นักพยาธิวิทยาทางสัตวแพทย์ศาสตร์	นักสังคมสงเคราะห์
นักกำหนดอาหาร	นักพฤกษศาสตร์	นักสัตวบาล
นักกีฬาอาชีพ	นักพืชไร่	นักสัตววิทยา
นักชกย่นันธุ์พืช	นักพืชสวน	นักสำรวจ (พื้นดิน)
นักขับร้องเพลง	นักฟิสิกส์ (กลศาสตร์)	นักสำรวจ (พื้นน้ำ)
นักเขียนด้านวิชาการ	นักฟิสิกส์ (ความร้อน)	นักสำรวจ (เหมืองแร่)
นักเขียนบทโฆษณา	นักฟิสิกส์ (นิวเคลียร์)	นักสำรวจทั่วไป
นักคณิตศาสตร์สถิติ	นักฟิสิกส์ (ไฟฟ้าและแม่เหล็ก)	นักแสดง
นักเคมี (ชีววิทยา)	นักฟิสิกส์ (เสียง)	นักสืบ
นักเคมี (ฟิสิกส์)	นักฟิสิกส์ (แสง)	นักหนังสือพิมพ์
นักเคมี (อินทรีย์เคมี)	นักฟิสิกส์ (อเลททรอนิกส์)	นักออกแบบผลิตภัณฑ์
นักเคมี (อินทรีย์เคมี)	นักฟิสิกส์ทั่วไป	อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม
นักชีววิทยา	นักภูมิศาสตร์	นักอาชีพบำบัด
นักดนตรี	นักมานุษยวิทยา	นักอาหรพชาติวิทยา

นักอุทกวิทยา	บุคลากร	ผู้เขียนภาพยนตร์ที่ใช้สัตว์
นางแบบ	ประติมากร	ลากเทียม (สินค้า)
นางผดุงครรภ์	ผู้گرد้าย	ผู้ขมาแข่ง
นายช่างกล	ผู้گردาย (น้าฮาง)	ผู้ชายทอศคลาด
นายช่างบก (ตรวจสอบเรือ)	ผู้گردายมันฮาง (คันฮาง)	ผู้เขียนบทภาพยนตร์
นายช่างใหญ่วิศวกรรมเรือ	ผู้گردายด้วยมือ	ผู้เขียนแบบสำเร็จ
นายตรวจไฟฟ้า	ผู้กำกับการแสดง (ทั่วไป)	(เครื่องแต่งกาย)
นายตรวจรถ (รถโดยสาร)	ผู้กำกับการแสดง (ภาพยนตร์)	ผู้ควบคุมการขาย
นายท่าขนส่งทางน้ำ	ผู้กำกับการแสดง (บนเวที)	ผู้ควบคุมการขายปลีก
นายท้าย (ลำน้า ท่าเรือ และบริเวณอ่าว)	ผู้กำกับการแสดง (สถานวิทย กระจายเสียงและโทรทัศน์)	ผู้ควบคุมการขายส่ง
นายท้ายเรือยนต์	ผู้กำกับราชการ (โทรทัศน์)	ผู้ควบคุมการอบไม้
นายประจำเรือฝ่ายการเดินเรือ	ผู้กำกับฉายออกจากเส้นไหม	ผู้ควบคุมงานผลิต
นายไปรษณีย์โทรเลข	ผู้เก็บรักษา ผู้ขยายพันธุ์และ ผู้วิจัยเชื้อหมักหรือรา	ผู้ควบคุมงานและหัวหน้า คนงานทั่วไป (เคมี)
นายม้า เลี้ยงช้อย	ผู้เก็บรักษาปลา	ผู้ควบคุมงานและหัวหน้า คนงานทั่วไป (เครื่องกล)
นายเรือ (ลำน้า ท่าเรือ และบริเวณอ่าว)	ผู้เก็บรักษาอาหาร	ผู้ควบคุมงานและหัวหน้า คนงานทั่วไป (งานก่อสร้าง)
นายเรือขุด	ผู้เก็บรังนกนางแอ่น	ผู้ควบคุมงานและหัวหน้า คนงานทั่วไป (ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์)
นายเรือเดินทะเล	ผู้ขนถ่ายน้ำมันปิโตรเลียม	ผู้ควบคุมงานและหัวหน้า คนงานทั่วไป (เหมืองแร่ การแต่งแร่ เหมืองหินและ การเจาะบ่อน้ำมัน)
นายเรือและผู้นำร่อง	ผู้ขนถ่ายสินค้าจากเรือขึ้น ท่าเทียบเรือ	ผู้ควบคุมดูแลร้านอาหารและ การใช้จ่าย
นายสถานีรถไฟ	ผู้ขนถ่ายสินค้าประจำยานพาหนะ (การขนส่งทางรถไฟและ ทางถนน)	ผู้ควบคุมดูแลบ้านเช่า ประเภทห้องชุด
บรรณาธิการผู้ช่วย	ผู้ขนถ่ายสินค้าประจำอากาศยาน	ผู้ควบคุมดูแลฟาร์ม (ปศุสัตว์)
บรรณาธิการหนังสือพิมพ์	ผู้ขนส่งทางน้ำ	ผู้ควบคุมดูแลฟาร์ม (พืชไร่)
บรรณาธิการ	ผู้จัดจตุรัสและรอยเปื้อน (ด้วยวิธีแห้ง)	ผู้ควบคุมดูแลและผู้จัดการ (ภัตตาคาร)
(เก็บรวบรวมเอกสาร)	ผู้ขับขี้อาน (ที่ใช้ในการลากขึง)	ผู้ควบคุมดูแลและผู้จัดการ (ร้านขายกาแฟและเครื่องดื่ม)
บรรณาธิการ (ห้องสมุด)	ผู้ขับขี้อานพาหนะ	
บริการประจำเรือ	ผู้เขียนภาพยนตร์ที่ใช้กำลัง	
บริการรถกอล์ฟ	ผู้ขับขี้อาน	
บริวมาสเตอร์	ผู้ขับขี้อาน	
บาทหลวง (ผู้ที่ได้รับการบรรพชา ความพิธีกรรมในศาสนาและ ได้รับแต่งตั้งให้มอานาจ ในทางศาสนา)	ผู้ขับขี้อานพาหนะที่ใช้สัตว์	
บุรุษไปรษณีย์	ลากเทียม (ผู้โดยสาร)	

ผู้ควบคุมดูแลและผู้จัดการ
(โรงแรมและภัตตาคาร)
ผู้ควบคุมดูแลเสมียนพนักงาน
ผู้ควบคุมดูแลอาคารบ้านเรือน
ผู้ควบคุมเส้นด้ายด้วยเครื่องจักร
ผู้ควบคุมเส้นด้ายด้วยมือ
ผู้ค้นหาหินมีค่าและหินกึ่งมีค่า
ผู้คัดเลือกปอ
ผู้ควมเมล็ดกาแฟ
ผู้คำนวณแก่ความคลาดเคลื่อน
และผู้ทดสอบ (อิเล็กทรอนิกส์)
ผู้คุม
ผู้คุมเครื่องบรรจุขวด (น้ำอัดลม)
ผู้คุมเครื่องล้างขวด (น้ำอัดลม)
ผู้คุมเตาผลิตซีเมนต์
ผู้คุมเตารมยางแผ่น
ผู้คุมเตาอบสีให้แห้ง
ผู้คุมหม้อต้มน้ำตาล
ผู้โค่นต้นไม้
ผู้ฆ่าเชื้อโรคในอาหาร
(ยกเว้นผลิตภัณฑ์นมเนย)
ผู้ฆ่าสัตว์ (ในโรงฆ่าสัตว์)
ผู้จัดการโภชนาสุขที่ข่มแล้ว
ผู้จัดการและผู้จัดประเภท
เส้นใยฝ้าย
ผู้จัดการเส้นใยสาบดิบ
ผู้จัดการ (ลำปลีก)
ผู้จัดการ (ลำส่ง)
ผู้จัดการ (สถานีวิทยุกระจาย
เสียงและสถานีโทรทัศน์)
ผู้จัดการซึ่งมิได้จัดประเภท
ไว้ในก่อน
ผู้จัดการฝ่าย/แผนกแรงงานสัมพันธ์
ผู้จัดการฝ่ายการเงิน

ผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชี
ผู้จัดการฝ่ายขนส่ง
ผู้จัดการฝ่ายขาย
ผู้จัดการฝ่ายขายปลีก
ผู้จัดการฝ่ายขายส่ง
ผู้จัดการฝ่ายค้นคว้าและวิจัย
ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา
ผู้จัดการฝ่ายซื้อ
ผู้จัดการฝ่ายซื้อและจ่ายวัสดุ
ผู้จัดการฝ่ายซื้อวัสดุ
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล
ผู้จัดการฝ่ายผลิต
ผู้จัดการฝ่ายพัสดุและคลังสินค้า
ผู้จัดการวัสดุ
ผู้จัดการฟาร์ม (ปศุสัตว์)
ผู้จัดการฟาร์ม (พืชไร่)
ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล
(บริการร้านอาหารและ
ที่พักอาศัย)
ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล
(ภัตตาคาร)
ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล
(ร้านขายกาแฟ เครื่องดื่ม
บาร์ และสแนคบาร์)
ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล
(โรงแรมและภัตตาคาร)
ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลฟาร์ม
ผู้จัดการใหญ่
ผู้จัดการซื้อ
ผู้จัดการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
ผู้จัดการบริการทั่วไปในโรงแรม
ผู้เจาะบ่อ (ยกเว้นบ่อน้ำมัน
ปิโตรเลียมและก๊าซ)
ผู้เจาะสกัดและต่อยหิน

ผู้ฉายภาพยนตร์
ผู้ช่วยช่างเครื่องจักรกลรถยนต์
ผู้ช่วยช่างซ่อมเครื่องจักรกล
(ทั่วไป)
ผู้ช่วยทางเทคนิค (อิเล็กทรอนิกส์)
ผู้ช่วยนายท้าย (ลำน้ำ ท่าเรือ
และบริเวณอ่าว)
ผู้ช่วยนายเรือ (ลำน้ำ ท่าเรือ
และบริเวณอ่าว)
ผู้ช่วยพยาบาล
ผู้ชักชวนซื้อสินค้า
ผู้ชำนาญพิเศษทางทันตกรรม
ผู้ชำนาญพิเศษทางนิติเวช
ผู้ชำนาญพิเศษทางอาชญากรรม
หรือสัตวกรรม
ผู้ชำนาญการดำเนินงานบุคคลและ
อาชีพ
ผู้พิมพ์ และนักเคมี (เบียร์)
ผู้ใช้เครื่องคลึงยาง
ผู้ใช้เครื่องจักรทำแผ่นไม้
เซฟวิ่งบอร์ด
ผู้ใช้เครื่องบดไม้
เพื่อทำเยื่อกระดาษ
ผู้ใช้เครื่องบดเยื่อ
ผู้ใช้เครื่องบรรจุหินโลหะที่เสีย
ผู้ใช้เครื่องบดสลากร
ผู้ใช้เครื่องผสมยาง (แบบบุรี)
ผู้ใช้เครื่องนันทราช (โลหะ)
ผู้ใช้เครื่องฟอกขาวน้ำตาล
ผู้ใช้เครื่องฟอกสี (สารเคมี)
ผู้ใช้เครื่องแยกน้ำมัน
(การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม)
ผู้ใช้เครื่องรีดยาง
ผู้ใช้เครื่องรีดโลหะ

ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย
 ผู้ที่กรัดทัวไป
 ผู้ชักแห้งด้วยมือ
 ผู้คง ยึด และรวมเส้นใย
 ผู้ดูแลรักษาสนามหญ้า
 ผู้ดูแลรักษาอาคารบ้านเรือน
 ผู้ดูแลวัดหรือโบสถ์
 ผู้เดินทางไปขายสินค้า
 ผู้ตบแต่งสวนไม้ประดับ
 ผู้ต้มเคียว (กรรมวิธีทางเคมี
 และกรรมวิธีที่เกี่ยวข้อง)
 ผู้ตรวจเกรดของใบยาสูบ
 ผู้ตรวจคัดและแยกชั้นตาม
 คุณภาพและขนาดของไม้
 ผู้ตรวจคัดและแยกชั้นตามคุณภาพ
 และขนาดของไม้อัดหลายขนาด
 ผู้ตรวจพื้นผ้า
 ผู้ตรวจวัดสายตา
 ผู้ต่อเชือกและสายเคเบิล
 ผู้ดอกเส้าเข็ม (ก่อสร้าง)
 ผู้คัดเนื้อสัตว์
 ผู้ติดตั้งเครื่องเจาะ
 (การเจาะบ่อน้ำมัน)
 ผู้ติดตั้งเครื่องประกอบ
 (เชือก ลวด และสายเคเบิล)
 ในเรือ
 ผู้ติดตั้งเครื่องยก (การก่อสร้าง)
 ผู้ติดตั้งเครื่องยกทั่วไป
 ผู้ติดตั้งเครื่องยก
 และพื้นผ้าสายเคเบิล
 ผู้ติดตั้งสายเคเบิลในอากาศยาน
 ผู้เดินใย
 ผู้เตรียมการเก็บรักษาเนื้อสัตว์

ผู้เตรียมคินด้วยเครื่องจักร
 (เครื่องคินเผา)
 ผู้เตรียมคินด้วยมือ (เครื่องคินเผา)
 ผู้เตรียมใบยาสูบ
 ผู้เตรียมม้วนค้ายืน
 ผู้เตรียมแร่และมัยอียหิน
 ผู้เตรียมเส้นใย
 ผู้ทดสอบและผู้คำนวณ
 แก่ความคลาดเคลื่อน
 ผู้ทำกระดาษ
 ผู้ทำกระดาษด้วยมือ (กระดาษสา)
 ผู้ทำกระดาษอื่น ๆ
 ผู้ทำการหมักกล้า
 ผู้ทำถนนเขียง
 ผู้ทำความสะดวกอาคารต่าง
 ผู้ทำเครื่องหมาย (โลหะแผ่น)
 ผู้ทำเครื่องหมายหรือป้ายพลาสติก
 ผู้ทำงานในฟาร์มโคนม
 ผู้ทำงานในฟาร์มสัตว์ปีก
 ผู้ทำงานในส่วนเพาะชำ
 ผู้ทำงานในส่วนผลไม้
 ผู้ทำงานป่าไม้
 ผู้ทำงานเพาะปลูกพืชไร่และผัก
 ผู้ทำงานในฟาร์มทั่วไป
 ผู้ทำงานเหมืองแร่
 ผู้ทำงานเหมืองหิน
 ผู้ทำช่องและถลุงกระดาษ
 และเครื่องจักร
 ผู้ทำข้อสและเครื่องปรุงรส
 ผู้ทำซีเมนต์บล็อก
 ผู้ทำเตียม
 ผู้ทำนมเนยทั่วไป
 ผู้ทำน้ำตาล
 ผู้ทำน้ำตาลเชื่อม (น้ำตาลลม)

ผู้ทำน้ำตาลให้บริสุทธิ์
 ด้วยกรรมวิธีคอร์บอเนชั่น
 ผู้ทำน้ำตาลให้บริสุทธิ์
 ด้วยกรรมวิธีซีลนิต์
 ผู้ทำน้ำตาล
 ผู้ทำน้ำตาลเคลือบ (เครื่องคินเผา)
 ผู้ทำน้ำตาล
 ผู้ทำน้ำตาลจากข้าว
 ผู้ทำขนมวนเล็กด้วยเครื่องจักร
 ผู้ทำเนย
 ผู้ทำเบียร์ เหล้าไวน์
 และเครื่องดื่ม
 ผู้ทำใบชา กาแฟ และโกโก้
 ผู้ทำปลาและอาหารทะเลอื่น ๆ
 ผู้ทำแป้ง เซอิสร่า
 ผู้ทำผลิตภัณฑ์จากกระดาษและ
 กระดาษแข็ง
 ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
 (ยกเว้นผู้ทำยางรถและ
 ผู้ปะยางรถด้วยวิธีอื่น)
 ผู้ทำแผ่นยางจากเศษยางดิบ
 ผู้ทำไม้
 ผู้ทำไม้ขีดไฟ
 ผู้ทำยานยนต์
 ผู้ทำยางเครป
 ผู้ทำยางแผ่นจากน้ำตาล
 ผู้ทำยางรถ
 ผู้ทำเยื่อกระดาษ
 ผู้ทำลอมข้าว
 ผู้ทำวันเส้น
 ผู้ทำเส้นก๋วยเตี๋ยวและเส้นหมี่
 ผู้ทำเส้นบะหมี่
 ผู้ทำเส้นใยจากมะพร้าว
 ผู้ทำไส้กรอกด้วยเครื่องจักร

ผู้ทำอาหารให้แห้ง	ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ	ผสมสบิยาสาบ
ผู้ทำไอศกรีม (ในโรงงาน	ปฏิบัติงานประจำเครื่องกลั่น	ผึก
อุตสาหกรรม)	น้ำมันปิโตรเลียม	ผึกซ่อมบริหารร่างกาย
ผู้ทำไอศกรีมด้วยมือ	ปฏิบัติงานอาชีพเกี่ยวกับการค้า	ผึกสอนกีฬา
ผู้นำเสนอสินค้าตัวอย่าง	ปฏิบัติงานอาชีพด้านบริการ	ผึกชกภาพยนตร์
ผู้นำอาหารไปทำเอ๊กแซ็ง	ผึกนเครื่องเทศ	ผึกพหุภาษา
ผู้นำของเข้าหรือส่งออก	ผึกประกาศศาสนา	ผึกเพาะต้นไม้ชาย
ผู้นำร่อง (เรือ)	ผึกประกาศและอ่านข่าวทางวิทยุ	ผึกเพาะเมล็ดพืช
ผึกแนะแนวการศึกษา	และโทรทัศน์	ผึกเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ผึกแนะแนวอาชีพ	ผึกประกาศการ (งานวิศวกรรม)	ผึกเพาะเลี้ยงหอยมก
ผึกคั่นอ้อย	ผึกปรุงแต่งสรา	ผึกวนบหรมวนเล็กด้วยมือ
ผึกคั่นและหิน	ผึกปรุงเบียร์	ผึกวนบหรมวนใหญ่ด้วยมือ
ผึกบรรจุหีบห่อด้วยมือ	ผึกปรุงอาหาร (บริการส่วนบุคคล)	ผึกไม้ บด และผสม
ผึกบรรจุหีบห่อและมีปิดสลา	ผึกปรุงอาหาร (ยกเว้นบริการ	ผึกแยกน้ำมันดิบ
ผึกบังคับการเรือชุด	ส่วนบุคคล)	ผึกอชตะกร้อด้วยเครื่องจักร
ผึกบังคับการเรือเดินทะเล	ผึกปรุงอาหารทั่วไป (อุตสาหกรรม	ผึกอชตะกร้อด้วยมือ
ผึกบ่มใบยาสูบ	ผลิตอาหารสำเร็จรูป)	ผึกบริหารการทหาร
ผึกปกครองสำนักงาน	ผึกปรุงอาหารประเภทเนื้อ	ผึกรับจำนำ
ผึกปฏิบัติงานทางดนตรี	(อุตสาหกรรมผลิตอาหาร	ผึกรับแลกเปลี่ยนเงินตรา
ผึกปฏิบัติงานก่อสร้าง	สำเร็จรูป)	ผึกคัดเลือกผ้าเครื่องใช้ด้วยมือ
ผึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับ	ผึกปรุงอาหารประเภทผลไม้และผัก	ผึกกำกับใบยาสูบด้วยเครื่องจักร
การกลั่นน้ำมัน	(อุตสาหกรรมผลิตอาหาร	ผึกรักษาของตามถนน
ผึกปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิต	สำเร็จรูป)	ผึกรักษาของตามทางน้ำ
ผึกปฏิบัติงานทางศาสนา	ผึกปรุงอาหารอื่น ๆ	(ภายในประเทศ)
ผึกปฏิบัติงานในกรรมวิธีการ	ผึกปลูกไม้ดอก	ผึกรักษาหนังสือพิมพ์
ทำผลิตภัณฑ์นมเนย	ผึกปะยางนอกรถด้วยวิธีอบ	ผึกรักษาอาหารตามถนน
ผึกปฏิบัติงานในกรรมวิธีการ	ผึกปะยางในรถด้วยวิธีอบ	ผึกรักษาอาหารตามทางน้ำ
ทำอาหารและเครื่องดื่ม	ผึกปักกวาดเช็ดถ	(ภายในประเทศ)
ผึกปฏิบัติงานในกรรมวิธีเกี่ยว	ผึกปั้นเกล็ดขิวเส้นด้าย	ผึกระะก้านใบยาสูบด้วยมือ
กับโลหะ	ผึกปั้นด้ายด้วยเครื่องจักร	ผึกลงแบ่งเส้นด้ายของสิ่งทอสิ่งถัก
ผึกปฏิบัติงานในกรรมวิธีทางเคมี	ผึกปั้นด้ายด้วยมือ	ผึกลองแห
ผึกปฏิบัติงานในกรรมวิธีทำน้ำตาล	ผึกปั้นเส้นใยขนคั้น	ผึกลากเส้นขนพหุหณะ
และผึกทำน้ำตาลให้บริสุทธิ์	ผึกเปลี่ยนน้ำทะเลให้เป็นน้ำจืด	ผึกเลี้ยงตัวไหม
ผึกปฏิบัติงานในห้องมืดเกี่ยวกับ	ผึกผสมชา	ผึกเลี้ยงปลัสัตว์
การถ่ายภาพ		

ผู้เลียงผิง	ผู้อำนวยการทางศิลปะการแสดง	พนักงานขับรถยนต์บรรทุก
ผู้เลียงหอยเป็นอาหาร	ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์	และรถคันขนาดใหญ่
ผู้วัดขนาดไม้	ผู้อำนวยการแสดงทางวิทยุและ	พนักงานควบคุมการจ่าย
ผู้วิเคราะห์หาหิน	โทรทัศน์	กระแสไฟฟ้า
ผู้วิจัย ผู้เก็บรักษา และ	ผู้อำนวยการเพลงวงดุริยางค์และ	พนักงานควบคุมการเดินรถไฟ
ผู้ขยายพันธุ์เชื้อหมึกหรือรา	วงดนตรี	พนักงานควบคุมเครื่องรีดโลหะ
ผู้วางกับดักสัตว์	ผู้อำนวยการเพลงหมักร้อง	พนักงานควบคุมจราจรทางอากาศ
ผู้สอบบัญชี	พนักงานกลึง (การตัดหิน)	พนักงานควบคุมแสงรวมสวิตซ์
ผู้สกัดน้ำมันจากเมล็ดพืช	พนักงานถ่ายภาพข่าว	ไฟฟ้า (โรงไฟฟ้า)
ผู้สกัดน้ำมันมะพร้าว	พนักงานเก็บค่าโดยสาร	พนักงานควบคุมระบบเครื่องทำ
ผู้สกัดยาฝิ่น	(รถประจำทางหรือรถราง)	ความเย็น
ผู้สีข้าว (เครื่องจักรสีข้าว)	พนักงานขาย (อุตสาหกรรม)	พนักงานควบคุมและใช้อุปกรณ์
ผู้สีไม้ถักทอ	พนักงานขายของหน้าร้าน (ค้าปลีก)	บันทึกเสียง
ผู้สาวและบิดาเกิดสาวใหม่จากตัวใหม่	พนักงานขายโฆษณา	พนักงานคัดเลือกปอ
ผู้สาวและบิดาเกิดสาวใหม่ด้วยมือ	พนักงานขายทอดตลาด	พนักงานคุมเตาถลุงแร่แบบพ่นลม
ผู้ล้างเส้นไหม	พนักงานขายปลีก	พนักงานคุมเตาถลุงโลหะ
ผู้สื่อข่าว	พนักงานขายส่ง	เปลี่ยนส่วนผสมโลหะและ
ผู้แสดงระบำ (รำฟ้อน)	พนักงานขับชานสนัด	ทำโลหะให้บริสุทธิ์
ผู้หอดน้ำมันและอัครจาระปธานสนัด	พนักงานขับรถกระบะเทหัง	พนักงานคุมเตาแบบเตาอน
ผู้หล่อดอกยาง	(การขนส่งวัสดุ)	(การถลุงแร่ดิบ)
ผู้หล่อซีเมนต์บล็อก	พนักงานขับรถครัมทริก	พนักงานคุมเตาไฟฟ้าแบบอาร์ก
ผู้หีบฝ้าย	พนักงานขับรถดัก	(การถลุงแร่ดิบ)
ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ	พนักงานขับรถถนน	พนักงานคุมเตาไฟฟ้าผลิต
กลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	พนักงานขับรถจักร	เหล็กกล้าแบบอาร์ก
ผู้ให้บริการความปลอดภัย	(ดีเซลไฟฟ้า)	พนักงานคุมเตาหลอมแบบคุโปลา
ผู้คัดลอกคีย์เครื่องจักร	พนักงานขับรถจักร (ไอน้ำ)	พนักงานคุมเตาหลอมแบบนอน
ผู้อบ (กรรมวิธีทางเคมีและ	พนักงานขับรถราง	พนักงานคุมเตาหลอม
กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกัน)	พนักงานขับรถยก	แบบมีเข้าหลอม
ผู้อบใบชาด้วยเครื่องจักร	พนักงานขับรถยกขึง	พนักงานคุมเตาหลอมผลิตเหล็กกล้า
ผู้อบไม้	พนักงานขับรถสนัด	แบบโอเพนฮาร์ธ (มาร์ติน)
ผู้อบรม	พนักงานขับรถสนัด	พนักงานคุมเตาหลอมโลหะ
ผู้อบและอบน้ำชาไม้	โดยสารประจำทาง	พนักงานคุมเตาหลอมโลหะ
ผู้อบน้ำชาไม้	พนักงานขับรถสนัดบรรทุก	ด้วยไฟฟ้า (แบบความถี่สูง)
ผู้อบยาสูบ	และรถคันขนาดเล็ก	พนักงานคุมเตาหลอมและ
		ผสมโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก

พนักงานคุมเตาหลอมเหล็กเหนียว	พนักงานเครื่องคัดแยกบัตร	พนักงานเครื่องทำผงกระดาษ
พนักงานคุมแผงเครื่องคิดต่อ	พนักงานเครื่องคั้นน้ำผลไม้	พนักงานเครื่องทำน้ำให้บริสุทธิ์
ทางโทรศัพท์ (บริการสาธารณะ)	พนักงานเครื่องเครื่องคำนวณ	พนักงานเครื่องทำบัญชี
พนักงานคุมแผงเครื่องคิดต่อ	พนักงานเครื่องฆ่าเชื้อโรคด้วย	พนักงานเครื่องทำบัญชีและ
ทางโทรศัพท์ (บริการเอกชน)	ความร้อน (นมและผลิตภัณฑ์นม)	เครื่องคำนวณ
พนักงานคุมเรือข้ามฟาก	พนักงานเครื่องจักรทำงานไม้ทั่วไป	พนักงานเครื่องทำพริกน้ำคาล
พนักงานค้าชิ้นอิมองค์	พนักงานเครื่องจักรทำฟาร์ม	พนักงานเครื่องทำระเหย
พนักงานเครื่องกรองน้ำคาล	(ชนิดขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์)	พนักงานเครื่องทำลวดหนาม
แบบหมุน	พนักงานเครื่องจักรทำฟาร์ม	พนักงานเครื่องทอผ้าโลหะ
พนักงานเครื่องกรองน้ำคาล	(ชนิดขับเคลื่อนด้วยแรงสัตว์)	พนักงานเครื่องทอคอนกรีต
แบบโอลิเวอร์	พนักงานเครื่องจักรทำฟาร์มอื่น ๆ	พนักงานเครื่องบด
พนักงานเครื่องกรองและ	พนักงานเครื่องจักรทำเบาะจาก	(กรรมวิธีทางเคมีและ
เครื่องแยกอื่น ๆ	เส้นใยมะพร้าว	กรรมวิธีที่เกี่ยวข้อง)
พนักงานเครื่องถนอมกระดาษแข็ง	พนักงานเครื่องจำหน่ายเอกสาร	พนักงานเครื่องบรรจุของ
พนักงานเครื่องกลั่น (น้ำมัน	พนักงานเครื่องเจาะแฉกผสมเมอร์	พนักงานเครื่องบรรจุขวด
ปิโตรเลียม) ทั่วไป	พนักงานเครื่องเจาะในเหมืองแร่	พนักงานเครื่องบึงก้า
พนักงานเครื่องกลั่น	และเหมืองหิน	สำรวจหาแหล่งแร่ด้วยมือ
และเครื่องปฏิกรณ์	พนักงานเครื่องเจาะบัตร	พนักงานเครื่องปฏิกรณ์
พนักงานเครื่องกวน	พนักงานเครื่องเจียรระโน	(น้ำมันปิโตรเลียม)
พนักงานเครื่องกึ่งหิน	พนักงานเครื่องชักกรีด	พนักงานเครื่องประมวลผล
(ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า)	พนักงานเครื่องชักกันหึ่ง	ออคโทมิต)
พนักงานเครื่องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	พนักงานเครื่องซึมเพลกซ์	พนักงานเครื่องปิดและผนึกฝา
พนักงานเครื่องขนย้ายดิน	พนักงานเครื่องดึงแก้ว	พนักงานเครื่องเป่าแก้ว
พนักงานเครื่องขนย้ายวัสดุ	ให้เป็นแผ่นกระจก	พนักงานเครื่องผลิตกระดาษ
พนักงานเครื่องขุดมันกระบอกลอย	พนักงานเครื่องดอกเสาเข็ม	(เบค-เอนด์)
พนักงานเครื่องขุดและขุดเงา	พนักงานเครื่องตัดและ	พนักงานเครื่องผลิตกระดาษ
พนักงานเครื่องขุดค	ร้อนไม้ไฟเพื่อทำเชือกกระดาษ	(เวท-เอนด์)
พนักงานเครื่องขุดคัก	พนักงานเครื่องตัดและรีดพับ	พนักงานเครื่องผสม
พนักงานเครื่องขุดและ	(การทำห้องกระดาษ)	(กรรมวิธีทางเคมีและ
เครื่องย้ายวัสดุชนิดกัมพู	พนักงานเครื่องคำนวณ	กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกัน)
พนักงานเครื่องครูดและ	พนักงานเครื่องถ่ายตัวพิมพ์	พนักงานเครื่องผสมคอนกรีต
ปรับระดับถนน	พนักงานเครื่องถ่ายเอกสาร	(ขนาดเล็ก)
พนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์	พนักงานเครื่องทอผ้าแบบคอบบ	พนักงานเครื่องผสมคอคกรีต
อิเล็กทรอนิกส์	พนักงานเครื่องทำคาราวง	(ขนาดใหญ่)

พนักงานเครื่องผสมค้เชื้อกระดาษ	พนักงานเครื่องสูบ	พนักงานเจาะเคาแบบเคาอน
พนักงานเครื่องผสมอาหารสัตว์	พนักงานเครื่องหล่อตัวพิมพ์	(การกลึงแร่ค้บ)
พนักงานเครื่องพิมพ์สีกรีนอัดโนมิต	แบบที่ละตัว	พนักงานเจาะบัตร
(สิ่งทอสิ่งถัก)	พนักงานเครื่องหล่อตัวพิมพ์	พนักงานเจาะเคาหน้าแบบอาร์ก
พนักงานเครื่องฟอกเชื้อกระดาษ	แบบลัดโล่ว	(การกลึงแร่ค้บ)
พนักงานเครื่องฟักไข่สัตว์ปีก	พนักงานเครื่องแกวตัวพิมพ์	พนักงานเจาะหิน
พนักงานเครื่องยก (การก่อสร้าง)	พนักงานเครื่องหล่อพลาสติก	พนักงานชวเลข
พนักงานเครื่องยนต์ (เรือยนต์)	พนักงานเครื่องหล่อของ	พนักงานชำนาญการชาย
พนักงานเครื่องยนต์ใช้ติดตั้ง	พนักงานเครื่องหันใบยาสูบ	พนักงานใช้ค้บอร์คเรียง
ประจำที่ (เครื่องยนต์ชนิด	พนักงานเครื่องหีบอ้อย	ตัวพิมพ์ที่ละตัว
สันดาปภายในหรือเครื่องจักร	พนักงานเครื่องอัด (งานโลหะ)	พนักงานดับเพลิง
ไอ้่านิคลกลูบซึกกลับ	พนักงานเครื่องอัดกรอง	พนักงานเดินเครื่องรีดโลหะ
ไปกลับมา)	พนักงานเครื่องอัดท่อยาง	พนักงานเดินตลาด
พนักงานเครื่องย่อย	พนักงานเครื่องอัดผ้าเบรค	พนักงานดำเนินการอบ
(กรรมวิธีทางเคมีและ	ด้วยความร้อนแบบอัดโนมิต	(ใบยาสูบ)
กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกัน)	พนักงานเครื่องอัดรีด (ดินเหนียว)	พนักงานคิดค้บและใช้ข้อปรณ
พนักงานเครื่องย่อยหิน	พนักงานเครื่องอัดรีดค้บมันกระดาษ	ชยาสเสียงในท้สาธารณณะ
พนักงานเครื่องเย็บถกกระดาษ	พนักงานเครื่องอัดรีดพลาสติก	พนักงานค้บเป็ยร์
พนักงานเครื่องแยกของเหลว	พนักงานเครื่องอัดรีดชาย	พนักงานตรวจปรึฟ (งานพิมพ์)
ด้วยระบบหนีสน้อย	พนักงานเครื่องอัดรีดสิ่งทอสิ่งถัก	พนักงานตรวจวัดค่าภาคหลวง
พนักงานเครื่องแยกแร่แบบจึก	พนักงานเครื่องรีดเสื่อผ้าเครื่องใช้	พนักงานค้บรับ (บริการทาง
พนักงานเครื่องระบายอากาศ	พนักงานเครื่องอัดผ้าเนาเอกสาร	การแพทย์)
และเครื่องปรับอากาศ	พนักงานเครื่องอัดหล่อยาง	พนักงานค้บรับทั่วไป
พนักงานเครื่องรีดโลหะ	พนักงานเครื่องอัดอากาศ	พนักงานค้บรับในสำนักงาน
(ผลิตภัณฑ์ท้ก่งผ้าเร้จรูป)	พนักงานเครื่องอบน้ำชาไม้	แพทย์หรือสำนักงานทันตแพทย์
พนักงานเครื่องรีดโลหะ	พนักงานเครื่องอบปรณการขนส่ง	พนักงานค้บรับบนอาคาราน
(ผลิตภัณฑ์ท้ผ้าเร้จรูป)	พนักงานเครื่องใส่ครายอชวีสดุ	ค้บรับภาคพื้นดิน
พนักงานเครื่องรีดโลหะ	เพื่อทำเชื้อกระดาษ	พนักงานค้บรับภาคพื้นดิน
แบบรีดเย็น	พนักงานจครายงานค่าค้บค่า	(ท่าอากาศยาน)
พนักงานเครื่องโรตารี	พนักงานระเบิดในเหมืองแร่	พนักงานค้บรับและเสมียนตัว
(บ่อน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซ)	และเหมืองหิน	แทนการเดินทาง
พนักงานเครื่องลอยแร่	พนักงานเจ้าหน้าที่ประเภท	พนักงานตีราคา
พนักงานเครื่องลากขนย้าย	เลือกค้บ (การปกครองท้องถิ่น)	พนักงานค้บแยกแร่
พนักงานเครื่องสร้าง หวี และ	พนักงานแรงนับ	พนักงานเคาเผาปนขาว
รีดเส้นค้าย		

พนักงานถึงกลิ่นทางเคมีชนิดเดียว
(ยกเว้นน้ำมันปิโตรเลียม)

พนักงานถึงกลิ่นทางเคมีชนิด
คู่เนื่องกัน (ยกเว้นน้ำมัน
ปิโตรเลียม)

พนักงานถอนและหย่อนท่อและ
ก้านสูบ (บ่อน้ำมันปิโตรเลียม
และก๊าซ)

พนักงานถือท้าย (เรือ)

พนักงานถ่ายเอ็กซ์เรย์

พนักงานทำความสะอาดรถยนต์

พนักงานโทรพิมพ์

พนักงานโทรเลข

พนักงานโทรศัพท์

พนักงานทำแป้งมันสำปะหลัง

พนักงานทำโลหะให้บริสุทธิ์

(การถลุงแร่ดิบ)

พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์

พนักงานบัญชี

พนักงานบรรณาธิการและรหัส

พนักงานบริการรถยนต์

พนักงานปั้นจั่นเคลื่อนที่

พนักงานปั้นจั่นแบบขน

(ยกเว้นปั้นจั่นเคลื่อนที่)

พนักงานปั้นจั่นแบบสะพาน

พนักงานปั๊มแก้ว

พนักงานประจำประตูน้ำ

(คลองและท่าเรือ)

พนักงานประจำประกาศาร

พนักงานประจำป่า

พนักงานประจำสถานีจ่ายไฟฟ้าย่อย

(การผลิตกระแสไฟฟ้า)

พนักงานประจำสถานีโทรทัศน์

พนักงานประจำสถานีบริการน้ำมัน

พนักงานประจำสถานีวิทยุ

กระจายเสียง

พนักงานประจำห้องควบคุม

(การผลิตกระแสไฟฟ้า)

พนักงานประจำห้องควบคุมหม้อน้ำ

(การผลิตกระแสไฟฟ้า)

พนักงานปรับปรุงคุณสมบัติน้ำมันดิบ

พนักงานปรังและเสิร์ฟ

เครื่องดื่มที่บาร์

พนักงานไปรษณีย์

พนักงานปลูกป่า

พนักงานปล่อยรถ

(การขนส่งทางบก)

พนักงานแปล

พนักงานเปลี่ยนความแข็ง

เหนียวของโลหะ

พนักงานปากกระวาง

พนักงานป่าไม้

พนักงานผสมใบยาสูบ

พนักงานผู้ช่วยขับรถจักร

พนักงานพิมพ์ดีด

พนักงานรถนอน (รถไฟ)

พนักงานรถปราบดิน

พนักงานรักษารถ (รถไฟ)

พนักงานรักษารถ

ที่ใช้ในการขนส่ง

พนักงานรับ-จ่ายเงิน

(ธนาคาร)

พนักงานรับ-จ่ายเงิน

(สำนักานหรือที่ทำการ)

พนักงานรับทอนเงินประจำโต๊ะ

พนักงานระเบิดในเหมืองแร่

และเหมืองถ่านหิน

พนักงานนับไม้

พนักงานเรือชุด

พนักงานวิทยุประจำเรือ

พนักงานวิทยุประจำอากาศยาน

พนักงานสีกฤต (รถไฟ)

พนักงานสับเปลี่ยน (รถไฟ)

พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม

พนักงานทันโบายา

พนักงานหม้อต้มย้อยวัสดุ

เพื่อทำเอ็กซ์เรย์

พนักงานหม้อต้ม แรงดันสูง

(กรรมวิธีทางเคมีและ

กรรมวิธีที่เกี่ยวข้องกัน)

พนักงานหมักเบียร์

พนักงานหยอดน้ำมันและอัดจารบี

(เครื่องยนต์หรือเครื่องจักร

ซึ่งติดตั้งประจำที่)

พนักงานหลอม

และพนักงานเผาโลหะ

พนักงานห้องเครื่องเรือ

พนักงานห้ามล้อ (รถไฟ)

พนักงานอบชุบทั่วไป

พนักงานอบชุบโลหะ

เพื่อเพิ่มความแข็ง

พนักงานอบชุบโลหะ

เพื่อลดความเครียด

พนักงานอบ อบ นวด

พนักงานอัยการ

พนักงานอำนวยการบิน

พยาบาลเฉพาะทาง

พยาบาลฝ่ายสาธารณสุข

พยาบาลฝ่ายอาชีวอนามัย

พยาบาลวิชาชีพ

พระสงฆ์ (ผู้ที่ได้รับการบรรพชา

ตามพิธีกรรมในศาสนาและ

ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจใน

ทางศาสนา)

พยาน	วิศวกรเครื่องกล (ความร้อน	วิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
พีชกร	การระบายอากาศ และ	วิศวกรโยธา (กลศาสตร์
แพทย์	การทำความเย็น)	เกี่ยวกับดิน)
แพทย์แผนโบราณ	วิศวกรเครื่องกล (เครื่องกังหัน	วิศวกรโยธา (ก่อสร้างถนน
ภัณฑารักษ์	ชกวันเรือและอากาศยาน)	และทางหลวง)
การโรง	วิศวกรเครื่องกล (เครื่องจักร	วิศวกรโยธา (ก่อสร้าง
ภูมิสถาปนิก	และเครื่องมือ)	ทำอากาศยาน)
เภสัชกร	วิศวกรเครื่องกล (เครื่องจักร	วิศวกรโยธา (ก่อสร้างทางรถไฟ)
มัคคเทศก์	ไอน้ำชนิดมีลูกสูบ ชกวัน	วิศวกรโยธา (ก่อสร้างสะพาน)
มิชชันนารี	เครื่องจักรไอน้ำที่ใช้กับเรือ)	วิศวกรโยธา (ก่อสร้างอาคาร)
มิชชัน	วิศวกรเครื่องกล (เครื่องยนต์	วิศวกรโยธา (ซุกเจาะและ
แม่บ้าน (ชกวันบริการ	ชนิดสันดาปภายใน ชกวัน	ก่อสร้างอิมองค์)
ส่วนบุคคล)	เครื่องยนต์ที่ใช้กับเรือ)	วิศวกรโยธา (พลังงานไฟฟ้า
ฉ่าม	วิศวกรเครื่องกล (โครงสร้าง)	และชลประทาน)
ลูกจ้างในไร่นา	วิศวกรเครื่องกล (รถยนต์)	วิศวกรโยธา (สาขาวิชา)
ลูกมือสัตว์แพทย์	วิศวกรเครื่องกล (เรือ)	วิศวกรโยธาทั่วไป
ลูกเรือช่างานูงาน	วิศวกรเครื่องกล (หม้อน้ำ	วิศวกรรถไฟ
ลูกเรือฝ่ายปากเรือ	และอุปกรณ์)	วิศวกรรักษาความปลอดภัย
(เรือเคินทะเล เรือใหญ่	วิศวกรเครื่องกล (อากาศยาน)	วิศวกรสะพาน
หรือเรือโดยสาร)	วิศวกรเครื่องกลทั่วไป	วิศวกรสาขาวิชา
เลขานุการ	วิศวกรเครื่องกลดินเผาและ	วิศวกรเหมืองแร่
เลขานุการฝ่ายตัวเลข	เครื่องแก้ว	วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์
วิศวกรกลศาสตร์เกี่ยวกับดิน	วิศวกรทำอากาศยาน	วิศวกรอุตสาหกรรม
วิศวกรการเกษตร	วิศวกรโทรคมนาคม	วิศวกรอิมองค์
วิศวกรการทาง	วิศวกรประจำเรือ	ศิลาแพทย์
วิศวกรการผลิต	วิศวกรปิโตรเลียม (ฝ่ายผลิต)	ศาสตราจารย์ (ผู้ที่ไม่ได้รับการ
วิศวกรควบคุมประสิทธิภาพ	วิศวกรผลิตภัณฑ์ทางเคมี	บรรพชาตามพิธีกรรมในศาสนา
วิศวกรเคมี (น้ำมันปิโตรเลียม)	(ไม่รวมน้ำมันปิโตรเลียม)	และไม่ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจ
วิศวกรเคมี (ผลิตภัณฑ์เคมี	วิศวกรผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียม	ในทางศาสนา)
ชกวันน้ำมันปิโตรเลียม)	วิศวกรไฟฟ้า (ผลิตพลังงาน)	ศิลปินเขียนภาพการ์ตูน
วิศวกรเคมีทั่วไป	วิศวกรไฟฟ้า (ส่งและ	ศิลปินและช่างออกแบบฝ้าย
วิศวกรเครื่องกล	จ่ายพลังงาน)	พาณิชย์กรรม
(การบำรุงรักษา)	วิศวกรไฟฟ้า (อุปกรณ์)	เศรษฐกร
	วิศวกรไฟฟ้าทั่วไป	สำรวจ

สถาปนิก	หญิงรับใช้ (ยกเว้นบริการ	หัวหน้าคนงานประจำสวนไม้พุ่ม
สถาปนิก (ต่อเรือ)	ส่วนบุคคล)	หัวหน้าคนงานประจำสวนยาง
สร้างช่างต่อเรือ	หญิงเลี้ยงเด็ก	หัวหน้าคนงานประจำสวนองุ่น
สร้างเรือ	หมอดู	หัวหน้าคนงานพืชไร่และผัก
สัตว์แพทย์	หมอนวด	หัวหน้าคนงานยกขนสินค้า
สี่ล้อ	หัวหน้ากะลาสี (ฝ่ายปากเรือ)	หัวหน้าคนงานไร่ฝ้าย
เสมียน (คลังพัสดุ)	หัวหน้าคนครัว	หัวหน้าคนงานไร่ยาสูบ
เสมียน (คำนวณค่าลงทุน)	หัวหน้าคนงานทั่วไป	หัวหน้าคนงานไร่อ้อย
เสมียน (คำนวณค่าจ้าง	และผู้ควบคุมงาน (เคมี)	หัวหน้าคนงานหน่วยผลิตแก้ว
และเวลาทำงาน)	หัวหน้าคนงานทั่วไป	หัวหน้าคนทำสวน
เสมียน (ช่างนำหนัก)	และผู้ควบคุมงาน (เครื่องกล)	หัวหน้าช่างเลื่อยไม้ (โรงเลื่อย)
เสมียน (บันทึกสินค้าคงคลัง)	หัวหน้าคนงานทั่วไป	หัวหน้าผู้ปรุงอาหาร
เสมียน (ประกันภัย)	และผู้ควบคุมงาน	หัวหน้าแผนกขน
เสมียน (ฝ่ายการเงิน)	(งานก่อสร้าง)	หัวหน้าแผนกท่าเรือ (นายท่าเรือ)
เสมียน (วางแผนการใช้วัสดุ)	หัวหน้าคนงานทั่วไป	หัวหน้าฝ่ายพัสดุและคลังสินค้า
เสมียน (วางแผนการผลิต)	และผู้ควบคุมงาน	หัวหน้าเสมียนพนักงาน
เสมียน (สถิติ)	(ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์)	โทร
เสมียนการเจ้าหน้าที่	หัวหน้าคนงานทั่วไปและ	อาจารย์ (สาขากฎหมาย)
เสมียนคำนวณต้นทุนการผลิต	ผู้ควบคุมงาน (เหมืองแร่	อาจารย์ (สาขาการศึกษา)
เสมียนจัดเตรียมการเดินทาง	การแต่งแร่ เหมืองหิน และ	อาจารย์ (สาขาเกษตรศาสตร์)
เสมียนจัดเรียงเข้าแฟ้ม	การเจาะบ่อน้ำมัน)	อาจารย์ (สาขาแพทยศาสตร์)
เสมียนจ่ายค่าจ้าง	หัวหน้าคนงานในไร่นา	อาจารย์ (สาขามนุษยศาสตร์)
และรักษาเวลา	หัวหน้าคนงานประจำคอกโคนม	อาจารย์ (สาขาวิจิตรศิลป์)
เสมียนตัวแทนการเดินทาง	หัวหน้าคนงานประจำคอกปลูสัตว์	อาจารย์ (สาขาวิทยาศาสตร์)
เสมียนโต้ตอบจดหมาย	หัวหน้าคนงานประจำคอกม้า	อาจารย์ (สาขาวิศวกรรมศาสตร์)
เสมียนทั่วไป	หัวหน้าคนงานประจำฟาร์ม	อาจารย์ (สาขาสังคมศาสตร์)
เสมียนบัญชี	เลี้ยงสุกร	อาจารย์มหาวิทยาลัยและ
เสมียนฝ่ายกฎหมาย	หัวหน้าคนงานประจำฟาร์ม	สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ
เสมียนพนักงานฝ่ายสินค้า	เลี้ยงสัตว์ปีก	
และพัสดุ	หัวหน้าคนงานประจำไร่กาแฟ	
เสมียนห้องสมุด	หัวหน้าคนงานประจำไร่ชา	
หญิงหารีดเนอร์	หัวหน้าคนงานประจำสวนไม้ต้น	
หญิงรับใช้ (บริการส่วนบุคคล)	หัวหน้าคนงานประจำสวนไม้ผล	

ภาคผนวก ง

ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2533

โดยที่เป็นการสมควรวางแนวทางปฏิบัติสำหรับพนักงานอัยการที่จะนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้ให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อควบคุมผู้กระทำความผิดบางประเภทและเพื่อป้องกันผู้กระทำความผิดจนเป็นนิสัยออกไปจากสังคม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย อำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 อธิบดีกรมอัยการจึงวางระเบียบนี้ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า " ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2533 "

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2533 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2531 และระเบียบบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ โดยให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. กรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้ ให้นำระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 5. ในระเบียบนี้

"วิธีการเพื่อความปลอดภัย" หมายความว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัยที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา

"หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย" หมายความว่า หัวหน้าพนักงานอัยการประจำกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในกรมอัยการ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามระเบียบนี้

"หัวหน้าพนักงานอัยการ" หมายความว่า หัวหน้าพนักงานอัยการตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528

"กองคดีอาญา" หมายความว่า กองคดีที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญา ยกเว้นกองคดีเด็กและเยาวชน

"ที่ทำการอัยการ" หมายความว่า ที่ทำการอัยการจังหวัด ที่ทำการอัยการประจำศาลจังหวัดและที่ทำการอัยการประจำศาลแขวง

"การติดตามพฤติการณ์" หมายความว่า รวมถึง การสดับรับฟังความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่เป็นไปเกี่ยวกับความประพฤติของจำเลยผู้ถูกศาลสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยว่าได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือไม่

หมวด 1

การพิจารณาสำนวน

ส่วนที่ 1

สำนวนก็กกัน

ข้อ 6. กองคดีอาญา

เมื่อกองคดีอาญาได้รับสำนวนการสอบสวนคดีความผิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 41 (1) - (8) ให้รีบส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้ต้องหาในสำนวนคดีนั้นให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย พร้อมหนังสือนำส่งตามที่กรมอัยการกำหนดทันที

ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยดำเนินการตรวจสอบทะเบียนประวัติผู้ต้องหาที่กองคดีอาญาส่งให้ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีที่ฟ้องขอให้กักกันได้ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยรวบรวมหลักฐานอันเป็นองค์ประกอบในการฟ้องกักกันส่งไปให้กองคดีอาญาดำเนินการ

ให้กองคดีอาญาแจ้งผลดำเนินการดังกล่าวในวรรคสองให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยบันทึกในทะเบียนประวัติ

ข้อ 7. ที่ทำการอัยการ

เมื่อกองคดีอาญาได้รับสำนวนการสอบสวนคดีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิดติดนิสัยที่ต้องขอให้กักกัน ให้พนักงานอัยการสั่งให้

พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำผิดคดีอื่นให้พนักงานอัยการพิจารณาไปถึงคดีอื่นเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

กรณีไม่อาจดำเนินการขอให้กักกันรวมไปกับคดีเดิมดังกล่าว ในวรรคแรก ให้พนักงานอัยการเร่งพนักงานสอบสวนรีบส่งสำนวนขอให้กักกันไปยังพนักงานอัยการ ก่อนครบกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่รับสำนวนการสอบสวนคดีอื่นเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

เมื่อที่ทำการอัยการได้ฟ้องคดีขอให้กักกันผู้ต้องหาแล้ว ให้แจ้งผลคดีให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย บันทึกในทะเบียนประวัติ

ข้อ 8. ในกรณีที่จะต้องฟ้องขอให้กักกันให้จัดการให้มีการแจ้งผู้ต้องหาทราบว่าถูกฟ้องกักกันด้วย

ส่วนที่ 2

สำนวนประกันทัณฑ์บน

ข้อ 9. เมื่อความปรากฏแก่พนักงานอัยการ โดยการแจ้งเหตุหรือโดยการพิจารณาดำเนินคดีว่า ผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้พนักงานอัยการโดยคำสั่งของหัวหน้าพนักงานอัยการ กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือหัวหน้าพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี บันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่จะก่อเหตุดังกล่าว หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะก่อเหตุร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 ให้ส่งบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ข้อ 10. ในการตรวจพิจารณาสำนวนคดีใด ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหา มีพฤติการณ์จะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46 แก่ผู้ต้องหาและทำการสอบสวนส่งมาให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องศาล

ข้อ 11. การดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บนตามข้อ 9. และคดีซึ่งพนักงานสอบสวนกล่าวหาผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 46

เพียงข้อหาเดียว ในเซตรับผิดชอบของกองคดีอาญา กอง 1 - กอง 10
ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดี

การดำเนินคดีดังกล่าวในวรรคแรกในเซตอื่น ให้กองคดีอาญา
ธนบุรีและที่ทำการอัยการจังหวัด แล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินคดี

การดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บนตามข้อ 10.
ให้พนักงานอัยการผู้ตรวจพิจารณาสำนวนในข้อ 10. เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดี

ส่วนที่ 3

สำนวนวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น

ข้อ 12. คดีที่ผู้ต้องหาอาจถูกบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น
นอกจากการฟ้องขอให้กักกันและขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บน ซึ่งข้อเท็จจริงยังไม่
ชัดเจน ให้สอบสวนเพิ่มเติมเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติอันเป็น
อาชญาของผู้ต้องหา ให้ได้ความว่าผู้ต้องหานั้นมีพฤติกรรมและพยานหลักฐานพอที่จะ
ฟ้องขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 45
มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50หรือไม่ แล้วพิจารณาสั่งไปตามรูปคดี

ส่วนที่ 4

การยุติดำเนินการ

ข้อ 13. ภายใต้อำนาจบังคับของข้อ 6. กรณีที่มีความเห็นควรไม่
ดำเนินการขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการ
กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือหัวหน้าพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี สั่งยุติ
โดยไม่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

กรณีหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ออกคำสั่งยุติดำเนินการ
ให้รับรายงานให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยทราบ

หมวด 2 การดำเนินคดี

ส่วนที่ 1 การฟ้องคดี

ข้อ 14. การฟ้องร้องขอให้กักกัน ให้พนักงานอัยการบรรยายพฤติการณ์ของจำเลย ระบุบทมาตราและขอให้กักกันรวมไปในคำฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

กรณีไม่อาจฟ้องรวมกันไปในคำฟ้องเดิมดังกล่าวในวรรคแรก ให้ฟ้องภายในกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่ฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

ข้อ 15. การขอให้ศาลสั่งให้ทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นคำฟ้องยื่นต่อศาล การฟ้องคดีดังกล่าวในข้อ 11. วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ยื่นฟ้องต่อศาลอาญา ศาลอาญานบุรีและศาลจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ 16. การขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างอื่น นอกจากกรณีตามข้อ 14. ข้อ 15. ให้พนักงานอัยการบรรยายพฤติการณ์ของจำเลย ระบุบทมาตราและคำขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย รวมไปในคำฟ้องคดีอันเป็นมูลให้ขอใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

ส่วนที่ 2 การแจ้งผลคดี

ข้อ 17. คดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยทุกประเภท ซึ่งกองคดีอาญาและที่ทำการอัยการอื่น นอกจากคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยใต้ฟ้องศาล เมื่อคดีถึงที่สุด ให้กองคดีอาญาหรือที่ทำการอัยการอื่นแล้วแต่กรณีส่งคำพิพากษาไปยังกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ภายใน 30 วัน นับแต่คำพิพากษาถึงที่สุด

ส่วนที่ 3 อุทธรณ์และฎีกา

ข้อ 18. กรณีที่มีความเห็นควรไม่ดำเนินการขอให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา ให้หัวหน้าพนักงานอัยการกองคดีอุทธรณ์ พนักงานอัยการอุทธรณ์จังหวัด พนักงานอัยการฎีกาและพนักงานอัยการเขต แล้วแต่กรณี สั่งยุติโดยไม่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145

หมวด 3 การติดตามพฤติการณ์

ข้อ 19. กรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใดตามคำฟ้องหรือคำขอของพนักงานอัยการแล้ว ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยดำเนินการติดตามพฤติการณ์เกี่ยวกับการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยของผู้นั้น ตามกำหนดระยะเวลาที่ศาลสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

ถ้าปรากฏว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้บังคับนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยแจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบพิจารณาทำคำเสนอต่อศาลโดยทำเป็นคำร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนหรืองดการใช้บังคับวิธีการเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้นั้นไว้ชั่วคราว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 16

ถ้าการติดตามพฤติการณ์ดังกล่าวในวรรคแรกพบว่า ผู้ถูกบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนคำสั่งของศาล ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยแจ้งพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบ พิจารณาดำเนินการยื่นคำร้องหรือคำแถลงต่อศาล

เมื่อพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามวรรคสอง และวรรคสามแล้ว ให้แจ้งคำสั่งศาลไปยังกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย

กรณีการฝ่าฝืนคำสั่งศาลดังกล่าวในวรรคสามเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 194 มาตรา 195 หรือมาตรา 196 ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี

ข้อ 20. การติดตามพฤติการณ์ดังกล่าวในข้อ 19. วรรคแรก ให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยสั่งให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือแจ้งขอความร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ ข้าราชการกรุงเทพมหานครหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วส่งไปให้กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด 4

การส่งสถิติและรายงาน

ข้อ 21. การแจ้งผลคดีตามข้อ 7. การรายงานคำสั่งยุติดำเนินการตามข้อ 13. การส่งสำเนาคำพิพากษาตามข้อ 17. การแจ้งให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการและแจ้งคำสั่งตามข้อ 19. และการส่งสถิติและรายงานคดีเกี่ยวกับการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไปยังกองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัยและกรมอัยการ ให้จัดทำตามแบบและวิธีการที่กรมอัยการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 19 มีนาคม 2533

โกเมน ภัทรภิรมย์
(โกเมน ภัทรภิรมย์)
อธิบดีกรมอัยการ

ภาคผนวก จ

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2534

โดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย อันเป็นมาตรการสำหรับการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขผู้กระทำความผิดนอกเหนือไปจากการลงโทษ แต่ในปัจจุบันยังมีได้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้อย่างครบถ้วน ประกอบกับอัตราการก่ออาชญากรรมมีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม ลดอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดติดนิสัย เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย ระเบียบการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย พ.ศ. 2534"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนด ไว้ในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 เมื่อความปรากฏแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยการแจ้งเหตุว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นตาม มาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้จัดการให้ผู้แจ้งไปพบกับพนักงานสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนกรณีนั้น เสมือนเป็นความผิดอาญา ตาม มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 ถ้า พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีดังกล่าวพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้นั้นจะก่อเหตุร้าย จริง ก็ให้จัดการเพื่อให้ได้ตัวมาแจ้งข้อหา และบันทึกค่าให้การแล้วส่งสำนวนพร้อม ตัวผู้นั้นไปยังพนักงานอัยการ โดยให้พนักงานอัยการมีเวลาพิจารณาดำเนินการได้ ตามสมควร

ข้อ 5 เมื่อความปรากฏแก่พนักงานอัยการโดยการแจ้งเหตุ หรือโดยการพิจารณาดำเนินคดีว่าผู้ใดจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น ให้นพนักงานอัยการบันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่จะก่อเหตุร้ายนั้น หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะก่อเหตุร้ายตามมาตรา 46 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้นส่งบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามข้อ 4 ต่อไป

ข้อ 6 ในกรณีที่มีการจับกุมผู้จะก่อเหตุร้ายตามข้อ 4 หรือข้อ 5 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์และห้ามมิให้ควบคุมไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

ข้อ 7 คดีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิดติดนิสัยที่ต้องขอให้กักกัน ให้นพนักงานสอบสวนส่งสำนวนขอให้กักกันไปให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดหกเดือน นับแต่วันที่ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน

ข้อ 8 คดีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ต้องหาอาจจะถูกขอให้ศาลสั่งห้ามเข้าไปในเขตกำหนดหรือศาลสั่งห้ามเสพสุราหรือยาเสพติดให้โทษ หรือคุมตัวไว้ในสถานพยาบาล หรือศาลสั่งห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ตามมาตรา 45 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้นพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติอันเป็นอาฉิมของผู้ต้องหาให้ได้ความว่าเป็นกรณีที่น่าขอให้ศาลสั่งบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยดังกล่าวได้ โดยให้ดำเนินการรวมไปกับคดีเดิม

ข้อ 9 ในกรณีจำเป็นต้องสืบสวนข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบพฤติการณ์เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อให้ได้ทราบพฤติการณ์ของผู้ที่ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ให้นพนักงานอัยการสั่งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเจ้าพนักงานอื่น ให้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วส่งผลการดำเนินการไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ 10 ให้กรรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสัมพันธ์ กรมแรงงาน กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการอื่นในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ให้ความร่วมมือสนับสนุนการบังคับใช้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(1) การแจ้งเหตุของผู้จะก่อเหตุร้าย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทราบเหตุทันทีที่พฤติการณ์ที่เกิดขึ้น แจ้งไปยังผู้รับผิดชอบตามข้อ 4 หรือข้อ 5 แล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้า

(2) การแจ้งพฤติการณ์ที่ฝ่าฝืนหรืออาจจะฝ่าฝืนคำสั่งศาลที่ใช้บังคับใช้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย หรือแจ้งพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ที่ศาลได้มีคำพิพากษาให้บังคับใช้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแจ้งพนักงานอัยการทราบโดยไม่ชักช้า

(3) การให้ฝึกหัด หรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจลักษณะ

(4) การให้การบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกาย หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น

(5) การให้การสงเคราะห์อย่างอื่นตามสมควร

ข้อ 11 ให้กรรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมประชาสัมพันธ์ กรมแรงงาน กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการอื่นในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง วางระเบียบหรือออกคำสั่งในส่วนราชการนั้น เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ แล้วรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

ข้อ 12 ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2534

พลเอก อิศระพงศ์ หนุณภักดี
(อิสระพงศ์ หนุณภักดี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประวัติผู้เขียน

นายสุนัย จันทรตรี เกิดวันที่ 17 มกราคม 2499 ที่อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2522 และสำเร็จการศึกษาชั้นเนติบัณฑิต จากสำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา เมื่อปีการศึกษา 2529 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531

ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2518-2524 ดำรงตำแหน่งนิติกร งานวินัยและการออกจากราชการและงาน กฎหมายระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2532 ต่อมาดำรงตำแหน่งนิติกร กองคดีวิธีการเพื่อความปลอดภัย ในปี พ.ศ. 2533-2534 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติกร กองคดีอาญา กอง 6 สำนักงานอัยการสูงสุด

